

„Moćna, proročka i inspirativna knjiga.“
- Christine Caine,
osnivačica A21 i Propel Women

**Prihvatite svoj identitet i
svrhu u dobu zbunjenosti
i uspoređivanja**

BEZ SUPARNIŠTVA

**LISA
BEVERE**

Uspješna autorica *Kad lavica ustaje* i *Djevojke s mačevima*

Draga prijateljice,

Ti si jedinstveno stvorena od Boga da budeš moćna žena sa svrhom! Međutim, mnoge od nas su previše vremena potrošile zbunjene i nesigurne. Naša radost i mir su nam ukradeni, jer se međusobno uspoređujemo s drugima.

Vrijeme je da se uzdignemo i živimo život koji je bez konkurencije u ljepoti, moći, krotkosti i doseg! Pronađi svoj istinski identitet u Kristu; ozračena nadom, vjerna u služenju i ljubavi u svemu što činiš.

Ovo je knjiga za žene svih godina i velika mi je čast da te mogu blagosloviti s ovom knjigom, moja prijateljice i sestro. Molim te, budi slobodna podijeliti ovaj materijal sa svim ljudima koje poznaješ. Ovo je moj dar tebi!

Živi svoj život hrabro s ljubavlju, hrabrosti i strašću!

Iskreno vaša,

Lisa Bevere
LisaBevere@ymail.com

LISA BEVERE

BEZ SUPARNIŠTVA

„Zamislite svijet gdje svaki od nas razumije kako smo voljeni i cijenjeni. U njezinoj knjizi Bez Suparništva, Lisa Bevere nas ohrabruje da spoznamo i shvatimo da smo jedinstveno stvoreni i voljeni od Boga. Jer to jesmo, svakom od nas je dana presudna i važna uloga da ispunimo Božji plan. Ova knjiga je pozivnica da tražimo Boga i zadatak koji on ima za nas.“

- Holly Wagner, pastorica i autorica

„Živimo u kulturi koja je ispunjena lutajućim dušama koje traže identitet na mnogo pogrešnih mjesta. Ova knjiga je pravi kompas koji usmjerava muškarce i žene prema pravom izvoru duhovnog identiteta. Mi pripadamo Bogu, on nas je izabrao i mi smo jedinstveno voljeni. Lisa čini majstorski posao u donošenju ovih bezvremenskih istina u život. Ova knjiga se mora pročitati!“

**- Brady Boyd, pastor crkve New Life,
Colorado Springs i autor Addicted to Busy (Ovisan o zaposlenosti)**

„U Bez Suparništva, Lisa dijeli prodornu istinu o tome kakvima nas je Bog stvorio da budemo i kako voli svakoga od nas osobno i jedinstveno. Nakon čitanja ove knjige, ne mogu zamisliti da itko može više sumnjati u Božju ljubav za njega!“

**- Chris Hodges, glavni pastor u Church of the Highlands
i autor Frash Air and Four Coups (Svježi zrak i Četiri šalice)**

„Ako ste se ikada borili sa svojim identitetom, ova knjiga će promijeniti pravila. Kada razumijemo tko smo istinski u Kristu to nas transformira od igranja na sigurno u zauzimanje mjesta u Božjem velikom planu otkupljenja.“

**- Sheila Walsh, autorica God Loves Broken People
(Bog voli slomljene ljude)
i glavna govornica za Women of Faith
(Žene vjere)**

„Bez Suparništva je knjiga koja otvara oči, koja će, vjerujem, mnogo utjecati na ovu generaciju. Lisa Bevere prenosi Božju ljubav na tako divan i živopisan novi način da će zasigurno osvojiti svakog čitatelja. Dok čitatelji budu ulazili sve dublje i dublje u ovu sjajnu knjigu, oni će naučiti sve više i više o Božjoj ljubavi za njih kao i važnost u pronalaženju svoga identiteta u njemu.“

- Matthew Barnett, suosnivač *The Dream Center*

„Bez Suparništva je predivni podsjetnik o Božjoj ljubavi za sve ljude. Lisa pristupa ovoj temi sa svježim otkrivenjem i izražava njezine misli na vrlo elegantan i temeljit način. Ovo je istinski divna knjiga koja će inspirirati svakoga čitatelja.“

- Caroline Barnett, supastorica od *The Dream Center*

„U svijetu obuzetom s natjecanjem i uspoređivanjem, ova knjiga je obavezna za svaku majku, kćer, voditeljicu i prijateljicu. Vrijeme je da se uhvatimo za ruke umjesto da uspoređujemo što je u njima. Vrijeme je da častimo jedne druge umjesto toleriramo. Mi smo bez suparništva, pa idemo onda napraviti prostora za svakoga da napreduje.“

- Charlotte Gambill, vodeća pastorka *LIFR Church, Bradford, UK*

„Ako se boriš s osjećajima bezvrijednosti ili manjka svrhe, Bez suparništva je upravo ono što trebaš da utišaš svoj unutarnji kritikizam. Bog te je pozicionirao da nađeš zadovoljstvo u sred svih okolnosti i živiš život bez uspoređivanja.“

- Pastori Steven i Holly Furtick, *Elevation Church*

„Lisa će ti pomoći otkriti kako iskusiti slobodu i pouzdanje koje dolazi iz spoznaje da si ti Božje ekskluzivno remekdjelo – bez uspoređivanja i bez suparništva. I da imaš sve što trebaš da dosegneš svoju jedinstvenu Bogom danu sudbinu.“

- Victoria Osteen, supastorka *Lakewood Church, Houston, Texas*

„Knjiga Lise Bevere Bez Suparništva će probuditi u tebi nove dimenzije tvoga identiteta u Kristu. Lisina knjiga je puna uvida i božanske mudrosti. Ona će te izazvati, inspirirati i opremiti da tražiš Gospodinov jedinstveni poziv za tvoj život. Ako težiš da se priključiš na ono što Gospodin govori nad tvojom sudbinom, ova knjiga je za tebe! Toplo ju preporučujem.“

**- Kris Vallotton,
viši suradnik vođa u Bethel Church, Redding, California**

„Lisa Bevere je naša bliska prijateljica već dugo godina, i vjerujemo da uvide koje dijeli u Bez Suparništva će donijeti slobodu mnogima. Dok čitaš ove stranice, zamoli Boga da ti pomogne nadvladati želju za uspoređivanjem i natjecanjem, i dopusti mu da ti pokaže kako da prigliš i ostvariš osobu kakvom te je stvorio da budeš.“

**- James Robinson,
osnivač i predsjednik LIFR Outreach International**

„Ja volim Lisu. Ona donosi ovu riječ u pravo vrijeme. Ova knjiga se mora pročitati, mora vjerovati. Spoznaja tko si i tvoja potreba za drugima je ogromna! Biti ćeš osnažena dok ju čitaš, osjećajući da otac govori nad tobom istinski, nepokolebljiv identitet.“

**- Jenn Johnson,
voditeljica slavljenja/spisateljica pjesama u Bethel Music**

„Bez suparništva je poziv za buđenje ženama svih godina. Lisina poruka da smo jedinstveno voljene i pozvane od Boga je tako potrebna. Volim njezinu strast i energiju koja iskače iz svake stranice.“

**- Alli Worthington,
autorica od *Breaking Busy: How to Find Peace and Purpose in a World of Crazy* (Slamanje zaposlenosti: Kako naći mir i svrhu u ludome svijetu)**

„Lisine hrabre i Duhom-ispunjene riječi će pomoći osloboditi žene od uspoređivanja, ponosa i zavisti. Ona živi ono što propovijeda: kada pripadaš Isusu, ti si bez suparnika.“

**- Sarah Bessey, autorica *Jesus Feminist* i *Out of Sorts; Making Peace with an Evolving Faith*
(Isus feminist i Izvan vrste: Imati mir s rastućom vjerom)**

„Razumjeti kome pripadamo, naše jedinstveno mjesto u Božjoj obitelji i Kristov karakter je presudno za stalni rast zdravoga srca i duše. Lisa Bevere ima jedinstvenu sposobnost protumačiti biblijske istine i osobno otkrivenje kada se radi o vječnim principima. Otkriti ćeš ne samo tko si ti nego tko je on – bezkonkurentan, osobni i moćni Spasitelj.“

- Brian i Bobie Houston, globalni osnivači i glavni pastori u *Hillsong Church*.

„U svijetu gdje žene mogu biti označene suosjećanjem i suparništvom, Lisa Bevere čini ono što joj ide najbolje – privlači nas bliže njezinom ženstvenom srcu s njegujućim, osnaženim i iscjeljujućim riječima: ‚Kćeri, ti si dovoljna, jer si jedinstveno voljena. ‘ Bez Suparništva uklanja našu potrebu za natjecanjem, dovodeći nas na sigurno do Očeva srca i utvrđuje nas u njegovu naručju. Knjiga koju moraju pročitati sve žene koje teže za dubljom vezom, identitetom i svrhom.“

**- Christa Black Gifford, nagrađivana spisateljica pjesama, govornik i autorica od *God Loves Ugly* i *Heart Made Whole*
(Bog voli ružne i Srce učinjeno cijelim)**

„Knjiga Lise Bevere Bez Suparništva je divni opis jedinstvene ljubavi koju Bog ima za svakog od nas. Knjiga nas podsjeća da nemamo suparnika jer nas je Bog stvorio da imamo naše jedinstvene vrijednosti i identitet u njemu. Ovo svi moraju pročitati!“

- Jentezen Franklin, glavni pastora u *Free Chapel*

i uspješna autorica New York Times-a

„Moja draga prijateljica Lisa Bevere je učinila to opet. Bez suparništva je moćna, proročka i inspirativna knjiga koja ti pomaže da otkriješ tko si i čija si kao žena Božja. Pokloni primjerak svakoj ženi koju poznaješ – ja znam da ja hoću. “

- Christine Caine, osnivačica A21 i Propel Women

Mi nismo samo jednako voljeni, mi smo jedinstveno voljeni. U bez suparništva, Lisa rasparirava istine koje će ti pomoći da otkriješ svoju moć i svrhu. “

**- Mark Batterson, uspješni autor New York Times-a,
autor *The Circle Marker* (Označeni krug)
i vodeći pastor u *National Community Church***

Prihvatite svoj identitet
i svrhu u dobu
zbunjenosti i uspoređivanja

BEZ SUPARNIŠTVA

LISA
BEVERE

Without Rival?, (Serbo-Croatian), by Lisa Bevere

Copyright © 2017 Messenger International

Originally published in English as *Without Rival* by Lisa Bevere

Copyright © 2016 Revell, a division of Baker Publishing Group

Additional resources in Serbo-Croatian by John & Lisa Bevere are available for free download at: [www. CloudLibrary. org](http://www.CloudLibrary.org)

This resource has been distributed to leaders and emergent leaders FREE OF CHARGE and is not to be sold.

It is a gift from Messenger International, the Ministry of John and Lisa Bevere.

You are encouraged to duplicate, virally distribute, use extracts or otherwise share this teaching with others.

To contact the author : [LisaBevere@ymail. com](mailto:LisaBevere@ymail.com)

Bez suparništva (Srbski-hrvatski), autorica Lisa Bevere

© 2017 Messenger international

Izvorno objavljeno na engleskom kao *Without Rival?*

Copyright © 2016 Revell, a division of Baker Publishing Group

Dodatni izvori na srpskom i hrvatskom jeziku, dostupni su za **BESPLATNO** preuzimanje na: [www. CloudLibrary. org](http://www.CloudLibrary.org)

Ova je knjiga podijeljena vođama i vođama u nastajanju
Knjiga je **BESPLATNA** i ne smije ju se prodavati.

To je dar Messenger international, službe Johna i Lise Bevere
Elektronička adresa autorice: [LisaBevere@ymail. com](mailto:LisaBevere@ymail.com)

Copyright© 2018 Syloam

Nakladnik: SYLOAM

Černyševského 11, 851 01 Bratislava

www.syloam.eu

Urednici: Miroslav Čobrda i Miroslav Fic

Prevod: Marija Nikolić

Lektura: Maja Miličević Marin

Grafika: Darko Brvenik

*Najdraža,
Ti si kćer voljena od Oca bez suparnika, kojoj
je povjerena poruka i obećanje iznad svakog
uspoređivanja, u vremenu bez presedana. Ti si
izabrana za ovaj trenutak koji je istovremeno
sjajan i strašan. Upravo zbog toga, moraš voljeti
neustrašivo...vjerovati beskrajno...i nadati se
bezgranično.*

SADRŽAJ

Sadržaj.....	13
1. Identitet bez suparništva.....	15
2. Naš Bog nema suparnika.....	31
3. Obećanje bez suparnika.....	53
4. Da se nisi usudila uspoređivati.....	77
5. Kada se tebe gleda kao suparnicu.....	95
6. Spol bez suparništva.....	117
7. Rivalstvo od straha i ljubavi.....	145
8. Duboki bunari i željeni bunari.....	165
9. Kćer bez suparnica.....	185
10. Život bez suparništva.....	207
Bilješke.....	225

IDENTITET BEZ KONKURENCIJE

*Naš šef želi onoga tko nas inspirira da budemo ono
što znamo da bismo mogli biti.*

Ralph Waldo Emerson

Jesi li ikada imala konkurenciju? Ne mislim na malo prijateljskog natjecanja u sportu. Također se to ne odnosi na djecu koja se natječu za pažnju i naklonost roditelja.

Ja mislim na termin još dosljednijeg odstupanja. Suparnik se sigurno ne osjeća kao prijatelj ili kao obitelj. Kada suparništvo dođe, njegov cilj nije toliko da se pobijedi u igri, nego više da se ukloni sa terena.

Ali što ako si otkrila da život koji si uvijek željela je izvan sfere natjecanja? Što ako si naučila da ne moraš izgubiti da bi bila isključena iz igre? Što ako si otkrila da ne možeš izgubiti? Što ako ne samo da možeš misliti izvan kutije, nego također izabrati da živiš izvan nje?

Prije par desetljeća sam pročitala knjigu koja je ukazivala da će kraj svijeta kakvog poznajemo biti uzrokovan rasprostranjenom otuđenošću (prije nego napadom vanzemaljaca eng. Alienation–otuđenje, alien –vanzemaljac). Ona je teoretizirala da će doći vrijeme kada će svijet biti podijeljen na dvije suprotne strane ili kolosijeka razmišljanja. Kada bi ova klima rasprostranjene podjele postojala, bilo bi lako poticati suprotstavljene strane da napadaju jedna drugu dok ne iskusimo potpunu apokalipsu.

Bilo koja sustavna podjela ovako proširena bi započela na mnogo intimnijoj razini. Ona može započeti blizu doma gdje podijeljene kuće su pune ranjenih ljudi s podijeljenim srcima. Postoje stvarne sile koje šapuću lažne nagovještaje koji napadaju tvoj um, tvoju volju i tvoje emocije u nadi da će uzrokovati da počneš krivo gledati na sebe i na druge.

Teško je izbjeći poruke i ljude koji govore da nismo dovoljno dobri, dovoljno mladi, dovoljno pametni, brzi i bogati. Bombardiraju nas u nadi da ćemo se pokolebati pred njihovim očekivanjima. To je sama ljudska priroda koji želimo iskrenuti ovim neprestanim zlostavljanjem koje naglašava da nikada nismo dovoljno dobri. Kada to napastovanje dosegne kritičnu točku, neki će popustiti prilagođavanjem i kopiranjem, dok drugi će se pobuniti uzvraćajući njihovim vlastitim optužbama.

Mi sudimo kada se osjećamo suđeni.

Mi nanosimo sram kada osjećamo sram.

Mi mrzimo kada se ne sviđamo sami sebi.

Kada smo bankrotirani, ubrzo mi želimo opljačkati druge. To je krug u kojemu svi gube, a nitko ne dobiva. Ali što ako su riječi Pavla bile istinite?

Uistinu, velik je dobitak pobožnost, kad je zadovoljna s onim što ima.

1. Timotej 6:6 (Šarićev prijevod)

Pobožnost je sposobnost da se usvoji Božji način gledanja. To znači da kada prihvatimo kako On gleda nas, mi prigrlimo i kako On vidi druge.

Biti zadovoljan i osjećati se istinski udobno u vlastitoj koži neće proizvesti umišljenost, nego će osloboditi kreativnost. Odmakni se od svih obmana i smetnji. On ima svoj pogled usmjeren prema nama tako da mi možemo podignuti svoj pogled prema Njemu.

Što sada?

Umjesto natjecati se za ono što nikada i nije bilo namijenjeno za tebe...ti imaš snagu da otkriješ ono što uistinu jeste tvoje.

Moja molitva je da ova knjiga donese jasnoću od svakodnevnih štetnih zbunjenosti. Bolje od truda da pobijediš u natjecanju od kojeg nemaš koristi, ja želim da se pozicioniraš da dobiješ rat. Postoji stvarna bitka koja se odvija za snagu tvoje duše. Vrijeme je da zauzmeš svoje mjesto u ovome svijetu. Idemo razotkriti laži i obmane i otkriti tko ti uistinu jesi.

Izgubljeno i nađeno

Ja volim pse. Nedavno, kada sam bila daleko od kuće na putu za Južnu Koreju, naša voljena kuja, Tia, je bila zaplijenjena. Navodno, radnik je ostavio prednja vrata naše kuće otvorena i Tia je napustila toplinu naše kuće u naumu da osvoji ulice zimskog Colorada. Iz nepoznatog razloga, ona nije pronašla put prema kući te večeri. Još uvijek neidentificirani susjed je bio dovoljno ljubazan da je uzme preko noći i sljedeći dan ju ostavi u skloništu za životinje.

Tia je imala na sebi pločicu s natpisom, ali je ona bila beskorisna zato što broj telefona na natpisu nije više bio povezan s našom kućom. Još dodajte ovoj kombinaciji činjenicu da je njena dozvola za pse istekla (oprostite, mislila sam da je to proces koji se radi

samo jedanput) i imate voljenog psa s domom, ali bez glasa i oznaka identiteta koji bi joj pomogli ga nađu.

U Seulu, Korea, bila sam nesvjesna toga. Moji sinovi su mudro odlučili da skriju Tijinuneavanturu od mene, ali bez sumnje kod kuće je bila panika. Oni su tražili i tražili, ali nigdje nisu mogli naći psa. Bojali su se da su je kojoti uhvatili. Kao zadnju nadu, više iz šale, oni su poslušali nečiji prijedlog i nazvali sklonište za pse.

Kada je Austin stigao u sklonište i vidio Tiu, on nije bio siguran da je ona naš pas. Ovo iskustvo je potpuno promijenilo njezino ponašanje tako da je ona bila više deprimirana nego uzbuđena što ga vidi. Ona je ostala u kutu kaveza, treščući i sakrivajući se. Nakon što je Austin platio iznos kao za noć u finom hotelu i još neke kazne (očito je istekla dozvola znatno pridonijela), ona je bila naša i dovezena natrag kući.

Kada sam se vratila kući i saznala cijelu priču, bila sam malo povrijeđena. Ne od mojih sinova nego od moga psa. Tia je bila naš pas više od deset godina, ovo je bilo prvi puta da je odlutala i nije se sama vratila. Bila sam zabrinuta...zašto sada? Je li mrena utjecala na njezin vid? Je li zbog njenih godina postala dezorijentirana? Je li tražila mene?

Naposljetku, razlog zbog kojeg je otišla više nije bio važan. Ona je pripadala našoj obitelji i njezina nesposobnost da pronađe put natrag kući nije negirala ovu činjenicu. Potraga je bila napravljena, kazna plaćena, dozvola obnovljena i ona je bila izvučena iz njenog kaveza srama i vratila se na njezino mjesto, na naš krevet na moja stopala. Jedna lutajuća noć nije mogla uzrokovati da je se mi odrekemo.

Vjerojatno znaš gdje idem s ovim. Ako bi mi (nesavršeni vlasnici kućnih ljubimaca) napravili toliko za psa, što bi naš nebeski Otac učinio za nas? Tvoj prvi korak u poznavanju tvog

identiteta se nalazi u tome tko si ti u Njemu. Prva Ivanova 3:1 nam daje uvid kako Bog vidi nas.

Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac: mi se zovemo djeca Božja, i jesmo. Zato svijet ne poznaje nas, jer ne poznaje njega.

(Šarić)

Idemo razgovarati o tome kako je čudesna Božja ljubav. Ona je vrijedna divljenja, spektakularna i visoko iznad svega. Ona je vrlo drugačija od one svakodnevne i obične. I ova čudesna ljubav je produžetak, kao dar zajedno s kupovinom, ali još bolje, jer je to dar s darom. Nama je darovao spasenje. Bog nas je vidio u našem jadnom, zarobljenom stanju, sakrivene u kutu nekog religioznog humanog društva i platio cijenu da nas spasi. Ali on nije stao tu. On nas je privukao bliže, obnovio našu dozvolu i identificirao nas kao njegove vlastite. (Sve to prije nego što smo se i okupale!) Ti stvarno jesi njegova. I on voli svu svoji djecu čudesno. Ali voli svakog jedinstveno.

Jednako ili Jedinstveno?

Često u našim ljudskim nastojanjima da učinimo sve pošteno, mi smo na iskušenju da mislimo da nas Bog voli sve isto. Koliko dobro to na prvu zvuči, "isto" nije dovoljno veliko. Riječ "isto" navodi da bi mi mogli na neki način biti zamjenjivi ili razmjenjivi. Kao npr. "O ne, razbila sam jednu od ružičastih čaša koje sam kupila u Targetu prošli tjedan, nadam se da još imaju istu takvu na policama. " Ili da upotrijebimo moj primjer: "Pas kojeg sam voljela više od deset godina je odlutao. To je u redu, jednostavno ću kupiti drugoga da ga zamijenim i toga ću isto voljeti. "

Ovo ne važi za mene, a mislim da to ne važi ni za Boga – i reći ću vam zašto.

Jedno popodne sam zaspala. Problem je bio što kada sam zaspala nisam bila na krevetu, nego na laptopu. Kada sam svoju glavu pomakla naprijed i naglo se probudila otkrila sam osam stranica napisanih sa slovom "t".

Tada sam osjećala da trebam otići i stvarno odspavati. Pa sam pokupila psa s mojih nogu i odlutala u svoju spavaću sobu. Dok sam drijemala, čula sam kako mi Duh Sveti šapuće: "Ja ne volim svoju djecu jednako. "

Šokirana, ja sam se uspravila. Odakle je došla ova bogohulna misao? Brbljala sam: "Ti nas moraš voljeti isto, drugačije to ne bi bilo pošteno. "

Na moj protest je odgovoreno ovako: "Ja ne. Riječ jednako navodi da moja ljubav se može mjeriti, a vjeruj mi...to se ne može. Isto bi značilo da su moja djeca zamjenjiva, ili razmjenjiva, a oni to nisu. Moje srce nije podijeljeno na odjele. Nitko ne može uzeti mjesto ili zamijeniti drugoga u mom srcu. Tako vidiš, ja ne volim svoju djecu jednako, ja ih volim jedinstveno. "

**JA NE VOLIM SVOJU
DJECU JEDNAKO,
JA IH VOLIM
JEDINSTVENO.**

Duboko udahni i slušaj. *Bog nas voli jedinstveno prije nego jednako.* Vjeruj mi, jedinstveno je bolje.

Ako imaš više od jednog djeteta tada sigurno to već razumiješ. Kada ti se rodilo drugo, treće dijete ili više, tvoja ljubav nije bila podijeljena. Ona je bila umnožena na način koji je nemjerljiv. Ti ne možeš izmjeriti tvoju ljubav za svako dijete čak i da pokušaš. Kako možeš izmjeriti trzaje svoga srca? Tvoja ljubav za svako dijete je jedinstvena. Svaki od njih probuđuje tvoju roditeljsku ljubav na drugačiji način. Zanimljivo, možeš voljeti nešto jedinstveno na jednom djetetu i to je suprotno obilježje nečega što voliš na drugome djetetu. Na primjer, imam živahnu unuku koja je kao

vihor. Ona je sestra moga prvoga unuka, koji je pažljiv i nježan. Ja ih ne uspoređujem. Volim, uživam i cijenim njihove različite pristupe životu. Ne bi željela da se isto ponašaju za išta na svijetu. Niti jedno od njih okupira veći teritorij u mojem srcu, oboje ih volim u potpunosti, ali i jedinstveno.

Jednako također podrazumijeva da je Božja ljubav izmjerena ili mjerljiva, a nije niti jedno niti drugo. Ona je beskonačna. Jedinstveno nosi puno veću dubinu. Ne postoji nitko poput tebe. ! Sv. Augustin je to rekao najbolje: “Bog voli svakoga od nas kao daje jedan jedini. “

Očeva ljubav se ne može usporediti sa tepsijom kolača ili pitom od višanja koju roditelj treba pažljivo izrezati na jednake porcije tako da se niti jedno dijete ne osjeća zapostavljeno. Njegova predivna ljubav nije predmet koji se može odrediti po veličini porcije. Znaš li da te je on volio prije početka svega, njegova ljubav prema tebi nema kraja? Ti se možeš okrenuti od njega, pobjeći i staviti svoj krevet u pakao, ali tvoje ponašanje neće zaustaviti njegovu ljubav. (Iako, ozbiljno, tko bi htio spavati u paklu?)

Kroz proroka Jeremiju, Gospodin je rekao ovo o njegovoj ljubavi:

“Ljubavlju vječnom ljubio sam te, zato sam sačuvao vjernost prema tebi.”

Jeremija 31:3 (The Message)

Primjećuješ li glagolsko vrijeme ovdje, radi se o prošlosti. Njegova ljubav je riješena stvar. On te je volio, pravu tebe, vječno, beskrajno, nije važno koliko si stara ili mlada, koliko si lagana ili teška. Volio te je kada si bila mlada i neozbiljna. On voli mene zrele i spontane. Bog je ljubav. Naš Otac nema ljubav za tebe...on je za tebe ljubav.

Čudesna ljubav našega Oca je beskrajna, intimna i jedinstvena. Ti si jedinstveno voljena, jer si jedinstveno stvorena.

Jedinstveno znači: “jedini primjerak od prototipa ili jedini. “ Naš Otac Bog stoji sam bez suparnika, tako da ne bismo trebale biti iznenađene da u njegovim očima smo mi kćerke bez suparnica, što eliminira svaki razlog zbog kojega bi se međusobno natjecale.

Ti si jedini primjerak tebe!

Ti si početak i kraj tebe. Ne postoji dizajnerski primjerak pripremljen za masovnu proizvodnju. Na njegovoj liniji nema kopija ili istih, nema jednakih. Ne postoji suparnik koji izražava njegovu ljubav prema drugima na isti način kao ti ili kako on izražava svoju ljubav prema tebi. Nitko ne može činiti tebe kao ti!

Bog je kreirao tvoj jedinstveni DNK i satkao te u tajnosti tako da bi iznenadio svijet. On je autor toga kako se tvoje srce izražava; on je arhitekt tvoga osmjeha i melodije tvoga glasa; on je načinio sva tvoja obilježja s mislima naklonosti imajući samo tebe na umu. On je slavio zajedno s tvojim roditeljima tvoj prvi osmijeh i s naklonošću gledao tvoje prve korake.

Zbog ove nježne, usmjerene brige, postoji mnogo aspekata u tvome životu koji izražavaju i reflektiraju njegovu jedinstvenu ljubav. On je utkao sve ove posebne aspekte i specifične talente u paket, tebe, njegovu kćer. On je znao da svaki atribut će biti izražen najbolje kroz tvoju ženstvenu formu.

On je znao da ćeš ga ti najbolje predstaviti i prikazati upravo kao kćerka. To je upravo razlog iz kojeg je izabrao da ti budeš ženskog spola. Postoji vrlo nježna vezanost između očeva i kćeri.

On nije imao niti jednu drugu kćer na pameti kada je oblikovao tebe...ti si njegovo zadovoljstvo.

To znači da ti ne bi bila bolja da si viša, manja, tamnija ili svjetlija.

To također znači da ti ne bi bila bolji nositelj ljubavi koju ti je povjerio da si muško. Bog ne voli sinove više nego kćeri. Niti voli oba spola jednako. Možda si odrasla slušajući šapate ili čak povike, kako su tvoj otac ili majka željeli da si se rodila kao sin. Možda je bilo vremena kada si sama željela da si se rodila kao muško. Ali znaj ovo...Bog nikada nije.

Naš Otac je uživao kada si prvi put udahnula, i kako su godine prolazile, anđeli na nebu su se radovali zajedno s njim kada si se nanovo rodila kao njegova Duhom oživljena kćer.

Čudesno voljena, ne postoji ništa slučajno povezano s tobom.

Kćer bez suparništva

Dakle, što sve ovo znači? To znači da ima više nego dovoljno nemjerljive, neiscrpne ljubavi za sve nas. Ti se ne moraš boriti za tvoje mjesto za stolom ili osvajati njegovu ljubav. Nitko te ne može izbaciti ili zamijeniti...ti nemaš suparnica.

Ali prijatelji, to je upravo tko vi jeste: Božja djeca. I to je samo početak. Tko zna kakvi ćemo biti na kraju! Ono što znamo da kada se Krist ponovno objavi, mi ćemo vidjeti njega – i gledajući njega, postati poput njega. Svi mi koji se radujemo njegovu dolasku ostanimo spremni, s blistajućom čistoćom Isusovog života koja je model za sve nas.

1 Ivanova 3:2-3 (The Message)

**NITKO TE NE
MOŽE IZBACITI ILI
ZAMIJENITI...
TI NEMAŠ
SUPARNICA.**

Zajedno mi ćemo otkriti kako da budemo pravi mi – a ne netko drugi s pokušajem da zaslužimo ljubav i prihvaćenost drugih. Mi ćemo se prestati uspoređivati međusobno, jer uspoređivanje ne daje inspiraciju. Uspoređivanje je krađa nas i ove zemlje od onoga tko uistinu jesmo. Gdje je potreba za uspoređivanjem ili natjecanjem ako naša vrijednost ili identitet su usko povezani s našom urođenom jedinstvenošću? Mi ćemo se samo iscrpiti. Ti si kćer bez suparnika/ce koja nosi svijetlo s jedinstvenom opremom za borbu u bitci, jedinstvena bezsuparnika.

Pošto smo svi mi oblikovani u sjajno formirane i čudesno funkcionalne dijelove tijela Kristova, idemo naprijed i budimo ono što uistinu jesmo, bez međusobnog zavidnog i ponosnog uspoređivanja ili pokušavanja da budemo nešto što nismo.

Rimljani 12:5 (The Message, slobodan prijevod)

Ovi stihovi u Pismu otkrivaju dvije glavne smetnje za život bez suparništva: ponos i zavist. Opis jedinstvene, kćeri bez suparnika, ne znači da ti to već jesi. To znači je da je to putovanje i slaganje djelića puzzle i tvoja funkcija u tijelu s kojom ti trebaš pridonijeti.

Ponos nas odvaja od tijela kada nam šapuće pretpostavke koje nas uzdižu iznad mjere i navode nas da govorimo: “Moj udio je najvažniji. Ja stojim sama, sebi dovoljna, sebi važna, arogantna i uzvišena“.

Na drugu ruku zavist nas mami da zanemarimo naše Bogom dane uloge u ovome svijetu tako da obezvrjeđujemo naše zadatke. Zavist govori: “Ja ne cijenim moju ulogu i moj udio, zbog toga te želim maknuti s puta tako da ja preuzmem tvoju.“

Oba ova dva vrha od smrtonosnog mača su stvorena da izdvoje individue i odvoje određene grupe od njihove funkcije i mjesta. Ponekad neprijatelj zabija oba ova vrha mača u sredinu tako da u tijelu Kristovom napada muškarce s rivalstvom i iskrivljenim muškim ponosom, dok žene padnu u zamku zavisti.

Budi pravi prijatelj svima nama tako da budeš istinska ti. Vrijeme je da Božje kćeri slave “jedinственost” i prestanu se miriti s “isto” ili natjecati za “više”. Ti zapravo drugima daješ dopuštenje da te ne poštuju kada ne izražavaš pravu sebe. Ljudi mogu uvijek razlikovati lažno ili kopiju od originala. Čak i ako oni ne vide, to će osjećati i čuti u praznini tvojih riječi, djela i pojave. Postoji znatna razlika između toga da se slijedi primjer i kopira. To je jedan razlog zašto si tako frustrirana kada pokušavaš biti netko drugi. Život je kao test s višestrukim izborom i jedini pogrešni odgovori su oni koje ne bi izabrala za sebe.

Mi umanjujemo značenje Očeve ljubavi kada zanemarujemo naš jedinstven oblik izražavanja. I molim te razumi da to kako izgledaš je tvoja najmanja briga. Toliko ljudi misli da izražava svoju jedinstvenost kroz način odijevanja, frizuru, nakit i šminku. Ovi vanjski izričaji su samo pribor. To je daleko od najdubljeg otkrivenja tko ti stvarno jesi.

Istina je da ti možeš izgledati drugačije, a i dalje ne razumjeti jedinstvenost.

Prestanimo tratiti naše vrijeme tražeći okolo i dopuštajući konstantno promjenjivom mišljenju javnosti da otiskuje oponašanu sliku i ideju na nas. Prihvatimo s pouzdanjem sve što je Bog stvorio na nama da se jedinstveno reflektira.

Kome ti pripadaš?

Ne moram znati s kime se družiš. Ne trebam imena tvojih roditelja, škole ili poslodavca. Ja želim znati ime onog koji je dao svoj život da te otkupi. I opet toliko toga propuštaš ako misliš da njegova žrtva tu završava. Kada te je on pronašao, nije te iščetkao i vratio nazad gdje si bila. On te je odgojio. On te je obdario svojom pravednošću.

Izgovori to sada, čak i ako je to samo mali šapat u tvome srcu: Ja sam njegova i on je moj.

Tvoj vječni Otac je jedini koji te ima pravo definirati. Tvoja majka te je začela, nosila i njegovala, ali tvoj nebeski Otac te je koncipirao, kreirao i izgovorio tvoje postojanje. Kada si bila izgubljena, on te je otkupio da bi te opet mogao nazvati njegovom vlastitom. Doći će trenutak kada će vrijeme kakvo poznajemo završiti; tada će se obnoviti svaki od nas i tada ćemo shvatiti da ovaj zemaljski život je kao sjeme i tamo u raju ćemo zablistati u našem istinskom obliku.

Ne znam gdje te je život trenutno smjestio, ali molim te shvati da mjesto, razdoblja i okolnosti se stalno mijenjaju. Ono što je uistinu važno usred sveg bacanja i puhanja je tko si ti i kome pripadaš.

Na početku ovoga poglavlja stavila sam moj omiljen citat Ralpa Walda Emersona: "Naš šef želi onoga tko nas inspirira da budemo ono što znamo da bismo mogli biti." Bog je taj onaj. Sve što on je i što čini inspirira. Stvoritelj je majstorski izradio sve što vidimo i poznajemo kao stvaranje da nas ponovno spoji s našim božanskim identitetom. On je poslao svoga sina da obnovi naš odnos s njime.

U ovom predivnom prespajanju našim pravim identitetom, previše je onih koji se zadovoljavaju plitkim ograničenjima da ono što rade ili što imaju ili čak koga vole ih definira. Besmisleno je vezati svoj identitet za nešto što ti tako lako može biti oduzeto. Poslovi se mijenjaju, vještine se mogu izgubiti i stvari se mogu ukrasti. Čak i važni odnosi nam mogu biti prekinuti. Ono što imaš i što radiš i što te okružuje se može promijeniti, ali je vitalno važno da ti nikada ne izgubiš ono što jesi i Stvoritelja kojemu pripadaš.

Ako ti jedino znaš kuda ideš, riskiraš da ćeš izgubiti sebe na putu. Ako jedino znaš što si pozvana da radiš, možeš se kompromitirati da postigneš cilj.

I s time ovo staro pitanje:

“Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi svoju dušu.”

Matej 16:26 (The Message)

Znati tko si ti je znatno važnije nego znati gdje ideš ili što možeš raditi. Pošto je on tvoj Stvoritelj, Bog ti ima dosta toga reći o tome tko si ti. A tko ti istinski jesi nosi u sebi otkrivenje toga što bi mogla biti.

Tko si ti?

Ti ne trebaš gledati na to što si radila ili kroz što si prošla. Ne opisuju se po tome što radiš. Ne trebaš naglašavati svoj status u vezi – sama, rastavljena, udana ili u vezi. Ovo nije obnova Facebook statusa. To nije za mene niti za njih.

Ja želim da ti znaš tko si.

Prije nego što nastavimo, uzmi olovku, zažmiri i pitaj svoga Stvoritelja da ti šapne njegova jedinstvena obilježja tebe. Nemoj se bojati da izmišljaš riječi ljubavi i vrijednosti. To su stvarne riječi kako on vidi tebe. Budi trenutak mirna i znaj. Izazivam te da napišeš tri riječi ili fraze koje on šapuće nad tobom. Kada završiš s ovom vježbom, pogledaj u riječi koje si čula tako da možeš izgurati sve tuđe definicije tebe i čuti što Bog šapuće nad tvojim životom. Jesi li si bar malo iznenađena sa svojom listom? Je li je prošlo dosta vremena od kako si sebe promatrala iz ove perspektive?

Uvjeravam te da Bog nikada neće govoriti nešto što je u suprotnosti s njegovom Riječi. *Duh Sveti oživljava što Riječ Božja naglašava.* Ali zbog toga što posjedujemo Bibliju, trebamo li samo čitati i prestati slušati? Prijevod u The Message Bibliji u Hebrejima 12:28 nas uvjerava: “Bog nije ravnodušni promatrač. “Vjerujem da je nad zemaljsko pitanje postavljeno sedam puta u Knjizi Otkrivenja ostao poziv i za nas danas:

Jesu li su tvoje uši budne? Slušaj. Čuj Riječi Vjetra, Duh puše kroz crkve. (Otk. 2:7, 11, 17, 29; 3:6, 13, 22 The Message slobodan prijevod) (Tko ima uho, neka čuje što Duh poručuje crkvama! KS 2:7, 11, 17....)

Činjenica da je ovo pitanje ponavljano sedam puta u jednoj knjizi Biblije ne možemo ne istaknuti njezinu važnost...i dovodi me do zaključka da mogu biti budna dok moje uši spavaju. To je moja hitna nada da ova knjiga probudi naše uši da čuju.

Mi možemo i sada obazreti se i čuti glas Božji. Što bi se moglo dogoditi ako pozovemo Duha Svetoga da govori u mjesta u našim životima gdje smo ga ušutkali? Da li ćeš mi dozvoliti da ti govori jedan na jedan? Da li je Bogu dopušteno da govori specifično u tvoja prijateljstva, brak i obitelj? Na mnogo načina naša je navika da oglušimo na Božja upozorenja i u tom procesu mi propustimo druge stvari koje nam on želi udijeliti. Tijelo ujedinjeno počinje slušati kada se pojedinci odluče za to. Da li se usuđujemo otvoriti naše uši da čuju?

Mi si ne možemo priuštiti da sumnjamo u od Boga dodijeljenu sudbinu, jedinstvenu sudbinu. Ako to činimo, mi ćemo potkopati s oklijevanjem, strahom ili ljutnjom sve što nam je bilo povjereno. Bog želi da otkupi, obnovi i promjeni tvoj identitet tako da ne ostane incident, razdoblje ili ime iz tvoje prošlosti koji bi te definirao. Da, razdoblja, kritike i događaji te mogu pročistiti – to ima potencijal da oblikuje narav tvoga života, ali to nije supstanca tvoga života...Bog je.

Ti si istinski potrebna jer si jedinstveno voljena i jedinstveni izričaj Božje ljubavi drugima. Sve što taj identitet kao dijete Božje znači je samo početakizričaja kada svako od njegove djece postanu ono kako ih je on stvorio. U svijetu gdje se svi pokušavaju otkriti ili preurediti, on završava svoje autorsko djelo. Ova knjiga je poziv da slijedimo njega...ono što on može otkriti tebi.

Pitanja za diskusiju

1. Zašto je znati tko si, puno važnije od znanja kamo ideš?
2. Raspravite zašto je jedinstveno bolje od jednako ili isto?
3. Koji su suparnici koji su omeli tvoju sposobnost da prihvatiš svoj identitet i primiš Božju ljubav?
4. Da li ti je teško sebe opisati izvan onoga što radiš? Ako jeste, zašto?
5. Što Bog šapuće o tebi?

NAŠ BOG NEMA SUPARNIKA

*Riječi ovdje ispisane su pojmovi.
Ti moraš proći kroz iskustvo.
Sv. Augustin*

Nitko Ga ne voli

Kasnih 80-tih pejzaž kršćanske glazbe se je počeo mijenjati kada je Integrity Music počeo istraživati po cijeloj zemaljskoj kugli da predstavi slavljenje s različitih kontinenata nama u Sjevernoj Americi. Naša obitelj je svaki mjesec s uzbuđenjem čekala da dođe najnovija kaseta od pretplate (da, toliko sam stara) i tada bi je puštali do iznemoglosti. Naše omiljene izvedbe bi prematali toliko puta da do vremena kada bi ih slušao moj muž, koji je bio na putovanjima, pažljivo napravljene dubine i visine u glazbi više ne bi postojale. U našoj obitelji je posebno bila omiljena kaseta: *Rejoice Africa*. Još uvijek mogu vidjeti mog drugog sina, Austina, u njegovom Mickey Mouse donjem rublju, kako jaši njegovog konjića igračku i poskakuje uz glazbu.

U jednoj od pjesama južnoafrički vođa slavljenja i obožavanja bi strastveno ubacio frazu: „Nitko Ga ne voli!“

Bez imalo oklijevanja, moj trogodišnji sin bi dao najbolje od sebe da imitira strastvenu objavu vođe slavljenja svaki puta kada bi pjesma svirala.

Jednoga dana Austin mi je prišao s pitanjem koje sam mogla očekivati. “Mama, zašto nitko ne voli Boga?”

Dala sam najbolje od sebe da objasnim da nije da nitko nije volio Boga, nego da ga tamo nitko nije volio.

Ako je Bog jedini to ne znači da služimo Bogu koji je usamljen ili mu je dosadno. Fraza “nema nikoga osim njega” ne znači da nitko ne želi sjediti s njime.

Naš Bog ne gleda i čeka pasivno. On je vidio sve i sada odmara u svome svršenom djelu, radujući se kada ga njegova djeca traže da raspakira priču.

Uzvišeni i Sveti ne gleda izvana.

Njegova božanska pozicija u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti je nekako sinkronizirana tako da on vidi kraj već na početku i započinje stvari u isto vrijeme kada ih završava.

Kroz nas on želi iznutra gledati van, ne zato što on treba naše oči nego zato što mi trebamo njegovu viziju.

Najuzvišeniji Bog, to opisuje Boga iznad svega što mi možemo pojmiti kao visinu. Psalmistje preplavljen strahopoštovanjem toga otkrivenja u psalmu 96.

*Pjevajte Jahvi pjesmu novu! Pjevaj Jahvi, sva zemljo!
Pjevajte Jahvi, hvalite ime njegovo! Navješćujte iz
dana u dan spasenje njegovo, kazujte poganima
njegovu slavu, svim narodima čudesa njegova. Velik
je Jahve, hvale predostojan, strašniji od svih bogova!*

Naš Bog nema suparnika

Ništavni su svi bozi narodâ. Jahve stvori nebesa! Slava je i veličanstvo pred njim, sila i sjaj u svetištu njegovu. Dajte Jahvi, narodna plemena, dajte Jahvi slavu i silu! Dajte Jahvi slavu imena njegovâ! Prinosite žrtvu i uđite u dvorove njegove, poklonite se Jahvi u sjaju svetosti njegove. Strepi pred njim, zemljo sva!

(96:1-9, KS)

Neprestano, Pismo postavlja u više formi ovo pitanje: “Tko je kao Preuzvišeni?”

To retoričko pitanje nije postavljeno samo za naše razmišljanje. To je životno važan upit koji traži izričit odgovor: “Nitko!” Naš odgovor na ovu objavu njegovog veličanstva pozicionira nas da primimo ili nesvjesno odbijemo ono što Bog ima za nas. Vidiš, jednom je bio netko tko je umislio da je kao Uzvišeni. To je bio princ anđela, koji je na mnogo načina bio vrhunac savršenstva. Mi ga znamo kao Sotonu, ali tada je njegovo ime bilo Lucifer, jutarnja zvijezda i arhanđeo koji je vodio slavljenje. Kao takav, on je gledao Božju slavu i stajao u njegovoj svetoj prisutnosti pred prijestoljem. Ezekiel 28:12-17 ga ovako opisuje:

‘Gle, ti bješe uzor savršenstva, pun mudrosti i čudesno lijep! U Edenu, vrtu Božjem, ti življaše, resio te dragulj svaki, sard, topaz i dijamant, krizolit, oniks i jaspis, safir, smaragd i zlato. Načinjeni bjehu bubnjevi i frule, na dan ti rođenja bjehu pripravljeni. Postavih te kao raskriljena keruba zaštitnika: bio si na svetoj gori Božjoj, hodio si posred ognjena kamenja. Savršen bješe na putima svojim od dana svojega rođenja dok ti se u srcu ne začu opačina. Obilno trgujući, napuni se nasiljem i sagriješi. Zato te zbacih s gore Božje, istrgeh te, kerube zaštitniče, iz ognjenoga kamenja. Srce ti se uzoholi zbog ljepote tvoje, mudrost svoju odnemari zbog svojega blaga! Na zemlju te bacih i predah te zemaljskim kraljevima da te prezirno gledaju.

(KS)

Bog ga je stvorio u raskoši, punog mudrosti, savršenog u formi i funkciji. U određenom stupnju, njegovo slavljenje mora da je došlo na nižu razinu. Možda se smanjilo na divljenje. Put do njegovog prijestupa nije jasan, ali znamo da ovo divno i mudro stvorenje je počelo gledati na svoga Tvorca kao rivala/suparnika. U dinamici slavljenja se razumije da izvan Boga mi smo ništa. Izaija njegov pad ovako opisuje:

Kako pade sa nebesa, Svjetlonošo, sine Zorin? Kako li si oboren na zemlju, ti, vladaru narodâ? U svom si srcu govorio: 'Uspet ću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću sebi dići. Na zbornoj ću stolovati gori na krajnjem sjeveru. Uzaći ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu.

(Izaija 14:12-14, KS)

On sam sebe nije mogao učiniti kao Najuzvišeniiji... on je mogao samo *uništiti samoga sebe* i Lucifer svjetlonoša, je postao Sotona prevarant. Ovo uništenje je započelo u njegovu srcu. Njegov početak je u savršenstvu, a kraj u grešnosti. Mi smo grešni i nesavršeni od našeg rođenja, a u Kristu smo učinjeni cjeloviti i savršeni kroz nanovo rođenje. Ponos potiče obožavanje sebe, dok poniznost svrgava sebičnost ponosa. Kada je Izaija vidio Gospodina, bio je ponižen:

Rekoh: »Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih usana, u narodu nečistih usana prebivam, a oči mi vidješe Kralja, Jahvu nad vojskama!«

(Izaija 5:6, KS)

Ovo poniženje je potaknulo Božju proviziju i jedan od vatrenih kamenja po kojima je Lucifer hodao je donesen poniznome Izaiji.

Jedan od serafa doletje k meni: u ruci mu žerava koju uze kliještima sa žrtvenika; dotače se njome mojih usta i reče: »Evo, usne je tvoje dotaknulo, krivica ti je skinuta i grijeh oprostjen. «

(Izaija 6:6-7, KS)

Ako ga tražimo, pronaći ćemo ga. Sa ovim otkrivenjem mi ga slavimo i objavljujemo da samo on je sve, samo on je dobar, samo on je put, istina i život. Samo on je Najuzvišeniji Bog.

Samo postojanje našeg Boga je bez presedana jedinstveno, on je bez prethodne ili prijašnje referentne točke. Ništa nije postojalo prije njega. Naš Bog se nije razvio. Naš Bog je bio, on jeste i doći će. Kao što smo naučili da smo mi jedinstveni, naš Bog postoji jedinstveno.

Prije njega nisu postojali bogovi, zbog toga mi ne trebamo imati bogova osim njega. Iako je naš Bog nevidljiv, njegovo postojanje je neprikosnoveno. Poslanica Rimljanima tvrdi:

Ali osnovna realnost o Bogu je dovoljno jasna. Otvorite oči i ona je tu! Pažljivo pogledajte na ono što je Bog stvorio, ljudi su uvijek bili u stanju vidjeti ono što njihove oči kao takve ne mogu vidjeti: vječnu moć, na primjer, i misterij njegova božanstva. Tako da nitko nema ispriku. (Rimljani 1:19-20, The Message)

U standardnoj verziji prijevoda Kršćanske sadašnjosti stoji ovako:

Jer njima je očito ono što se može doznati o Bogu: Bog im je to zapravo objavio. Uistinu, njegova se nevidljiva svojstva, njegova vječna moć i božanstvo, promatrana po njihovim djelima, opažaju od postanka svijeta. Tako nemaju isprike.

Cijelo stvorenje potvrđuje realnost Stvoritelja, ali definicija našeg Boga je sasvim druga stvar. Moja je nada da ovo poglavlje potakne tvoj duh za više božanske povezanosti s njim.

Utvdile smo da smo kćeri bez suparnica, jer nas naš nebeski Otac voli bez suparništva. Da bi se povezale na dublju razinu s od Boga danim identitetom, važno je stvarno razumjeti što je

uključeno u ovu božansku obdarenost. Hajdemo proširiti naše razumijevanje tko je Bog bez suparnika.

Merriam-Webster definira Boga ovako “Biće savršeno u moći, mudrosti i dobroti koje je obožavano kao stvoritelj i vladar svemira. “

Možeš pomisliti da je ova definicija sveobuhvatna i definitivna, ali to je tek početak. Između stvarnog izazova našeg ograničenog zemaljskog jezika i borbe s našim zemaljskim načinom gledanja, mi si ne možemo pomoći nego biti ograničeni u našoj interpretaciji Neograničenoga. Kako je moguće pronaći riječi koje opisuju onoga čije samo otkrivenje bi nas ostavilo bez riječi?

Bog nadilazi definiciju.

Da bi definirao nešto, moraš uhvatiti njegovu suštinu s riječima koje utjelovljuju tvoju temu. Zamjenom našeg jezika, naš Bog prkosi ovim parametrima.

Dobro. Zaboravi definiciju. Što je s opisom? Opet, nemoguće. Kako možemo donijeti jasnoću maglovitog obrisa nečega kada smo bili zaslijepljeni nepristupačnom svjetlošću?

On će se pojaviti na vrijeme, njegov dolazak je siguran od blaženog i neosporenog Vladara, Vrhovnog Kralja, Vrhovnog Boga. On je jedini kojeg smrt ne može dotaći, njegova svijetlost je toliko svijetla da se nitko ne može približiti. Njega ljudsko oko još nikad nije vidjelo – ljudsko oko ga ne može vidjeti! Čast njemu i vječna vlast! O, da.

(1 Timotej 6:15-16 *The Message*, slobodan prijevod)

Naš vid ne može procesuirati niti pojavu našega Boga, onda kako bismo mogli učiniti više nego skupiti jednostavne crteže njegova veličanstva? Naše riječi će nas iznevjeriti i mi ćemo

ponavljati riječi Joba nakon što mu se Bog pojavio u čudesnom vihoru: “Po čuvenju tek poznavah te dosad, ali sada te oči moje vidješe. Sve riječi svoje zato ja poričem i kajem se u prahu i pepelu.” (Job 42:5-6, KS)

Ja iskreno volim kako *The Message* citira ove stihove.

Priznajem da sam prije živio po glasinama o tebi; ali sada sve to imam iz prve ruke-od vlastitih očiju i ušiju! Žao mi je-oprosti. Nikad to neću opet učiniti, obećavam! Nikada više neću živjeti od korica i mrvica.

Ovo otkrivenje o Bogu u Jobu je probudilo glad za više. Previše nas je zadovoljno sa otkrivenjem Boga koje se može najbolje opisati kao “korice i mrvice”. Mi smo zadovoljni slušanjem propovijedi, priključiti se na neki prijenos, lajkati postove na Facebooku i Instagramu, i proslijediti ostatke tuđih gozbi. Nema ničeg lošeg u tome, ali u usporedbi s gozbom koju Bog ima za tebe, to su “korice i mrvice”. Istina je da Bog želi da se ti hraniš na njegovoj vjernosti. Ali želim povećati tvoj apetit, zato što je ogromna razlika između slušanja o Bogu i slušanja Boga koji tebi govori.

Znam da ima onih koji govore: “Mi služimo Bogu koji više ne govori.” Ali ovo pametovanje vrijeđa njegovu samu prirodu. Čak i da je izabrao biti tih, cijeli spektakl stvorenja bi postao njegov glas. On je poslao njegovog Svetog Duha da nas utješi i savjetuje. Ako čitamo Bibliju, to je Duh Sveti koji nas podučava i vodi u cijelu istinu. Bog nije gluh i glup idol. Bog nije Otac koji sluša bez odgovora. Ako nećemo prihvatiti misterij tko je Bog, mi nećemo znati kako mu pristupiti. Načini kako Bog govori su kroz njegovu Riječ, njegovo stvaranje, njegove sluge, u vizijama i snovima, kroz povezane članove njegova tijela. Ja sam se molila i vjerujem da on tebi govori kroz stranice ove knjige. Bog stalno govori. Pitanje je, slušamo li ga ili ograničavamo? Važno je prihvatiti Boga kao neusporedivog i bezgraničnog u čudima i vjerovati da on želi komunicirati s nama osobno.

Briljantni teolog Thomas Aquinas je većinu svoga života proveo pišući o Bogu. Istovremeno svećenik i filozof, on je naporno radio da objedini znanstvene dokaze s njegovim razumijevanjem našega Stvoritelja. Naime, tri mjeseca prije smrti Aquinas je imao viziju vječnosti i strahopoštovanje od toga je uzrokovalo da napiše ove zadnje riječi i zatim odloži olovku. Aquinas je izjavio:

Došao je kraj mojim naporima. Sve što sam ikada napisao izgleda kao slama nakon onoga što mi se otkrilo.

A ipak to je isti čovjek koji je pažljivo proučavao i pisao obujam riječi koje su objavljivale slavu Boga i čudo crkve. Također, on je živio u znatno drugačijem vremenu od našeg, tada su riječi nosile veću dubinu značenja i kao takve su birane s velikom pažnjom. Mogućnost da se čita i piše je bila privilegija rezervirana za bogate, kraljeve i svećenike. Thomas Aquinas je bio iznimno vješt sa riječima, a ipak je izabrao riječ slama da opiše njegovo životno djelo. Slama se često koristi za opis nečega što je bezvrijedno. Slama je nusprodukt od beskorisnih žitarica, najčešće korištena za smještaj stoke i za grijanje biljki. Zaključno, on je govorio da bi djelo napisano za njegova životanajbolje bilo gurnuti pod noge zvijeri i ljudi.

Ovo je najprikladnija analogija koju je on mogao povući između njegovog pisanja o Bogu i stvarnosti Boga kako mu je objavljeno. Sveukupno je moguće da ove dvije rečenice su rekle više od sviju stranica u koje je ulagao veliki trud više od dva desetljeća. Ove riječi su isprepletene s poniznošću i divljenjem, jer Aquinas je iskusio ono što je Augustin izjavio više od tisuću godina prije: *“Boga je najbolje poznavati, znajući da ga ne poznajemo.”*

Otkrivenje Boga počinje kada priznamo da ga uistinu još ne poznajemo. Svaka definicija koju imamo je klasificirana u ljudskom kontekstu i konceptu. Možemo usporediti našu sposobnost da artikuliramo tko je Bog, s pokušajem novorođenčeta koje još ne zna govoriti da opiše njegovu majku. U golemom svemiru života, ljudi nastanjuju mali djelić svega stvorenog. To je kao da stojimo

na zrnju pijeska i pokušavamo opisati prostranstvo oceana i sve što u dubinama postoji.

Tko je naš Bog?

I opet naš Otac želi da mu se približimo bliže i bolje upoznamo, da iskusimo njegovu prisutnost i naučimo njegov glas. To je kao što je jedno znati o vatri, a potpuno drugo iskusiti njenu svjetlost, toplinu i gorenje, Bog nas poziva da ga upoznamo, a ne samo znamo o Njemu. Ovdje su par stvari koje znamo o Bogu s potpunom sigurnošću, jer se on tako predstavio kroz Pismo:

Ja sam...jedan. (Pon. zak. 6:4; Marko 12:29, Gal. 3:20; 1 Tim. 2:5; Jak. 2:19)

Ja sam...Alfa i Omega. (Otk. 1:8; 21:6; 22:13)

Ja sam...onaj koji Jesam. (Izlazak 3:14)

Ja sam...iz vječnosti u vječnost. (1 Ljet. 16:36)

Ja sam...začetnik i završitelj vaše vjere. (Heb. 12:2)

Ja sam...stvoritelj neba i zemlje. (Post. 1:1)

Ja...mogu. (Mat. 3:9)

Ja sam...ljubav. (1 Iv. 4:7-8, 16)

Ja sam...dobar. (Marko 10:18; Luka 18:19; 1 Tim. 4:4)

Ja sam...među vama. (Pon. zak. 6:15; Luka 17:21; 1 Kor. 14:25)

Ja sam...istina. (Ivan 3:33)

Ja sam...tvoj iscjelitelj. (Izl. 15:26)

Ja sam...Duh. (Ivan 4:24)

Ja sam...Otac. (Ivan 6:46; Fil. 2:11)

Ja sam...proslavljen u Sinu. (Ivan 13:31)

Ja sam...vaš svjedok. (Rim. 1:9; Fil. 1:8; 1 Sol. 2:5)

Ja sam...objavljen. (Rim 1:17)

Ja sam...za vas. (Rim. 8:31)

Ja sam...iznad svega. (Rim. 9:5; Ef. 4:6)

Ja sam...milostiv. (Pon. zak. 4:31; Rim. 12:1)

Ja sam...vjeran. (1 Kor. 1:9; 10:13; 2 Kor. 1:18)

Ja sam...mudriji od čovjeka. (1 Kor. 1:25)

Ja...nisam tvorac zbunjenosti. (1 Kor. 14:33)

Ja sam...tvorac mira. (Kor. 14:33)

Ja sam...tebi dovoljan. (2 Kor. 3:5)

Ja sam...milosrdan i milostiv. (Izl 34:6; Neh. 9)

Ja sam...spor na srdžbu. (Joel 2:13; Nah. 1:3)

Ja sam...visoko uzdignut. (Fil. 2:9)

Ja sam...onaj koji radi u vama. (Fil. 2:13)

Ja sam...nevidljiv. (Kol. 1:15)

Ja sam...Bog koji dolazi. (Kol. 3:6)

Ja sam...pravedan sudac. (2. Sol. 1:5)

Ja sam...Spasitelj svih ljudi. (1 Tim. 2:3; 4:10)

Ja sam...nevezan. (2 Tim. 2:9)

Ja sam...graditelj svega. (Heb. 3:4)

Ja sam...pravedan. (Heb. 6:10)

Ja sam...živ. (Heb. 10:31)

Ja sam...oganj koji proždire. (Pon. zak. 6:3; Heb. 12:29)

Ja sam...svijetlo. (1 Iv. 1:5)

Ja sam...veći nego vaša savjest (srca u eng.). (1 Ia. 3:20)

Ja sam...koji jest, koji je bijaše, i koji će doći. (Otk. 1:8)

Ja sam...svet. (Otk. 4:8)

Ja sam...svemogući. (Otk. 11:17)

Ja sam...tvoja snaga. (Izl. 15:2)

Ja sam...tvoja pjesma. (Izl. 15:2)

Ja sam...ljubomoran. (Izl. 34:14; Pon. zak. 4:24)

Ja...nisam čovjek. (Br. 23:19; Pon. zak. 4:24)

***Ja sam...Bog nad bogovima, Gospodar nad gospodarima.
(Pon. zak. 10:17)***

Ja sam...velik, moćan i strašan. (Pon. zak. 10:17)

Ja...nisam pristran. (Pon. zak. 10:17)

Ja sam...tvoja slava. (Pon. zak. 10:21)

Ja sam...s tobom u bitci. (Pon. zak. 20:17)

Ja sam...ratnik. (Izl. 15:3)

Ja sam...tvoje utočište. (Pon. zak. 33:27)

Ja sam...tvoj štit i hridina. (2 Sam. 22:31, 32)

Ja sam...jedini Bog. (Pon. zak. 4:32, 35; 1 Kralj. 8:60)

Ovo čak nije niti iscrpna lista! Pozivam te da proučiš svaku od navedenih rečenica, ali u ovom poglavlju se želim fokusirati na tri. Prvo na što se želim usmjeriti je na koncept da je Bog jedan.

Bog je jedan

Čuj, Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan! Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom! (Pon. zak. 6:4-5, KS)

Nemoj se prevariti da oznaka "jedan" znači da je Bog na prvom mjestu na nekom svemirskom natjecanju. Naglasak na "jedan" nije toliko u dodjeli numeričke vrijednosti, nego u jasnoći da je Bog jedan i jedini. Jedan znači da ne postoji drugi. Ne postoji Bog broj dva, tri ili četiri. On jedini je dostojan, jer jedini on je Bog. To se povezuje s onim što je Isus rekao da je najveća zapovijed:

A on mu reče: "Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed." (Mat. 22:37-38, KS)

Naša ljubav prema Bogu mora biti ujedinjeni izričaj srca, duše i uma s jednim fokusom i jednim akordom.

Samo Bog je centar našeg fokusa i jedini dostojan našeg obožavanja. Bog razumije da mi ne funkcioniramo dobro s razdijeljenim srcem i on neće tolerirati niti jednog boga suparnika, tako da je to dobro sređeno. To nije zapovijed zato što je Bog nesiguran za svoj položaj kod nas; to je za našu zaštitu, da ne budemo ometeni i u zabludi.

To može biti zbunjujući redak u Pismu u naše vrijeme kada nema puno ljudi koji se izjašnjavaju da su štovaoci svojih bogova. Mi ćemo se prije pokloniti ljudskim idolima nego božanstvima s

drevnim imenima. Od samoga početka, Bog je upozorio njegovu djecu:

»Ne pravite sebi kumira; ne podižite sebi ni kipa ni spomen-stupa; ne postavljajte u svojoj zemlji kamenja s likovima da pred njih padate. Održavajte moje subote; poštujujte moje svetište – jer ja sam Jahve, Bog vaš. «
(Lev. Zak. 26:1, 2; KS)

Većina nas nema podignute stupove i kipove od kamena u našim kućama ili vrtovima, ali to ne znači da ne nosimo idole u našim srcima. *Idol je bilo što čemu daješ svoju snagu ili iz toga crpiš snagu.* To je tamo gdje ideš da dobiješ život. To može biti gdje bježiš u utočište. To može biti u rangu nečega tjelesnog poput hrane ili pak povezanost s socijalnim mrežama. Ako pregledaš listu iznad o tome tko je Bog, tada trebaš znati da je on tvoja snaga, život i utočište. Niti jedna osoba, odnos, organizacija ili stvar ne treba imati moć nad tobom, jedino Bog.

Nekima od nas su idol osjećaji. Ako se lijepo osjećamo, tada vjerujemo da smo lijepi. Ako se osjećamo dobro, onda vjerujemo da smo dobro. Ako živimo samo po osjećajima, oni će nam lagati i neće dugo trebati da zastranimo.

**IDOL JE BILO ŠTO
ČEMU DAJEŠ SVOJU
SNAGU ILI IZ TOGA
CRPIŠ SNAGU.**

Istina je da si ti lijepa zato što Bog uljepšava krotke sa spasenjem (Ps. 149:4). Ti si lijepa jer Bog čini sve stvari lijepima u njihovo vrijeme (Prop. 3:11). Nemoj dopustiti da glupi idoli i kreatori slika onoga što ovaj svijet naziva lijepim govore *u tvoj život*, kada je Bog već izgovorio blagoslov *u tvoj život!* David, ratnik i slavljениk, je praksu idolopoklonstva ovako opisao:

Idoli su njihovi srebro i zlato, ljudskih su ruku djelo. Usta imaju, a ne govore, oči imaju, a ne vide. Uši imaju, a

ne čuju, nosnice, a ne mirišu. Ruke imaju, a ne hvataju, noge imaju, a ne hodaju; glas im iz grla ne izlazi. Takvi su i oni koji ih napraviše i svi koji se u njih uzdaju.

(Ps. 115:4-8)

Da li to znači „Takvi su i oni koji ih napraviše“? Ako uzdižeš ono što je ljudsko, ti postaješ ograničen onim što ljudi mogu stvoriti. Idoli su forme bez funkcije. Oni drže privid života bez ikakve moći davanja života drugima. Njihovi klanjaoci kompromitiraju Bogom dana osjetila, gubeći njihove glasove i slobodu kretanja. Kada obožavaš Boga ti se mijenjaš na njegovu sliku iz slave u slavu. Pošto nitko nije kao Bog, nema boljeg načina da izneseš ono što je jedinstveno u tebi nego slijedeći njega. Ti možeš biti student nekoga čovjeka, ali nikada njegov obožavatelj.

Bog je Alfa i Omega

Druga istina, Bog je iz vječnosti u vječnost, na drugi način rečeno Alfa i Omega. Alfa i omega su prvo i zadnje slovo grčkog alfabeta. Kada su slova sparena u ovom kontekstu, oni predstavljaju sve što je od početka do kraja. Alfa znači “početak, postanak, rođenje, zora, prag”. Kada je u pitanju riječ omega, nema jasne definicije, ali to znači: “kraj, krajnja točka, krajnost”. Možda definicija omega je više maglovita, jer mi ljudi smo više upoznati s onim *što je bilo* od onoga *što će biti*. To je upravo razlog zbog kojega se trebamo približiti Bogu da bi čuli njegov savjet. On jedini je bio na dalekom kraju svega što mi zovemo vrijeme. Ne postoji nitko kao naš Bog. Prorok Izaija govori:

Sjetite se prošlosti pradavne: ja sam Bog, i nema drugoga; Bog, nitko mi sličan nije! Onaj sam koji od početka svršetak otkriva i unaprijed javlja što još se nije zbilo! Ja kažem: Odluka će se moja ispuniti, izvršit ću sve što mi je po volji.

(Iza. 46:9-10, KS)

Ovako piše u *The Message*:

Sjetite se povijesti, vaše duge i bogate povijesti. Ja sam Bog, jedini Bog kojeg ste imali i kojeg ćete ikada imati - neusporediv, nezamjenjiv, od samoga početka govoreći vam kakav će biti kraj, stalno upućujući vas što će se dogoditi, uvjeravajući vas: "Ja sam u ovome svemu od početka do kraja. Ja ću učiniti točno kako sam odredio."

Bog objavljuje kraj stvari na početku. On objavljuje Omega kada je Alfa već napisano. Mi smo pozvani da pogledamo iza i vidimo njegovu vjernost. On zna kako će svaki dan završiti već u zoru.

Već dugo vremena, sam vam pokazivao način kako ja djelujem, unaprijed sam vam rekao što ću učiniti, onda sam to napravio i učinjeno je, i to je to.

(Izaija 48:3, The Message)

To je svršeno i finalno. Nije ostavio ništa nedovršeno; on se neće poljuljati i predomisliti se ili povući. Isus je rekao njegov konačan odgovor.

Počeo sam unaprijed govoriti što se događa prije nego se zbilo. Zbog toga ne možete reći: "Moj bog-idol učini to." "Moj omiljeni bog-rezbarija to zapovjedi". Imaš sve dokaze potvrđene tvojim očima i ušima. Ne biste li trebali pričati o tome? A to je bio samo početak. Imam puno više toga da vam kažem, stvari za koje niste znali da postoje. (Izaija 48:5-7, *The Message*)

Naš Bog nam govori na početku tako da ne bi vjerovali u ljude ili stvari koje su predodređene da nas razočaraju ili iznevjere. Zar ne bismo trebali pričati o tome što je on učinio radije nego o tome što smo mi učinili? Zar ne bismo trebali biti više upoznati s onim što Stvoritelj predviđa, nego s predviđanjima njegovih stvorenja?

Bog govori:

Ovo nije promjena na istu staru stvar. Ovo je novo, potpuno novo, nešto na što ne bi pomislio niti sanjao. Kada to čuješ nećeš moći reći: „Znao sam to cijelo vrijeme.“

(Izaija 48:7. The Message)

Tu je...

Naš Bog objavljuje kraj na početku. U Kristu, Bog je volio nas prije nego smo mi voljeli njega, uhvatio nas prije nego smo pali, oprostio nam prije nego što smo pitali, obukao nas u pravednost prije nego smo shvatili da smo goli, i očistio nas prije nego što smo bili svjesni naše prljavštine.

Bog je pozvao one koji su bili neprijatelji, tuđinci i stranci njegovom vlastitom djecom i prijateljima. I napisao priču našega života, prije nego što smo prvi puta udahnuli.

Izazivam vas da vidite ovoga neusporedivoga Boga kakav on zaista jeste, i počnete prihvaćati vašega Oca kao veoma voljena, predivna djeca.

Bog je Ja sam koji Jesam

Sljedeće, želim naglasiti Ja sam koji Jesam. Izlazak 3:13-14:

Nato Mojsije reče Bogu: „Ako dođem k Izraelcima pa im kažem: ‘Bog otaca vaših poslao me k vama, i oni me zapitaju: ‘Kako mu je ime?’ – što ću im odgovoriti?’“ „Ja sam koji jesam“, reče Bog Mojsiju. Onda nastavi: „Ovako kaži Izraelcima: ‘Ja jesam’ posla me k vama.“

(KS)

Sigurna sam da je Mojsije razmišljao, kakvo je to ime? Zamisli da si sreo nekoga i kada si pitao za ime on odgovori: „Moje ime

je Ja jesam. “ A kada si pitao za daljnje objašnjenje, on je samo rekao: „Ja sam koji jesam. “ Ti bi bio zbunjen i to s razlogom. Razmisli kako bi razgovor tekao: “Bok, kako si, Ja jesam?” Izgledalo bi kao da pričaš njemu dok se obraćaš samom sebi. Zbunjenost s naše strane vraća na koncept našeg Boga kao jednog i jedinog koji je sve-obuhvaća. Ja sigurno nisam „Ja sam koji Jesam. “ Mi smo točnije opisano ovo “Ja sam jer On jeste. “

Bog jeste ono što jeste. Bog postoji zato što Bog postoji. Ja ne postojim zato što postojim, čak i ne zbog toga što su mi roditelji bili zajedno. Konačno, ja postojim zbog toga što Bog postoji. On je Tvorac *svih* živućih duhova.

Zbog toga što je on *JA SAM KOJI JESAM*, mogu reći. Ja sam u Kristu koji je *Ja jesam*. Mislim da stvarno ne razumijemo kolika je moć u ovih pet riječi, jer da jesmo, živjeli bi s drugačijom svjesnošću. Svijet će nam pokušavati reći tko je Bog, ali on se objavio u svome sinu. Jednoga dana Isus je pokušavao pomoći svojim učenicima da razumiju tu dinamiku prozivajući ih u Mateju 16:13-18.

Kad je Isus stigao u sela Cezareje Filipove, upitao je svoje učenike: “Što ljudi govore, tko je Sin Čovječji?”

Oni odgovoriše: “Neki misle da je Ivan Krstitelj, neki kažu Ilija, neki Jeremija ili neki od drugih proroka. “

Pritisnuo ih je: “A vi? Što vi kažete, tko sam ja?”

Šimun Petar je rekao: „Ti si Krist, Mesija, Sin živoga Boga.“

Na to Isus reče: “Bog te blagoslovio, Šimune, sine Jonin! Ti nisi dobio taj odgovor iz knjiga ili od učitelja. Moj Otac u nebu, sam Bog, objavio ti je tajnu tko ja stvarno jesam. A sada ću ja tebi reći, tko ti zaista jesi. Ti si Petar, stijena. “

(The Message)

Da li čujete ovo? Kada imamo otkrivenje tko Isus uistinu jeste, tada smo u položaju da čujemo tko mi zaista jesmo. Šimun je zapravo bio Petar. On neće uvijek biti ribar vođen osjećajima. On će biti vođa vođen Duhom i stijena. Mogu osjetiti Isusovo uzbuđenje kada nastavlja u Mateju 16:18-19.

Ovo je stijena na kojoj ću sakupiti moju crkvu, crkvu tako ekspanzivnu s energijom da je čak ni vrata pakla neće moći zadržati.

I to nije sve. Vi ćete imati potpun i slobodan pristup kraljevstvu Božjem, ključeve da otvorite bilo koja i svaka vrata: nema barijere između neba i zemlje, zemlje i neba. Da na zemlji je da na nebu. I ne na zemlji je ne na nebu. (The Message)

Kada znaš tko si...onda znaš što ti je dostupno. Identitet crkve i pristup nebeskoj proviziji je usko povezano s otkrivenjem Krista. Kada znamo Riječ, mi molimo Riječ, a nebesa odjekuju s da i amen.

Tko je za tebe Isus?

Tvoj koncept Boga će se reflektirati na tebe. Tvoja percepcija Boga će se odraziti na tvoj život koji živiš i izbore koje praviš. Ako zovemo Isusa dobrim učiteljem on će nas podučiti. Ako ga zovemo mudri savjetnik, on će nam udijeliti mudrost. Islam zove Isusa prorokom i iscjeliteljem. Odvojeno, ovi titlovi su glasine i mrvice. Ali kada je Isus nazvan imenom Krist, *Sin živoga Boga*, tada je otkrivenje Isusa Gospodina u tebi. U 1. Ivanovoj poslanici piše:

Tko ispovijeda da je Isus Sin Božji, Bog ostaje u njemu, i on u Bogu. I mi smo upoznali ljubavkoju Bog ima prema namai povjerovali joj.

Bog je ljubavi tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu. U ovom je savršenstvo naše uzajamne ljubavi:

imamo pouzdanje na Sudnji dan jer kakav je on, takvi smo i mi u ovom svijetu.

(4:15-17, KS)

S ovim priznanjem napravljena je vječna veza i prostor između njegova otkupljenja i naše stvarnosti se zatvara. Kada govorimo Riječ Božju, udaljenost koja nas odvaja od istine je premoštena. Mi smo pozicionirani da se identificiramo na temelju onoga tko je Bog, a ne tko smo mi. To znači ja sam ono što on kaže da jesam. Realizacija i otkrivenje svih Božjih obećanja koja me "u Kristu" pozicioniraju su usko povezani s time kako ja zovem Isusa. On je Gospodin, iscjelitelj, Princ Mira, tvorac i završitelj moje vjere? Da li ja Isusa zovem Bogom ili ga jednostavno dobrim učiteljem?

**TVOJ KONCEPT
BOGA ĆE SE
REFLEKTIRATI
NA TEBE.**

Zato što je on ljubav, ja sam voljena i mogu voljeti.

Zato što je on život, ja sam živa.

Zato što on može, mogu i ja.

Zato što je on moj brat, ja sam Božja kćer.

Zato što je on svemogući, ja sam moćna.

Zato što je on iscjelitelj, ja sam iscijeljena.

Zato što je on mudrost, ja sam mudra.

Zato što on jeste, ja jesam.

Zbog toga tko je on, ja sam ono što on kaže da jesam.

Ja sam čudesno i prekrasno stvorena.

Izazivam te da pozoveš Riječ Božju u svoje životno iskustvo. Da bi započeli taj proces odmah sada, idemo na tren stati i pomoliti se.

Dragi nebeski Oče,

hvala što sam ja sve ono što ti kažeš o meni. Oprosti mi za sužavanje tvoje slike i za vremena kada sam se klanjala idolima koje sam sama izradila. Ja odbijam štovati ograničene slike napravljene ljudskim rukama. Duše Sveti, otkrij svako područje moga života gdje su ovi idoli utjecali. Ti si ljubav, to znači ne samo da sam ja voljena, nego da mogu i druge voljeti kao što ih ti voliš. Ti si izvor moga života i razlog zbog kojeg dišem.

Ti si dostojan da završiš sve što si započeo u mome životu i učinio si me sposobnom za sve što si pripremio za mene. U Kristu ja sam tvoja kćer i zbog toga što je moj nebeski Otac svemoguć, imam svu potrebnu snagu u tvome Duhu. Ti si moj iscjelitelj; ja neću više tražiti od svijeta da liječi moje rane, istoga svijeta koji mi je zadao te rane. Zbog toga što si ti izvor svih mudrosti, ja ću se osloniti na tvoj savjet.

Oprosti mi za vremena kada sam dopuštala da tvoj izričaj u mome životu bude limitiran "koricama i mrvicama" drugih. Želim te upoznati intimno i duboko. Vjerujem da si ti više nego što sam mogla ikada zamisliti i pozivam te da me uvedeš u život beskrajnih čuda. Zbog toga tko si ti, ja sam ono što ti kažeš da jesam. Bez obzira što ja osjećam u ovome trenutku, ja sam čudesno i predivno stvorena.

U ime Isusa, amen.

Pitanja za raspravu:

1. U prošlosti, da li si uspoređivala mjeru Uzvišenoga s onim što znaš ili si iskusila? Na primjer, da li si mislila da je on kao tvoj otac (dobar ili loš)? Kako ga vidiš sada?
2. Da li postoje područja gdje živiš po očekivanjima drugih? Što je sa “koricama i mrvicama”?
3. Što misliš da je Augustin mislio kad je rekao “Boga je najbolje poznavati, znajući da ga ne poznajemo”?
4. U kojim područjima gdje Bog sebe opisuje kao Ja jesam ga trebaš upoznati više?
5. U kontekstu da “idol je sve čemu daješ svoju snagu ili iz čega crpiš snagu“, koja su područja u tvome životu gdje nesvjesno imaš idole?
6. U Božjoj prisutnosti, kada si ga nazvala tko je on, što on kaže tko si ti?

OBEĆANJE BEZ SUPARNIŠTVA

*Ako promislimo o beskrajnim obećanjima nagrade...
obećanjima Evanđelja, shvatili bi da Gospodin ne
smatra da su naše željepresnažne, nego preslabe. Mi
smo neodlučna stvorenja, koja se zabavljaju s pićem i
seksom i ambicijom, dok nam je ponuđena beskrajna
radost, koja su kao dijete koje ništa ne zna i želi raditi
kolače od blata u nekoj stračari jer ne može zamisliti
da mu je ponuđen odmor na moru. Nas je prelagano
zadovoljiti.
C. S. Lewis*

U redu...vau. Nad tvojim životom je jedinstveno obećanje i to je također tvoje blago. To blago je iznad svakog mjerenja i vremena. To blago dolazi k tebi u obliku neopipljivog potencijala. Za neke je taj dar uspavan... živ ali zaspao.

Možda se čini jednostavnije i na prvu uzbudljivije, da sam rekla da ti je upravo netko uplatio bilion dolara na tvoj račun. Ali čak da ti je to i ostavljeno, to ne bi uspjela potrošiti za cijeli život...to nikada zaista ne bi bilo tvoje. Jer zemaljsko blago mora ostati u sferi rođenja. Kada umreš, to ostajeiza tebe. Ali ovo blago, koje ti posjeduješ, se transformira kako se obogaćuje i putovati će s tobom u vječnost.

Ovo obećanje o kojemu govorim, nije samo u raskoši nego i u dosegu. Plodovi ovoga obećanja će pratiti i tvoju djecu još dugo nakon što odeš kao i što će te dočekati u nebu. Ovo obećanje ne može biti ukradeno, ali može biti prodano za nešto trivijalno poput variva, kao što je Ezav to učinio (Izl. 25). Ono je na sigurnom kada je sakriveno, umotano u snove i nadu. Kao ga pohraniš u svome srcu, to blago cvjeta i povećava se. Milijuni imaju sjeme toga obećanja u svojim srcima, i bez obzira koliko ljudi zauzima svoj dio toga, to blago se nikada ne smanjuje.

Govorim o blagoslovu Kralja kraljeva i Gospodarar gospodarar. To je blago preogromno da bi se ograničilo ili mjerilo u papirnatim dolarima ili čak u srebru i zlatu. Da ti ostane samo odjeća koju nosiš na sebi, to bi blago i dalje bilo tu. Ova bogatstva nisu vezana za ništa napravljeno od strane čovjeka; ona su vječna i mogu biti prenesena tihom molitvom. Ti, draga moja, si kraljevna kao i svaka okrunjena princeza.

Kraljevski poziv

Zamisli da netko kuca na tvoja vrata. Ti ih odeš otvoriti i nakon što si otvorila otkriješ da je na vratima nebeski agent kralja. Želim da to gledaš u stilu Pepeljuge, ali umjesto glasnika zamisli da ti je anđeo na pragu. Ovaj anđeo je tako ogroman i sjajan da jedva možeš gledati iznad njega, ali ti si svjesna da je tu okupljanje svjedoka koji čekaju da vide tvoju reakciju. Božanski glasnik zove te imenom i glasno objavljuje da si ti nasljednica – princeza iz kraljevstva nebeskog. Tamo je ocean pljeska. Zatečena, ti odgovaraš na njegovu objavu s pitanjem. “Ja sam?” On potvrđuje klimanjem i uručuje pozivnicu u tvoju ruku. S drhtavim rukama ti otvaraš kovertu. Tako je tvoje ime bez greške napisano zlatnim slovima. Ti duboko uzdahneš i obrišeš suzne oči i shvatiš da si sama na pragu.

Anđeo i njegova pratnja su otišli. Zove te glas iz kuće:
 “Tko je na vratima?” Ti odgovoriš šapatom: “Ja sam.”

Ti si preplavljena osjećajem da se sve promijenilo i opet gledaš u tvoje okolnosti, sve je isto. Svrha ove posjete nije bila da promjeni tvoje okolnosti ili lokaciju. Ovaj poziv je za jedinstvenu transformaciju iznutra.

Ti pogneš glavu. Opet nosiš istu odjeću koju si nosila prije nego što si otvorila vrata, ali nekako se osjećaš lakše, kao da oni više nemaju moć da te ograničavaju, etiketiraju ili identificiraju. Kako se okrećeš da se vratiš u kuću, tvoj um je bistriji i shvatiš da je to mjesto gdje živiš, ali ne i tvoj pravi dom. Udaljeni grad, čiji je osnivač tvoj Bog i Kralj te poziva. Ti prolaziš kroz dnevnu sobu pored pomalo zbunjenih lica svojih voljenih do svoje sobe. U tišini i miru svoje sobe, otvaraš kovertu i pažljivo uklanjaš pozlaćeni poziv.

Ti, voljena kćeri, si sada nanovo rođena kao Sara, princeza Najuzvišenijeg.

Kako budeš rasla u intimnom poznavanju Isusa, njegova milost i mir će se konstantno povećavati u tvome životu.

Ovo kraljevsko imenovanje znači da imaš pristup svemu što ćeš ikada trebati dok ideš za pobožnošću i trčiš trku svoga života. Budi uvjeren da dok uranjaš u Sveto Pismo, tvoja mladost i misli će biti obnavljane i ti ćeš postati svjesna bogatstvablaga divnih i dragocjenih obećanja koja su ti zagwarantirana. Svako od njih je već čudesno osigurano samo za tebe! Voljena, u slučaju da još sumnjaš, ovo je najbolji poziv koji ćeš ikada primiti! Sve što trebaš uraditi sada je okrenuti leđa svijetu koji je već okrenuo leđa od tebe.

Uzela sam si dosta slobode i personalizala 2. Petra 1:2-4. Ovako piše u standardnoj verziji kršćanske sadašnjosti:

Milost vam i mir u obilju po pravoj spoznaji Boga i našega Gospodina Isusa! Njegova božanska snaga

obdarila nas je svime što je potrebno za život i pobožnost, pravom spoznajom onoga koji nas je pozvao vlastitom snagom i moći. Tim nas je obdario skupocjenim i najvećim obećanim dobrima, da po njima, umaknuvši pokvarenosti koja je zbog opake požude u svijetu, postanete dionici božanske naravi.

ŠTO BIH JA RADIJE IMALA, OSTATKE ILI BAŠTINU?

Da Isus nije pokucao na vrata moga srca, ostala bi bez ičeg. Bilo bi čudo da išta naslijedim! Moja obitelj nije bila u položaju da ostavi nasljedstvo bratu i meni. Ali što bih ja radije imala, ostatke ili baštinu? Odavno sam naučila da Božja obećanja traju duže od imetka.

Kako pristupamo ovim divnim obećanjima? Naša su vjerom: Galaćani 3:14 govore:

„da bi u Kristu Isusu na pogane došao Abrahamov blagoslov, da primimo obećanoga Duha po vjeri.“

Upoznaj Abrama i Saraju

Da bismo više naučili o obećanjima, opet ćemo proći poznatu priču i stihove iz Pisma kao promatrači. Bog je napisao priče u Pismu tako da mi bolje možemo naučiti kroz iskustva drugih. Dok čitam i gledam da kostur rečenica svake priče oživi, vizualiziram priču i slušam Duha Svetogi na takav način vidim i čujem stvari koje inače propustim kada jednostavno čitam riječi sa stanice. Postavim si pitanje: Kako bi se osjećala u njihovoj situaciji? Koji bi mi bio najveći izazov i strah?

Ova vježba je jedna od mnogih načina kako možemo pristupiti Pismu. To nije ekstra biblijski; to je način razmišljanja da dopustimo Pismu da oživi. Patrijarsi i matrijarhi su naši braća i sestre u ovoj praksi. To je ono kako ja *selah*¹... stanem i razmišljam.

Prvo, želim da upoznate Abrama. On je naš otac vjere. Zamisli vjernoga, grešnoga, starijeg, pobožnog čovjeka. Sljedeća, tu je Saraja. Ona je majka obećanja. Ona je iznimno lijepa i također vjerna, grešna, starija i pobožna.

Na Božji poziv, ovo dvoje ljudi je bilo dovoljno hrabro da ostave iza sebe sve što su ikada poznavali. Bog je obećao blagosloviti i umnožiti život ovog neplodnog para. Oni su se zajedno ukrcali u ovu avanturu. Tražili su ono što nikada nisu vidjeli, naciju podignutu od Boga. Oni su putovali desetljećima i sad se mi njima pridružujemo. Abram je na pragu stotoga rođendana, a Saraja njegova žena, na pragu devedesetog. Oni su imali puno uspona i padova dok su lutali pustinjom. Ovo je moj vrlo kratki sažetak: oni su prebrodili sukobe koji su došli kada ih je Bog blagoslovio; to je uzrokovalo odvajanje od Lota; njihovog nećaka; Saraja je bila stavljena u faraonov harem; Saraja je puštena iz harema. Dok su boravili, dobili su mini rat, spasili otetog nećaka i dali desetak Kralju Melkisedeku, svećeniku Najuzvišenijeg Boga. Iskusili su neka ozbiljna obeshrabljenja i napravili su jako lošu procjenu kada je Sara dala Hagaru njenom mužu da bi rodila dječaka, po imenu Išmael. U njenom razočarenju, Sara je bila kriva da uzrokuje bijes i nasilje u obitelji. Ja ne mislim da ovaj trokut muž-žena-služkinja je bio zabavan.

Ovdje je nekoliko stvari koje želim naglasiti, tako da ih ne bi propustili u ovom kratkom sažetku.

- 1. Oni su svi bili u tome.** Abram i Saraja su napustili Ur bez gledanja natrag. Bog je pozvao i oni su slijedili. Točka. Postanak 12:1-2 govori:

Jahve reče Abram: »Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati. Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličati, i sam ćeš biti blagoslov.

(KS)

Bog je radio put za nove stvari, na nove načine. On ih je vodio naprijed u vjeri i nadi. Oni su griješili, ali nisu gledali nazad.

2. Odvajali su se od sukoba. Kada su Abram i Saraja napustili Ur, povelili su Lota (ne baš najbolja ideja). Abrahamov blagoslov je uzrokovao također porast kod Lota. Kada zemlja više nije mogla dovoljna za njih dvojicu, njihovi pastiri su se svađali. Sa bi spriječio porast napetosti, Abram je dao Lotu bolju zemlju. Bilo je bolje za njih da se odvoje nego da ostanu zajedno u svađi. Bilješka: ako putuješ kroz život s ljudima s kojima ne bi trebala biti, moguće je da bude vrijeme kad Bog oboje blagoslovi dok se ne budete morali odvojiti. Sukob će zaustaviti Božji blagoslov i efikasnost tvoga života.

3. Oni su učinili djelo vjere. Kada je Abram da desetak Melkisedeku, on je unaprijed platio za Božja obećanja. Bolje nego da je uzeo plijen koji bi došao iz Sodome, on je dao u vjeri, koja je bila temelj njegovih nade.

Ove tri stvari su se dogodile i onda se Bog objavio Abramom i objavio sljedeće obećanje u Postanku 17:4-5:

A ovo je savez moj s tobom: postat ćeš ocem mnogim narodima; i nećeš se više zvati Abram – već Abraham će ti ime biti, jer naroda mnogih ocem ja te postavljam.

Vječni savez

Kada otkriješ da si baštinik, Bog će promijeniti tvoj naziv. Kada je Bog promijenio Abramovo ime u Abraham, njegov život se proširio. On više neće biti čovjek bez nacije... on će biti otac nacija. U Postanku 17, Bog detaljno opisuje koja je važnost i doseg toga saveza. Abrahamov život se obuhvaća s riječima kao generacijsko i beskrajno. Samo tlo po kojem je Abraham hodao

kao autsajder i stranac će jednoga dana biti baština njegovog potomstva i njihovo vlasništvo zauvijek. Baš kao što je Bog bio s Abramom, on je obećao da će biti s Abrahamovim potomstvom. Zamišljam Abrahama kako plače u Božjoj prisutnosti dok nazire dobrotu njihove budućnosti.

U mojim mislima, vidim Abrahama ispruženog pred Bogom. Tada se podiže na koljena i podiže njegovo suzama obasuto lice prema zvijezdama. Njegove ruke su ispružene kao da dodiruje zrake briljantne svjetlosti postavljene protiv crnila čistog pustinjskog neba. On je preplavljen zahvalnošću. Svaka riječ obećanja prodire u samu srž njegovih kostiju. Na trenutak, pada veo godina i Abraham je opet mlad, svaka stanica je živa s čudom.

Njegovo novo ime, Abraham, njegovo srce je ispunjeno s radošću i nadom. On gleda Išmaela i razmišlja, *sve će ovo biti tvoje, sine moj; tvoj život biti će uvećan umnožavanjem, s blagoslovljenom i velikom sudbinom.*

Bog govori Abrahamu da njihov savez zahtjeva znak. To nije lijepi, javni znak kao što je duga bila za Nou; umjesto, to je bolni, osoban znak. Svi muški iz Abrahamova kućanstva se moraju obrezati. To uklanjanje kože potvrđuje da Abraham i njegovo potomstvo su u savezu s Najuzvišenijim Bogom. Tada ovaj razgovor s Bogom ide u ono što se čini velikim nastavkom:

Još reče Bog Abrahamu: „Tvojoj ženi Saraji nije više ime Saraja: Sara će joj ime biti. Nju ću ja blagosloviti i od nje ti dati sina; blagoslov ću na nju izliti te će se narodi od nje razviti; kraljevi će narodima od nje poteći.“

(Izlazak 17:15-16, KS)

Skoro da mogu vidjeti Abrahamovu zbunjenost. Začuden pogled je naborao njegovo čelo...Sara? Savez je sa mnom i ja već imam sina...Išmaela. On je moj sin s Hagarom. Ovaj novi razvoj događaja je Abrahama vratio natrag licem prema dolje.

Abraham pade ničice pa se nasmija i reče u sebi: „Onome komu je stotinu godina, zar se može roditi dijete? Zar će Sara u devedesetoj rod rađati!“

(Izlazak 17:17, KS)

Mi smo čuli puno o mami Sari koja se smije kada je čula da će imati sina, ali Abraham je bio prva osoba koja se smijala Božjem obećanju. Abraham se ne zaustavlja sa smijehom zapravo, on ide tako daleko da nudi Bogu alternativu:

Abraham reče Bogu: “Neka tvojom milošću Išmael poživi!”

(Izlazak 17:18, KS)

To zvuči meni kao da je Abraham pokušavao ubaciti Išmaela u plan. Zašto prolaziti svu tu muku sa Sarom? Novo ime ili ne, ona je bila stara maternica i stari muž. Ja ga u potpunosti razumijem na što je mislio. Ali Bog se nije slagao s tim:

A Bog reče: “Ipak će ti tvoja žena Sara roditi sina; nadjeni mu ime Izak. Savez svoj s njime ću sklopiti, savez vječni s njime i s njegovim potomstvom poslije njega.”

(Izlazak 17:19, KS)

„Ipak će ti tvoja žena Sara...” to je sasvim jasno. To je kao da Bog čita njegove misli! Bog čuje Abrahama i blagoslivlja Išmaela, **ne kao dio vječnoga saveza.**

Kada dvoje ljudi postanu jedno u braku, savez s Bogom uključuje njih oboje. Naravno, Abraham je volio Išmaela i prirodno je da je on njemu želio sve što mu je Bog obećao. Ali Išmael je bio sin ropkinje, rob u sferi težnji i tijela. Obećanje bez suparništva je trebalo doći kroz znak i čudo bez presedana. Stara, neplodna žena će roditi dijete:

“Ali ću držati svoj savez s Izakom, koga će ti roditi Sara dogodine u ovo doba.”

(Post. 17:21, KS)

Koliko često mi činimo istu stvar?

Bog nam kaže da će učiniti novu i čudesnu stvar, a mi se kolebamo u nevjeri? On kaže da će proširiti naše živote, a mi mu odgovorimo da nema potrebe ići kroz svu tu muku... *samo blagoslovi ono što imam*. Ono što imamo i što radimo nije dovoljno veliko. Bog se želi umiješati. On misli generacijski. Savez će doći kroz Izaka, onog koji će tek doći. Onoga za kojeg se smije... a ne onoga kojemu je otac po tijelu!

Ja sam jako ohrabrena Abrahamovom ljudskosti. To je lekcija za svakoga od nas. Bog će u svojoj milosti blagosloviti ono što smo izgradili u vlastitoj snazi, ali njegov vječni savez je utvrđen iznad sfere ljudske sposobnosti.

Novo ime = nova sudbina

Po Hebrejskoj tradiciji, imena sadrže potencijal i sudbinu individue. Tako da, promjena imena ima moć da promjeni tvoju prirodu, čija promjena otvara i novu sudbinu. Na primjer, mi smo s namjerom izabrali imena naših sinova s nadom da će izrasti u ono što ta imena nose. To sam naučila od moga Boga Oca, jer svaki puta kad izgovorim njihovo ime, objavljujem značenje njihova imena u njihove živote.

Bog bi često mijenjao imena kada ono više nije izražavalo prirodu te osobe. Progonitelj Savaoje preimenovan u Pavla, ribar Šimun je postao Petar, kamen. Izakovu sinu Jakobu je promijenjeno ime u Izrael, što znači „Božji princ“. Naš Bog je u poslu mijenjanja imena. Ponekad mislim da smo mi kao u programu zaštite svjedoka u kojemu svi djelujemo u identitetu imena Isus.

Kada je Bog ušao u savez s Abramom, on je povećao njegov kapacitet promjenom imena. Imam divnog prijatelja, zove se Brian Bileci, koji je mesianski rabin i on je objasnio važnost promjene imena. Da bi povećao Abramovo ime u Abraham,

Bog je podijelio njegovo ime po pola i dodao slovo od njegovog imena Abram. Ime *Abram* znači „otac uzvišeni“. A prošireno ime *Abraham* znači „otac mnogih“.

Ovo novo ime je označilo što će Abraham biti. To ime neće biti potpuno realizirano za vrijeme Abrahamova života. Zato što je Abramov život uzdigao Boga, njegova baština će biti umnožena iznad mjere. Ne zaboravi, *identitet je usko povezan s tvojom sudbinom*. Rabin Brian je također naglasio da Božje obećanje se nije ostvarilo dok Bog nije proširio ime Abramove žene. *Saraja* znači „Jehova je princ“, što je promijenjeno u Saru, što znači „Božja princeza“. Bog je dodao slovo iz njegova imena *Jahve*.

Ta promjena imena identificira tko je bila Sara. To ju istovremeno intimno povezuje s Bogom naglašujući da sve njezine kćerke po obećanju će također držati kraljevsku poziciju. Novo ime je uzelo Sarinu ruku i stavilo je u Božju.

Kada je iz Sarajinog imena promijenjena muška objava („Jehova je princ“) u žensku ulogu („Božja princeza“), to značenje je postalo mekše i nježnije. Abrahamovo novo ime je povećano da uključi mnoštvo i ovo sjeme obećanja će trebati zemlju obećanja. Sarin život postaje zemlja, maternica živa s obećanjem.

Preimenovanje Sare je slomilo njenu pustu zemlju i pripremio za povećanje povjerenje Abrahamu i Sari. Bog je rekao Abrahamu da će biti *otac mnogih naroda* i Sari *da će od nje postati narodi; kraljevi naroda će doći od nje*. Bog je doslovno dao sliku i viziju njih oboje.

Kada su ljudi časno povezani jedan s drugim i s Bogom, Bog zakorači u nemoguće. Neplodna utroba je oživljena sa životom i osnažena da rodi, brakovi bez ljubavi su iscijeljeni, sinovi i kćeri su oslobođeni od demona i djeca su dignuta od mrtvih. Nada je obnovljena, vjera zapaljena, ljubav trijumfira i neprijatelj je odgurnut kako su glasovi prijekare utišani.

Bez obzira da li si toga svjesna, ti si iskusila promjenu imena kada si se nanovo rodila. Tvoje ime je također prošireno. Isus, obećano Abrahamovo sjeme, nije samo promijenio naša imena proširivši ih sa slovom iz njegova imena. On nam je dao neograničen pristup Ocu kroz njegovo ime. Kao što stoji u Ivanu 16:26-27:

U taj dan molit ćete u moje ime. Ne kažem da ću ja moliti za vas, jer vas sam Otac ljubi, budući da ste vi mene ljubili i vjerovali da sam izašao od Boga.

Isus je bio skinut gol i pokriven našim sramom, kada je zauzeo naše mjesto na križu. On je prinio svoj cijeli bezgrešan život, za nas grešne i pokvarene, i kroz njegovu savršenu žrtvu spasio nas je od propasti, napravivši mjesta za svakoga od nas, svakoga sina i kćer obećanja.

Mora da se šališ!

Naša priča se nastavlja u Postanku 18 kada Bog opet posjećuje Abrahama. Abraham sjedi na ulazu svoga šatora, u hladu je ali ipak uspijeva uhvatiti malo povjetarca. On podigne svoje oči i opazi tri čovjeka koji stoje blizu njega kod hrasta Mamre. Većina školaraca misli da su ovi ljudi anđeli. Abraham otrči k njima, pokloni se i nagovara da ostanu:

„Gospodine moj, ako sam stekao milost u tvojim očima, nemoj mimoići svoga slugu! Nek se donese malo vode: operite noge i pod stablom otpočinite. Donijet ću kruha da se okrijepite prije nego pođete dalje. Ta k svome ste sluzi navratili. “ Oni odgovore: „Dobro, učini kako si rekao!”

Sviđa mi se kako presreće ove putnike i zadržava ih časteći ih. I Abraham sigurno previše obećava i nudi. Prvo trči Sari i nalaže joj da zamijesi kolač od najboljega brašna. Tada ide do stada i izabire najbolje tele, koje daje mladom momku da ga pripremi. Kada je to gotovo on im donosi maslo i mlijeko. Gozba koju služi njegovim

gostima je znatno više nego zalogaj kruha. Abraham je s gostima i tada dolazi pitanje:

“Gdje je Sara, tvoja žena?” posjetitelji ga upitaju. “Ona je pod šatorom,” Abraham odgovori. Zatim jedan od njih reče: “Vratit ću se k tebi u ovo vrijeme sljedeće godine i tvoja žena Sara će imati sina!”

Sara je prisluškivala ovaj razgovor iz šatora.
(Post. 18:9-10, slobodan prijevod, NTL)

Dok čitam ove stihove, kao da sam iznenada u šatoru sa Sarom. Virim kroz nabore i gledam van preko ramena. Abraham je vani na otvorenom među gostima u sjeni drveta. Zvuk njihovih glasova lako prolazi na suhom pustinjском povjetarcu koji talasa njihova odjela dok prolazi kroz stabla i šatore oaze.

Sara prisluškuje iz zatamnjenoga šatora, dovoljno blizu da čuje ali odvojena od njihova razgovora. Ona pazi da se ne čuje, ali Pismo otkriva njezine misli:

Do ovoga vremena Abraham i Sara oboje su bili vrlo stari i Sari su već odavno prošle godine za imati djecu. Onase u sebi tiho smijala i govorila: “Kako uvenula žena poput mene da uživa takvu nasladu, pogotovo kada i moj gospodar – moj muž – je isto star?” (Post. 18:11-12, slobodan prijevod, NTL)

Ovo je slično Abrahamovoj reakciji, što me navodi da se pitam...da li je ovo prvi puta da Sara to čuje? Ona je očito bila zatečena. Ponekad se obećanje približava kada se čini više nego ikadnemogućim.

U Postanku 17:21 (NTL prijevod) čuli smo “do godine u ovo doba...” i kada je obećanje ponovljeno pred Sarom, ono je “u ovo vrijeme sljedeće godine...” Očito, raspored je pomaknut. Ne

postoji način na koji bi smo s sigurnošću znali koliko je vremena prošlo između Abrahamova razgovora s Bogom i pojave ove trojice anđela, ali moguće je da nije bilo dugo. Nagađamo da je prošlo manje od mjesec dana. Gospodin je bio odlučan da Sara bude dijelom ovoga razgovora.

Tada Gospod upita Abrahama: “Zašto se Sara smije?” Zašto je rekla: “Može li starica poput mene imati bebu?” Da li je Gospodu išta preteško? Ja ću se vratiti sljedeće godine otprilike u ovo vrijeme i Sara će imati sina. “

Sara se uplašila, pa je porekla i rekla: “Nisam se smijala. “

Ali Gospod je rekao: “Ne, smijala si se. “ (Post. 18:13-15, slobodan prijevod, NTL)

Sara ne samo da se smijala...ona je lagala! Ona se uplašila jer je to bio tipa *mora da se šališ* smijeh...a ne ismijavanje.

Gdje je Sara, tvoja žena?

Stihovi prije i poslije ove rečenice me navode da se zapitam koliko toga se podrazumijevalo, ali nije izgovoreno. Naglasila sam neke stvari koje želim razjasniti. Neke od njih su činjenice koje prije nisam zapažala.

Prvo želim obratiti pažnju na pitanje “Gdje je Sara?” Zašto se ona skriva u šatoru. Zašto nije pored svoga muža i ne sudjeluje u ovom razgovoru?

Znam da znate kraj ove priče, ali važno je da se sjetimo da Sara to nije znala. S obzirom na njezine godine, vjerojatno je osjećala da je njezina priča završena i njezin život prošao. Možda je osjećala da veza njenog muža i zlobnog tretmana Hagare ju je diskvalificirala.

Ona nije shvaćala da bol kroz koju je prolazila i greške koje je činila usred stalnih razočarenja i teških okolnosti su djelovale u dubinu njezine duše. Za zatrudnjeti nije potrebna dubina. Plitki i neodgovorni mogu zatrudnjeti. Ali Sara treba biti majka Izaka i naroda Izrael, a za to je trebala biti pripremljena.

Ona je trinaest godina gledala kako dječak Išmael raste. Nadala se je da će odgojiti Hagarinog sina kao svoga, ali Išmael se nije osjećao kao njezin. Abraham je bio zadovoljan, a Sara slomljena. Činilo se da prednost nije na njezinoj strani. Ali najtragičnije od ovoga svega je činjenica da kao da su Sara i Abraham zaboravili tko je ona.

Sljedeća stvar koja me je pogodila je pitanje: “Gdje je Sara, tvoja žena?”

Kada netko posjeti naš dom i traži mene, on neće pitati Johna: “Gdje je Lisa, tvoja žena?” Razlikovanje je nepotrebno. Ovo razjašnjenje bi jedino imalo smisla jedino kada bi više od jedne žene po imenu Lisa živila u našoj kući. Na primjer, da je jedan od mojih sinova oženio Lisu, tada bi trebalo razjasniti: “Ovdje sam da vidim Lisu tvoju ženu, ne Lisu tvoju snahu. “

Onaj koji nas poznaje jednostavno pita, “Gdje je Lisa?” Ako nas ne poznaju i žele pričati s gazdaricom, pitati će Johna, “Gdje je tvoja žena?”

Zanimljivo je da su ovi posjetitelji znali i Abrahama i Saru i opet pitali za nju i njezino ime i njezin odnos s Abrahamom.

Da li su možda ovi anđeoski posjetitelji htjeli reći: “Abrahame, tu smo da te podsjetimo da je Sara tvoja žena. Znam da vaš zajednički život u ovom razdoblju izgleda drugačije i da ti imaš dijete s Hagarom, ali Sara je i dalje tvoja žena.” Ovo bi moglo objasniti zašto Sara je bila zadovoljna *prisluškivanjem* razgovora

kojemu se trebala *pridružiti*. U nomadskom svijetu posjetitelji su bili rijetki. Abraham je skočio kada je vidio da tri čovjeka stoje pokraj drveta blizu ulaza u njegov šator. Dok čitamo izvještaj iz Biblije, zvuči kao da je hrana poslužena u par minuta, ali za gozbu su potrebni sati da bi se pripremila.

Zašto bi itko od nas bio zadovoljan prisluškivanjem, nego radije se priključio razgovoru o Božjim obećanjima? Možda je posjetitelj gledao okolo i rekao: "Vidim oca vjere; gdje je majka?"

Kada bi nekim slučajem Gospodnji anđeli se pojavili u mojoj kući i John bi ih pozvao na ručak, John bi me morao silom istjerati iz te prostorije. Iskreno rečeno, ovo nikad ne bi bilo upitno u mojoj kući. Johnovi gosti su i moji gosti i moji gosti su i njegovi. Ako već raspravljamo, ako iz nekog razloga ja nisam u toj prostoriji i slučajno naćujem njih da pitaju gdje sam, ja bi se odazvala i odmah ušla!

Nemam razlog vjerovati da je Sari bilo rečeno da ode ili da ju je Abraham čak isključio. Ja se pitam, da li se ona maknula odande s predumišljajem. Ovaj se problem pojavljuje kada su ljudi tako blisko upoznati s razočaranjem da zaborave tko su. Nada će boljeti. Tako da se skrivaju, pa se smiju i onda slažu.

Bez obzira na razloge Sara je izvana gledala unutra, a Bog je vratio Saru u kombinaciju. Vjerujem da je to počelo s podsjetnikom za oboje i Saru i Abrahama da je ona i dalje njegova žena. Ova izjava je služila da gurne u stranu njezinu suparnicu, Hagaru, i u procesu podsjetila svakoga ukljućenoga tko je ona. Sara je bila princeza.

Zašto pitati Abrahama?

Sljedeća stvar koja je neobična u ovoj priči je činjenica da je Sara bila ta koja se smijala, a Abrahamu se postavilo pitanje:

*Tada Gospod upita Abrahama: "Zašto se Sara smije?"
Zašto je rekla: "Može li starica poput mene imati bebu?"*
(Post. 18:13 NTL)

Zašto se pita Abrahama za nešto što je Sara učinila? Gledajući ovo, stvarno mi se čini da razgovor iz Postanka 17 nije bio podijeljen sa Sarom. Možda je Abraham još procesuirao ono što je Bog bio podjelo s njime. Možda on to nije želio reći Sari. Nekada John i ja zaboravimo prenijeti informacije jedno drugom. Ili su možda razgovarali i smanjili obećanje. Ali jedna stvar je očita: obećanje sina za i od Sare nije bilo njegovano u njenom životu. Glasnici su pitali Abrahama:

"Da li je Gospodu išta preteško? Ja ću se vratiti sljedeće godine otprilike u ovo vrijeme i Sara će imati sina."
(Post 18:14 NTL)

Za godinu dana Sara će dobiti sina. Smatram komičnim da je Sara lagala i negirala smijanje, a nju se nije niti pitalo, nego Abrahama. Ja također smatram iznimno utješnim da naš Otac, Bog vječnoga saveza, je čuo njezin tihi smijeh, jer me to uvjerava da on čuje tihi vapaj našega srca.

Postoji ogromna razlika između smijeha na pomisao i smijeha od radosti. U Sarinom životu je falilo smijeha. Rođenje Izaka bi to sve promijenilo. Abraham i Sara su bili započeli njihovo putovanje zajedno i oni hoće donijeti naprijed to obećanje, ali tekonda kada su naučili da se opet smiju zajedno. Za obećanje je potrebno da muževi i žene, braća i sestre i muškarci i žene vode razgovore. Predugo su žene sakrivene, ali Bog želi da znaš da on želi da ti budeš dio razgovora. Bog je trebao Sarinu čežnju i dubinu da podigne njegove ljude saveza. Galaćani 4:22-23 nam govore:

Stoji, naime, pisano da je Abraham primio dva sina: jednoga od ropkinje rođen po tijelu, a onaj od slobodne po obećanju.

(KS)

Tko štiti Saru?

Prije nego što je Izak bio u Sarinu naručju, odvijao je još jedan razgovor u kojemu je ona odlučila ne sudjelovati. Ovo je apsolutna misterija meni, ali ovaj puta kada je ona bila tiha i podložna, Bog se umiješao:

...rekao je Abraham za svoju ženu Saru da mu je sestra. I Abimelek, kralj gerarski, uze Saru sebi. Ali Bog dođe Abimeleku u snu te mureče: "Zbog žene koju si uzeo moraš umrijeti, jer je ona žena udata."

(Post. 20:2-3, KS)

**BOG JE TREBAO
SARINU ČEŽNJU
I DUBINU DA
PODIGNE NJEGOVE
LJUDE SAVEZA.**

Meni je drago da se Bog založio za nju, jer čini se da su oboje bili zadovoljni šutnjom. Što su oni mislili? Bog je radio novu stvar, a oni su i dalje se odnosili jedno prema drugom na stari način. Ova kombinacija brat sestra nikada nije bila u redu, ali sada je to bilo lošije nego ikada. Imena su im promijenjena i Sara je bila na pragu da začne Izaka.

Sara je očito bila žena neusporedive ljepote...ali njoj je bilo devedeset! Mora da je sporo starila ili možda je Bog radikalno obnovio njezinu mladost u pripremi za Izaka. U bilo kojem slučaju, Abraham, znajući da će Sara uskoro začeti i nositi njihovo dijete unutar godine, je trebao zaštititi svoju ženu od kralja Abimeleka. Inače kako bi Abraham bio siguran da ona nosi njegovo dijete? Prečesto mislimo da je šutnja podložnost, onda kada nije...to je laž. Podložnost je znati kako i kada govoriti. Ovo je bilo upravo jedno od tih vremena.

U njihovim godinama, Abraham i Sara možda jesu živjeli kao brat i sestra, ali ti dani su sada gotovi. Ako to već se nije promijenilo u njihovom odnosu prije njene promjene imena, to je moralo postati kristalno jasno nakon anđeoskog posjeta. Promjena

Sarina i Abrahamovog imena trebalo je protumačiti kao obnovu njihova intimna odnosa. Oboje su razumjeli da će ona zatrudnjeti s njihovim djetetom za manje od godinu. Sara je nosila pola te istine, ali moramo se zapitati, što su oni mislili?

Potom Abimelek dozva Abrahama te mu reče: "Što si nam učinio! Čime sam se ja ogriješio prema tebi da izložiš mene i moje kraljevstvo velikoj grehota? Ponio si se prema meni kako ne valja."

(Post. 20:9, KS)

Nakon što je Abraham objasnio loše razloge za njegovu laž, usprkos tome kralj Abimelek ga je blagoslovio i pozvao da borave u njegovoj zemlji. Abraham je molio za Abimeleka i Bog je otvorio utrobe svih žena u njegovu kućanstvu. Ironično je da je Abraham molio upravo za ono na što je čekao u svome životu. Bog je zaštitio Saru čak i kada je njen muž stavio svoju sigurnost iznad njezine. Bog je progovorio kralju u snu da nju zaštititi jer je ona njemu bila dragocjeno blago. Mi možemo vjerovati Bogu za našu sigurnost i vjerovati da će on ispuniti obećanje u našim životima čak i kada naši najbliži – čak i naši muževi – iznevjere.

Slobodna žena vs. žena ropkinja

U 1 Petrovoj 3:6 čitamo: „Vi ste njezine kćeri ako činite dobro i ako se ne bojite nikakva zastrašivanja (ne dopuštati histeričnim strahovima i brigama da te uznemiruju). “(KS) Sara nikada nije rodila kćer, ali ovi stihovi govore da možemo biti njezine prave kćeri. Mi smo kćeri obećanja, kćeri slobodne žene, onda ne dopuštamo strahovima da kontroliraju naše postupke i ne dopuštamo brizi da krade našu hrabrost.

Sara je bila slobodna žena koja je cijenila i častila Boga i njenoga muža. Hagara, s druge strane, je bila robinja koja je prezirala svoju gospodaricu, Saru. Hagarin potomak, Išmael, je slijedio uzorak njegove majke i ismijavao Izaka. Sara je razumjela da mora

doći do razdvajanje roba i slobodnog. I mi moramo također. U Galaćanima 4:30 čitamo: “Izbaci ropkinju i njezina sina, jer sin ropkinje nipošto neće biti baštinik sa sinom slobodne!” (KS)

Sinu ropkinje je bila uskraćena podjela baštine. On je izgubio oca i sve što je poznavao kao obitelj. Obje i slobodna žena i ropkinja su imale istoga muža. Obje su imale sinove. Ali ipak njihov odnos s Abrahamom je bio vrlo drugačiji. Hagara predstavlja tijelo i njegova ograničenja. Sara predstavlja slobodu i obećanje. Galaćani 4:22-26 to ovako opisuju:

“Abraham, sjećate se, je imao dva sina: jednoga od ropkinje, a drugoga od slobodne. Onaj od ropkinje je rođen po tijelu, a ovaj od slobodne po Božjem obećanju. To prikazuje upravo isto ono s čime se suočavamo sada. Ova dva rođenja predstavljaju dva načina odnosa s Bogom. Jedan je sa Sinaja u Arabiji. On odgovara onomu što se sada događa u Jeruzalemu – život roba, koji donosi potomke robove. To je način Hagare. U suprotnosti s time, tu je nevidljivi Jeruzalem, slobodni Jeruzalem i to je naša majka – to je način Sare.”

(The Message)

Volim ovu frazu “to je način Sare. “Neopisiva ljepota, ona je bila prirodni nagovještaj bezvremenske, neprolazne ljepote koja je u Kristu. Ti si rođena kao rezultat obećanja.

Abraham, otac vjere i njegova princeza, Sara su primjeri uzorka Krista i njegove mlade, crkve. Mi smo pozvani da se prilagodimo kao ovisni i sljedeći do Krista. On je naša glava i svi koji vjeruju su subjekt njegova gospodstva, vodstva i autoriteta. Ali mi nemamo razlog se bojati. On je naš suprug-tvorac. On nas je stvorio u ljubavi.

Prestani se skrivati!

Ako je Bog stavio čežnju u tebe, tada će ti i dati snagu da izdržiš i izneseš. Ta snaga dođe kada Bog posjeti tvoj život s obećanjem. Možda su stranice ove knjige kao Sarini posjetitelji. Možda ove riječi su te podsjetile tko si ti.

Istina je da nema zamjene za čuti direktno kako Bog tebi govori. Ti trebaš uskočiti u razgovor s Bogom koji se tiče tvoje sudbine. Nama je potrebno ono što ti nosiš u svome životu. Ovo nije vrijeme da se žene skrivaju. Vrijeme je da istrčimo van kada čujemo spomen naših imena, vičući "Tu sam! Tu sam i želim čuti!"

Ako želiš živjeti život bez uspoređivanja, trebaš se prestati skrivati i biti dio razgovora.

Puno se toga može dogoditi u jednoj godini. Ispostavilo se da je to bila godina poput nijedne druge za Saru. Što nije ni iznenađujuće kada imaš godinu ispunjenu posjetima od Boga.

Razumiješ li da bi ova godina mogla biti ista za tebe? Ova godina može započeti u sjeni podsmijeha i laži, a završiti s ispunjenim obećanjem.

Možda misliš, čekaj trenutak, ja ne lažem.

Ako govoriš išta od sljedećeg:

Prekasno je.

Ja sam premlada.

Ja sam prestara.

Ja nisam kvalificirana.

Napravila sam previše grešaka.

Ja sam dobro.

Meni ne treba san.

Nemoj lagati i govoriti da ne težiš za više. Ne negiraj svoje snove. Ako to radiš, to je onda prvo smijeh, a onda i laž, dok se vrata tvoga srca zatvaraju. Otvori svoje srce i prigrli sva predivna čudesa u koja si pozvana. To je bolje nego ismijavati poziv, da bismo živjele život koji je istodobno čudesan i božanski, hajdemo se smijati smiješnom čudu toga svega! Mi smo kao Pepeljuga, a ovaj svijet se može usporediti s zločestim polusestrama. Koliko dugo ćemo još plakati s srcem ispunjenim s jučerašnjim pepelom kada je Princ na našim vratima? Ti imaš sve potrebno što trebaš da živiš život koji samo on može sanjati za tebe. Zašto si bila zadovoljna s time da netko drugi ili tvoja prošlost odgovara za tebe?

Dakle, od čega se skrivaš?

Kojemu se snu sada ismijavaš? Što je ta nada? Poznat ti je onaj nervozni smijeh kad stegneš svoje grlo u pokušaju da prikriješ ono što ti je prebolno da bi uzela za ozbiljno? Slušaj! Niti si kvalificirana niti diskvalificirana. Ti si u ovome obećanju zbog Krista.

Ili možda tvoj život više nije mjesto boli. Bol je nestala, a sve što je preostalo je tupilo. To je mjesto koje kada Bog dodirne ti plačeš? Previše njih je praznih, pa se smiju u pokušaju da izruguju nadu?

To je zbog toga jer na neki način si kao tvoj otac Abraham, jer vjeruješ da postoje određene stvari koje su jednostavno preteške za Boga? Da li je preteško za njega da unese značaj u tvoj život?

Da li je prekasno za njega da donese ljubav u tvoj svijet?

U Galaćanima 4:4-7 čitamo:

“Ali kada je došlo vrijeme određeno od Boga Oca, Bog je poslao svoga sina, rođena među nama od žene, rođena pod zakonom tako da bi mogao otkupiti nas koji smo

bili oteti zakonom. To nas je oslobodilo da iskusimo zakonitu baštinu. Sada možete s sigurnošću reći da ste potpuno usvojeni kao njegova vlastita djeca, jer je Bog poslao Duha od svoga Sina u naše živote koji viče "Tata! Oče!" Zar zbog te privilegije intimnog razgovora s Bogom nije jasno da više nisi rob, nego dijete? A ako si dijete, tada si baštinik, s kompletnim pristupom u nasljeđe."

(The Message)

Ti si bila oteta nasljednica koja je otkupljena. Jedna od najslavnijih, hrabrijih stvari koje ćeš ikada učiniti je da živiš u punini svega što je Isusova smrt ostvarila za tebe. Saznat ćeš što je tvoje čitanjem Riječi Božje više kao osobnog pisma nego povijesnog izvještaja. A zatim koristi svoj glas da utvrdiš njegovu Riječ u svome srcu. Kako god to izgledalo ili se ti osjećala, ti jesi i imaš sve što Riječ Božja govori o tebi. Čak i sada, danas, Bog ti daje novo ime, ispunjavajući njegova obećanja i potvrđujući tvoje mjesto kao dijete Božje. Božja sudbina za tvoj život i njegove riječi nad tobom nisu ograničene tvojom trenutnom situacijom. Njegovo obećanje za tebe je bez konkurencije. Ne skrivaj se od toga.

Prihvati to.

Pitanja za diskusiju

1. Jesi li si znala da nas Bog poziva da sudjelujemo u božanskoj prirodi njegovog sina već sada kroz obećanja koja imamo u Kristu?
2. Postoji li područje ili odnos koji je stalni izvor svađa, od kojega bi se trebala odvojiti ili popraviti prije nego te Bog uvede u obećanje za tvoj život?
3. Skrivaš li se? Ako da, od čega?
4. Prisluškuješ li razgovore za koje Bog želi da budeš dio njih? Zašto?
5. Kada tišina nije podložnost?
6. Postoji li obećanje koje ti je Bog dao na koje se smiješ ili ga izruguješ?
7. Koje korake možeš poduzeti da promijeniš dinamiku izvana gledanja unutra, da se aktivno i predano uključiš?

DA SE NISI USUDILA USPOREĐIVATI!

Uspoređivanje je lopov sreće.
Theodore Roosevelt

Ovo poglavlje bi vjerojatno trebalo biti s upozorenjem!

Ono što ćete uskoro pročitati je surovo i iskreno. Sljedeći izvještaj je tužna i neugodno komična priča o meni. Nadam se da nitko od vas nije patio od privremenog poremećaja ludila koji ću upravo opisati, ali ako ste to ikada iskusile...niste same. Idemo.

Moj dan je započeo dovoljno nevino. Dovukla sam se u našu kuhinju s usko zavezanim ogrtačem preko moje flannelske pidžame da provedem još jedno hladno siječanjско jutro u Coloradu. John je već bio budan oko sat vremena i tiho čitao u njegovoj radnoj sobi. Ja sam se muvala po kuhinji oko espresso aparata dok su se moja dva sina pripremala izaći kroz vrata. Austin je imao slobodan dan od posla, a Alec je bio slobodan od škole. Kada su se prednja vrata zatvorila, smjestila sam se u kauč i pijuckala drugu rundu savršene kompilacije espressa i šlaga posutim s čistim kakaom, cimetom, šećerom u prahu i s malo crvene paprike. (Samo da

napomenem, željela bi da mogu svim prijateljicama napraviti jedan ovakav?) Zimsko sunce se upravo pojavljivalo iznad dvorišta. Namjestila sam kauč kako bi gledala ružičaste zrake koje istjeruju duboke plave sjene. Danas se nisam morala žuriti na neki let. Nije bilo nekog jutarnjeg sastanka za koji bi se trebala istuširati. Mogla sam započeti dan baš kako volim: polako. Uzdahnula sam i obujmila rukamaprozirnučašu, uživajući u toplini koja je prolazila kroz cijelo moje biće i osjećajući da krv počinje pristizati u moj mozak. To je bila savršena mirnoća.

Što je bilo pravi razlog da uzmem svoju Bibliju ili trenutnu temu koju sam istraživala ili jednostavno uživam u Božjoj dobroti prema meni.

Trebala sam znati bolje nego uključiti svoj mobitel. Vjerujte mi...sada znam. Ali jedna od mojih slabosti je istovremeno i moja snaga. Društvene medije vidim kao mogućnost povezivanja s mojim prijateljima. Dok listam postove je kao da sam na kavi s bliskim prijateljima. Čežnja za povezivanjem drugima je odlična ako je u pravo vrijeme na pravom mjestu. Ovo nije bilo tako. Ja sam od onih koji bi se prvo trebali povezati s kavom i Duhom Svetim prije nego odem u javnost.

Lista

Dok sam pregledavala obavijesti naTwtiteru, počela sam uviđati misao koja se proteže u krugu mojih prijatelja. Ljudi koje poznajem, volim i prema kojima se osjećam zaštitnički su odavali priznavanje nekome tko ih je uključio na listu. Ali to nije bila lista koja lista. To je bila ta LISTA. Lista koje sam itekako željela biti dio.

U redu, sada ću vam objasniti kontekst ovoga.

Ta lista je ponovno radi i obnavlja svake godine. Zadnjih nekoliko desetljeća razne organizacije i pojedinci su bili zaduženi sastaviti tu listu.

Ovoga puta pojedinac prije nego organizacija je sastavio listu. Autor je bila žena...netko za koga sam znala, ali nisam poznavala. Ali činjenica da se nismo poznavale međusobno nije značila da ja nisam željela biti na listi.

Pregledala sam imena. Pošto je bilo po abecedi, a moje prezime počinje s "B", nije trebalo dugo da shvatim da me nema na listi... opet.

Zapravo nikada nisam ni bila na listi. Ali ovaj puta baš svi koje sam poznavala su bili na njoj. Ljudi koje sam mentorirala su napravili listu. Netko tko prevodi moje knjige ne španjolski je napravio listu.

Pitate se...kakva je to lista i zašto je tako važna meni?

To je bila lista od sto najboljih ženskih službenica u Americi.

Moje srce je počelo poskakivati. Besmislena pitanja i uspoređivanja su letjela mojim umom. Zašto ja nisam na listi?

Možda zbog toga što nisam dovoljno na blogovima?

Moje misli su počele vrludati...

Zašto s više od milijun prodanih knjiga i preko dva desetljeća putovanja i služenja ženama nisam zaslužila da budem na listi?

Ja sam dobra prijateljica. Što s time da sam trideset i nešto godina u braku, podigla četiri sina i imam obitelj koja se stvarno voli?

Pročitala sam dodatak na listi. Očigledno, žena koja je sastavljala listu je priznala da postoji mogućnost da je došlo do propusta i da neke žene koje su trebale biti na listi...nisu navedene. Da se to ispravi napravila je prostor za dodatak.

Ja sam prevrtila do dolje.

Bi li bilo pogrešno da dodam svoje ime?

Jesam li ozbiljna? *Naravno da bi bilo!*

Možda bi mogla reći mojoj asistentici da doda moje ime. Shvativši da se približavam jako blizu ruba srednjoškolskog ludila, otišla sam tražiti muža.

Uletjela sam u njegov ured u razbacanoj pidžami, žaleći se, "John, ja nisam na listi...opet!"

Moj dragi-čitatelj Biblije me je pogledao preko vrha svojih naočala. Bio je zbunjen. Nije bio upoznat s listom. S razmahanim rukama počela sam objašnjavati što je lista. On se nije niti pomakao. Podijelila sam tko je bio na njoj i moju očitu frustraciju što nisam na njoj. On se nije niti maknuo sa svoje stolice. Spustio je svoj označivač Biblije i podigao obrve. Kada je moja galama završila, on mi je mirno predložio nekoliko biblijskih stihova za pogledati.

To nije bio odgovor koji sam tražila! Htjela sam da kaže: "Lisa, tako mi je žao. Slažem se da se dogodila strašna greška. Donesi mi telefon. Ja ću te dodati na listu." Ali on to nije napravio.

Mrmrljala sam: „Ja neću čitati te stihove – znam ih već napamet! To nije ono što trebam od tebe sada! Zar ne vidiš? Imam više od pedeset i nikada neću biti na listi!“

John je pitao: „Tko je sastavio listu?“ Rekla sam mu ime...on ga nije prepoznao.

„Poznaješ li tu ženu?“

Odmahnula sam glavom. On je klimnuo i pogledao natrag u svoju Bibliju dok je ponavljao preporučene stihove s još jednim dodatnim stihom za svaki slučaj.

Nisam našla podršku u društvu svoga muža. Izletjela sam iz njegova ureda vičući: „Ja ne trebam čitati te stihove iz Biblije da znam da sam u krivu! *Znam* da jesam u krivu! Ali znajući da sam u krivu ne znači da je to *u redu!*“

Trebala sam ženu. Otišla sam van na balkon, trpeći hladni minus u svojoj pidžami tako da moj muž ne čuje ponovno moju galamu. Barem sam imala namjeru da nazovem osobu koja će reći istinu, a ne me simpatizirati. Započela sam priču s *Ja znam da sam u krivu* priznanjem...a onda sam raspakirala cijelu sagu o toj listi.

„Da li sam ja na listi? pitala je.

„Naravno da jesi! Svi su na listi osim mene!“

„Koga briga?“ ona odgovori.

„Očito mene i naravno tebe nije briga jer si na njoj!“ ja sam brojala. Zatim sam priznala: “Ne želim da me bude briga, ali je. Znam da je to krivo, ali samo to želim reći nekome. John mi je već predložio stihove u Bibliji koje da pročitam...”

Tišina.

Da li si ikada imala jedan od ovakvih trenutaka kada si se osjećala kao da si izvan sebe i gledaš neku ludu ženu?

Takav trenutak sam ja imala. Zvučala sam smješnije svaki puta kada sam govorila. Trebala sam brzo prekinuti poziv i željela sam da ga nikad nisam napravila. Izgovorila sam: „Dolazim ti kao ispovjedniku. Želim otići na drugu stranu ovoga. Ja trebam biti na drugoj strani ovoga!“

Ona se je svim srcem složila (da sam bila u krivu), i prekinuli smo poziv.

Znala sam što je ispravno. Moj muž je znao što je ispravno. Moja prijateljica je znala što je ispravno. Ali ja sam se i dalje osjećala krivo.

Sada sam bila ljuta na cijelu ideju liste i frustrirana na sastavljača od ove godine. Mislim, tko uopće radi tako što? Nakon svega, kada sam ponovo pregledala, uvidjela sam da je bilo i drugih ljudi koji su trebali biti uključeni na listu koje je izostavila...Možda bi ja trebala napraviti listu. Mogla bi ja njih uključiti na nju! Nakon svega, imala sam više sljedbenika na Twitteru i Facebook prijatelja nego sastavljačica liste. Što čini njezinu listu vrijednom? Razmišljala sam u tom smjeru akcije kao mogućnosti...deset sekundi. Nema šanse da ću ja to učiniti!

Moj pokušaj da stavim sve ljude na listu bi bio ograničen i bez obzira koliko bi pažljivo sastavljala sigurno bi nekoga izostavila. Da li sam željela potaknuti u njima isti sukob koji sam ja upravo prolazila? (Osim što sumnjam da bi itko koga bi greškom propustila bi bio apsurdan poput mene ovih zadnjih pola sata.)

Spustila sam telefon, zažmirila i duboko udahnula i pustila to. Kada sam udahnula, čula sam Duha Svetoga kako nježno pita: "Lisa, da li bi bila tako uzrujana zbog te liste da si ti bila na njoj? Da li bi tu listu nazvala destruktivnom i pogrešnom ako bi tu bilo tvoje ime?"

Trenutak istine. Ne bi bila. Umjesto što bi bila ljuta, upotrijebila bi svoju platformu društvenih mreža da zahvalim ovoj ženi koju nisam poznavala, i možda bi prosljedila da predložim druge za listu.

Bila sam uhvaćena.

Da. Ja sam žena jednoga muškarca, majka četvorice i baka i još uvijek sam odvojena od svoga pravog identiteta, još uvijek se mogu boriti s okrutnošću uspoređivanja. Tako gledano, lista je bila dar jer me je locirala.

Kada od drugih tražimo priznanje, uvijek ćemo se osjećati kao da izvana gledamo unutra. Da budem sasvim iskrena, ne postoji osoba koja može u potpunosti ispuniti prazninu vrijednosti (afirmacije) u tvome životu. (Oprosti – čak ako ti je muž savršen, to se neće dogoditi.) Ne postoji životno postignuće, lista ili nagrada koja može ikada upisati sigurnost u tvoje srce kao što to može Riječ Božja:

Voljena, predivna, dragocjena, intimno upoznata...moja.

Lopov radosti

Bez obzira kako to izgledalo izvana, samo Bog razumije što uzrokuje drhtanje ženina srca i samo Bog zna kako smiriti ljutitu ženu u pidžami koja je zaboravila smiriti svoju dušu prije nego je usporedba došla da ukrade njezin mir. Uvjeravam te da ako bilo što radiš što hrani tvoje rivalstvo, to će oštetiti tvoju snagu. Theodor Roosevelt je to prikladno napisao: „*Uspoređivanje je lopov sreće.*“

**AKO BILO ŠTO
RADIŠ ŠTO HRANI
TVOJE RIVALSTVO,
TO ĆE OŠTETITI
TVOJU SNAGU.**

Toga jutra sam sigurno bila svjedoktakve krađe. Mislila sam da sam ja iznad takvog tipa ponašanja. Stvarno, nisam imala takav tip ispada već godinama! Ali toga jutra kombinacija zanemarivanja duše i menopauze je dovelo do zapaljenja. Izgledalo je da neki moji životni izvori su se zablatali i vrt moga srca je očajno trebao malo pažnje. Izgleda kao da sam poduprla neke otpale grane loze koje trebaju dobru dozu obrezivanja.

Uspoređivanje je to izvuklo. Ako dopustiš, ono će te uvijek odmaknuti od pravoga centra. Uspoređivanje će te pokušati ugurati u podmuklo vozilo ponosa, ili će te gurnuti u tiraniju nesigurnosti. Na bilo koji način neće potrajati dugo dok se ne počneš osjećati kao da si izgubila ravnotežu ili da izvana gledaš unutra.

Ja mrzim vidjeti da je bilo tko namjerno izostavljen. Ali ponekad kad se osjećamo da smo izvanaje jedina stvar koja uzrokuje da *pogledamo unutra*. Ja ću reći ovo o sastavljačici liste. Ona je mlada, zabavna i pametna. Bez obzira slagala se ja ili ne s njezinim pristupom, ja sam zahvalna za ono što je lista otkrila u meni.

Zapalila sam tekst moje strpljive prijateljice koja je vjerojatno preispitivala moje psihičko zdravlje. Opet ušla u ured i zagrlila svog svetoga muža. Ušla s klizavim stopalima u spavaću sobu, zatvorila vrata i kleknula na koljena. Ovo sljedeće je dio moje molitve:

*Nebeski Oče,
Hvala ti što si prikazao moje mane.
Oprosti mi. Otkrij korijen ovog korova. U ime Isusa,
Amen.*

Nastavila sam s danom i bila sam u stanju da pogledam natrag na moj sat ludila i smijem se vlastitoj gluposti. Isti dan malo kasnije susrela sam se s mojom asistenticom. Dok smo prolazili kroz poštu, otkrile smo veoma neobični predmet. Navodno, ja sam bila izabrana zajedno s još par žena da se pojavim kako dodatni sudionik na nedavnom inspiracijskom ženskom sastanku. Da nam iskažu čast zbog naše odsutnosti, one su izradile plastične laminatne lutke od 30 cm svake od nas. Moja je poslana Johnu u nadi da će zauzeti mjesto u njegovu uredu. Dok sam preokretala lutku preko ruke, glasno sam se smijala zapažajući da bijeli jeans nije moj prijatelj za pozornicu. Stavila sam ju sa strane. Čula sam kako mi poznati glas šapuće: “Pretvorena si u lutku. Da li te to čini sretnom?”

Da se nisi usudila uspoređivati!

Okrenula sam glavu prema mojoj plastičnoj slici, obučena u bijeli jeans s mikrofonom u ruci. Lutka je bila lažna kao i lista. Opet sam se smijala. Pokušala sam baciti lutku, ali ju je moj muž zaplijenio, podsjećajući me da je to poslano njemu, a ne meni. Sumnjam da ju čuva za slučaj apsurdnih dana u bližoj budućnosti

Tri Cs

Idemo na stihove koje je John predložio, one koje sam znala? Prvo tu je 2 Korinćanima 10:12:

Dakako mi se ne usuđujemo ni izjednačiti ni usporediti s nekima koji sami sebe preporučuju. Ali oni, budući da se mjere vlastitom mjerom i uspoređuju sami sa sobom, ludo postupaju.

(KS)

Naučite od mene! Nemojte se *usuditi* klasificirati, uspoređivati ili hvaliti. Zašto? To je čin ponosa, čak i ako usporedba koju radiš je nepovoljna. Svi znamo da je ponos prethodnik uništenja. I ako se igramo s ova tri C's (klasificiranje, uspoređivanje i hvaljenje) to će te dovesti na mjesto koje je istovremeno opasno i sablasno.

**NEMOJTE
SE USUDITI
KLASIFICIRATI,
USPOREĐIVATI
ILI HVALITI.**

Što se događa kada se klasificiramo

Mudri se ne klasificiraju. Mudri ne žele biti klasificirani. Klasificiranje ljudi nije otmjeno. Nešto klasificirati znači staviti na njegovo mjesto ili staviti pod neku kategoriju. Drugi izrazi za riječ klasificirati su ocijeniti, svrstati, označiti, razvrstati, rangirati i možda ono najmanje poželjno staviti u pretinac (pigeonhole – doslovni prijevod golublja rupa). Merriam-Webster opisuje tu riječ (pigeonhole – golublja rupa) kao “ono što se koristi za opis neke jasne kategorije koja obično ne uspijeva odraziti stvarnu složenost. “

U životu nema jasnih kategorija. Život u svom najboljem izdanju je razbacan. Istina je, da svačiji život je puno više kompleksan nego što izgleda. I tko zdravog razuma bi želio biti degradiran u kutiju punu golubljeg izmeta? Društvene mreže, jedna od mnogih prilika koje koristimo, imaju kapacitet da limitiraju ili prošire predrasude i naše percepcije.

U današnja vremena, nije loša ideja redovno se pitati, dio čega ja želim biti? Da li želim biti svrstana i ocijenjena i zavedena s drugima? Znam da lista koju sam čitala je bila namijenjena da uzvisi solidarnost...ove žene su to uspjele! Ona je sastavljena da se proslavi ono što nije uvijek bilo slavljeno...žensku službu!

Ako tražimo da budemo kategorizirane, mogle bi se zateći sputane. Jedan mudar stariji čovjek prije mnogo godina je upozorio moga muža: "Nemoj dopustiti da ti stave etiketu. Ako mogu, oni će iskoristiti tu etiketu u budućnosti da te jednoga dana diskvalificiraju. "

Dopusti da ti samo kažem da većina ljudi ne ocjenjuju krivulju. A oni koji su bili grubo tretirani ili izostavljeni će biti jako sretni da te etiketiraju kao *manje od*.

Što se događa kada se uspoređujemo

Hrabri se ne uspoređuju, čak i ako ta usporedba izgleda kao da će ih dovesti na vrh. Oni razumiju da je još puno koraka ispred njih. Oni su usmjereni prema vječnosti i shvaćaju da ništa zemaljsko se ne može usporediti. Ta vizija slavnog ih potiče za više. Uspoređivanje je zaklon za kukavice koje se ne usuđuju vjerovati da postoji nešto više.

Kako se zove planina na koju se penjemo? Popularnost? Ako gledamo iz perspektive vječnosti to je hrpa pepela. Ili ako želimo biti više duhovni, citirati ćemo Pavla u Filipljanima 3:8, sve je to hrpa blata. Blato nije nešto u što želimo stati, to je nešto što

želimo izbjeći i prekoračiti. Problem je da previše nas hoda okolo s psećom kacicom na stopalima, ostavljajući za sobom smrdljivi trag. To što smo se naviknuli na taj smrad, ne znači da to miriše dobro. U Filipljanima 3:7-9 čitamo:

Sve zasluge kojima ovi ljudi se pokazuju kao nešto posebno, ja ih kidam i bacam sa smećem – zajedno sa svime ostalim s čime sam si prije davao vrijednost. Zašto? Zbog Krista. Da, sve stvari koje sam nekada smatrao važnima su otišle iz moga života. U usporedbi s privilegijom poznavanja Krista kao Gospodara, iz prve ruke, sve što sam nekada smatrao da imam je za mene nevažno – smeće. Sve to sam bacio u smeće kako bi mogao steći Krista i biti nađen od njega.

(The Message)

Mogućnost da znamo Krista kao gospodara je naša najveće privilegija. Kada posegnem za mojim mobitelom radije nego da izaberem upoznati više njega, biram nižu stvar.

Puno je bolje znati Boga nego biti poznat od čovjeka.

Što se događa kada se hvalimo?

Što je s hvaljenjem sebe? Što ima loše u tome da ponekad istaknemo ono što smo učinili? Da, postoji vrijeme za slavljenje i aplaudiranje rasta. Ali postaje zapetljano kada tretiramo ono što nam je besplatno dano kao naše osobno postignuće. Plodovi se kultiviraju a darovi su samo primljeni, čak i tada mi upravljamo Božjim darovima koji su nama povjereni.

Neki ljudi su zapanjujuće lijepi. Drugi su rođeni u obiteljima s većim bogatstvom i privilegijama. Rijetko koji su rođeni s oboje. Zatim ima onih koji su rođeni u potpuno suprotnim uvjetima. Oni žive u strašnom siromaštvu i odgojeni su u obiteljima bez ikakvih veza. Ima onih koji baš nemaju vanjsku ljepotu. Većina nas je u nekakvoj sredini. A opet, niti jedna od ovih situacija nema moć

da na kraju napišu tvoju priču i utječu na tvoju vrijednost. Bog ne gleda na vanjsku pojavu...on gleda u srce. Bogatstvo jedne generacije može odletjeti i napustiti sljedeću.

Dok ja to gledam, smatram da nije pošteno, ali znam: Bog je pravedan. On zna odmjeriti izazove i prednosti svakoga i svake duše u dlanu njegove ruke. On sam drži pravednu mjeru. To je još jedan razlog zašto se ne trebamo uspoređivati. Zato što postoji vrlo stvarni vječni preokret pored svega, odmjeren ovdje u vremenskoj sferi.

To je onda kada dođemo na neka uska mjesta i ulazimo u rizik prikazivanja onoga što časti čovjeka radije nego Boga, i kada je se takva situacija odvija, stvaramo nepotrebna suparništva. Idemo naprijed i povucimo žice i raspletimo drugu polovicu 2 Korinćana 10:12:

Ali oni, budući da se mjere vlastitom mjerom i uspoređuju sami sa sobom, ludo postupaju.

Znam, ja sam ovo napravila. Vjerujem da smo svi to učinili. Mi smo se mjerili i uspoređivali. Postoje oni koji se arogantno uspoređuju jedni s drugima, i opet postoje oni koji besmisleno dopuštaju da uspoređivanje umanjuje ono što Bog želi da rade u njihovim životima.

Ponos donosi neravnotežu na jednom kraju spektra, dok nesigurnost sakati na drugom. Oba ekstrema su opasna. Postoji jedna prava mjera, nemjerljiv Krist, naš pomazani Kralj nad kraljevima. On sam svet, čist i moćan. Mi smo kao mrav koji se kreće van svoga mravinjaka s blesavom pretpostavkom da nam se mravojed boji prići, a zapravo cijelo vrijeme mravojed drhti pred lavom kojeg smo mi ostavili u sjeni. Bez obzira koliko smo marljivi, vrijedni pohvale, to se ne može usporediti s onim koji nas je otkupio.

Ovdje je još jedan dio iz Pisma na koji se možemo osvrnuti, Ivan 5:44:

Kako možete očekivati da dođete igdje s Bogom, kada većinu svoga vremena provodite natječući se za poziciju jedni s drugima, procjenjujući vaše suparnike i ignorirajući Boga?

(The Message)

Zašto da tratimo naše vrijeme ocjenjujući naše suparnike kad smo pozvani u prisutnost neusporedivog Boga? Dokle god ja dopuštam da moj život bude definiran od ljudi, primjećujem da veza s mojim nebeskim Ocem slabi. Uskoro moja pozicija prednosti je poremećena s onim što vidim i čujem što ljudi govore o meni, i zaboravim Božju objavu o tome tko ja postajem. Ponekad se pitam koliko moji blesavi postupci i ograničeno razumijevanje imaju posljedice iznad moga razumijevanja.

Nadam se da se možeš nasmijati mojemu smiješnome jutru i zaustaviti svaku svoju sklonost prema uspoređivanju. Bilo bi iscrpljujuće, da ovo nije bila samo jedna prilika, već svakodnevnicu. Razlog zašto uspoređivanje nije konstanta u mome životu je jer imam ljude poput moga muža i vjernu prijateljicu koji istjeruju mlakost iz mene.

Gristi i izjedati

Društvene mreže su način kako pozivaš mnoge ljude i glasove u svoj svijet. To može biti dobra stvar, ali ono učini mnogo neprijateljskih ljudinašim susjedima. Ako ih ne možeš voljeti, možda bi bilo bolje za tebe da vratiš natrag neke granice. Ako je netko drzak, nemoj mu odgovoriti na isti način; podigni pregradu. Život u milosti nam ne daje dopuštenje da budemo nepristojni jedni prema drugima. Ono ne kaže da ćeš se uspoređivati sa svojim susjedom i pobrinuti se da si ti uvijek iznad.

Pavao je napisao:

“Jer je sav zakon ispunjen jednom jedinom zapovijedi: “Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!” Ako jedan drugoga grizete i izjedate, pazite da se međusobno ne istrijebite.”

(Gal. 5:14-15)

Ova slika nije baš lijepa. Dvoje ljudi se napadaju kao proždrljive, bezosjećajne zvijeri, sve dok se oboje ne istrijebe, to nije model za one koji predstavljaju Krista. A upravo ovako izgledaju neki naši blogovi i elektronske verbalne rasprave. Možda ovaj pokolj nije vidljiv na tvome mobitelu ili web stranici, ali je sigurno krvav u duhu. Prije se nije moglo tako lako pristupiti ljudima. A sada se može gristi i izjedati za tren. Žalosno, znam jer sam ja to radila.

Ono na što režim i grizem najčešće otkriva područja na kojima još trebam raditi na sebi. Ako netko udari na osjetljiv dio, moj zadatak je čuvati ranu. Naučila sam odložiti svoj mobitel i udaljiti se od njega kao da je napunjena puška. Puno puta ljudi jednostavno imaju loš dan. Popustite malo.

Postoji ogromna razlika između inspiriranja drugih i poticanja ljubomore. Kao što je ogromna razlika između pozivanja drugih i namjerno činiti da se drugi osjećaju izostavljenima. Ako ti nekoga pratiš na društvenim mrežama i oni iznose najgore iz tebe, prije nego okriviš njih, možda trebaš napraviti korak nazad i zapitati se “Zašto?”

Rivalstvo će te opljačkati ako ne naučiš kako da preokreneš ono što je neprijatelj htio iskoristiti za loše u ono što Bog može iskoristiti za dobro. Sljedeći stihovi prikazuju kako izgleda okolina gdje ima puno rivalstva:

Očito je kakav život se razvija ako živimo na svoj način cijelo vrijeme: ponavljanje, bez ljubavi, jeftin

seks; smrdljivo skupljanje mentalnog i emocionalnog smeća; pomahnitalo i nemilosrdno grabljenje za srećom; jeftini bogovi; besmislena religija; paranoična samoća; nemilosrdno natjecanje; proždrljive i neutažive želje; nagla narav; nesposobnost da se voli i bude voljen; razdijeljeni domovi i životi; plitke i iskrivljene potrebe; zlobna navika depersonaliziranjasvakoga kao konkurenciju; nekontrolirane ovisnosti; ružne parodije zajednice. Mogao bi nastaviti. Ovo nije prvi puta da vas upozoravam, već znate. Ako koristite vašu slobodu na ovakav način, nećete baštiniti kraljevstvo Božje.

(Gal. 5:19-21, The Message)

Meni dođe da zaplačem dok čitam ove riječi. U zadnje vrijeme ima previše ovakvih stvari koje Pavao ovdje nabraja. Ja ne upirem prst u svijet; poslanica Galaćanima je pismo crkvi. Što to znači depersonalizirati nekoga? To je način kako se nekome skida njegova osobnost. To ih liši njihove individualnosti i jedinstvene osobnosti. Nacisti su depersonalizirali Židove sve dok ih njemački narod više nije vidio kao individue napravljene na sliku Božju... oni su ih vidjeli kao kolektivan problem koji nije odražavao njihovu arijevsku predodžbu. Žalosno, ova taktika se koristi i danas, i za grupe i za individue.

Ljudi su prebrzi pribjeći suđenju i prozivanju. Ljudi imaju srca i razumjeli mi li ne, elektronske riječi također ranjavaju. Kao što je Aesop izjavio: "Lako je biti hrabar iz sigurne udaljenosti." Većina formata društvenih mreža danas su "u sigurnoj udaljenosti". Ovakav način služi kao ohrabrenje kukavicama ili kritičarima koji tako zlostavljaju i kleveću ljude koje su depersonizirali. Oni se nikada ne bi usudili reći takve stvari osobi u lice. Zašto? Zato što je teško umisliti si da je netko robot kada vidiš suze u njegovim očima. Gledala sam kako kršćani zovu jedne druge svakako od heretika do drolje... dok se Sotona smije. Dok mi radimo njegov posao, manje on ima za raditi.

Kako ukoriti i ispraviti

Neki od vas sada možda misle:

“Zar ne bi oni koji su u krivu trebali biti javno korigirani?” Pa, dobre vijesti su da Bog ima aplikaciju i za to:

Bolji je javni ukor nego lažna ljubav. Čestiti su udarci prijateljevi, a lažni poljupci neprijateljevi.

(Izr. 27:5-6, KS)

Na što se u Pismu misli kada se spominje *javni (otvoreni) ukor*? Ključ ovdje je riječ *otvoreni*. Ono funkcionira najbolje s otvorenim srcima, otvorenim rukama i otvorenim licima. Mi svi bi trebali ispravljati druge na način kako bi mi htjeli čuti korekciju. Idealno, ja želim biti korigirana od ljudi koji iznose najbolje iz mene.

Ovi stihovi naglašavaju korekciju među prijateljima, ali to može biti i vođa, učitelj ili također i zaposlenik. Jer veća je šansa da će korekcija biti bolje primljena kada dođe od nekoga tko nas zna ili mu je duboko stalo do nas. Idealno je ako ova interakcija se može odviti jedan na jedan. Ako se ne može dogoditi osobni susret, tada sljedeća najbolja opcija je telefonski poziv.

(Ja ne bih preporučila tekstualnu korekciju. Puno toga se može izgubiti u tumačenju. Tekst ne sadrži govor tijela i ton glasa. John i ja smo iskusili puno komičnih nesporazuma pri dopisivanju. Jedno od nas, uglavnom ja, bi stavila velikim slovima ono što želim naglasiti, a to bi se protumačilo kao vikanje!)

Svi smo iskusili zatvoren ukor; to je kada te ljudi korigiraju iza leđa. Kada ljudi navode što ti trebaš promijeniti bez tvoga sudjelovanja, ti se trebaš zapitati za iskrenost njihovog ukora. Čak i ako su u pravu, to tebi neće pomoći ako nisi uključena u taj proces.

Zapravo, ovaj tip korekcije uglavnom šteti procesu rasta, jer kada ljudi govore iza tvojih leđa, to uzrokuje da reagiraš defanzivno. Kad je “otvoreni ukor” licem u lice od iskrena prijatelja kada oboje sudjeluju, tada je šansa da se odgovori jedno drugom i raste kroz proces korekcije.

Korigirati nekoga na kanalima društvenih mreža nije otvoreni ukor, jer je on izložen javnosti. Ja imam lijepo, snažne prijatelje koje volim i poštujem. To su oni s kojima sam bliska toliko da znam kako oni žive njihove živote. Gledala sam ove pobožne ljude kako ih se javno napada od strane ljudi koji se nisu nikada potrudili doći k njima s pitanjima što ih muči, nego su javno mahali s iskrivljenom istinom da povrijede moje prijatelje. Biblija je jasno o ovoj temi:

Krivovjerca, nakon prve i druge (uzaludne) opomene, istjeraj, svjestan da je takav čovjek pokvaren i da griješi, premda ga osuđuje vlastita savjest.

(Tit 3:10-11, KS)

Ne čitaj njihove blogove, ne priključuj se njihovim blogovima, ne slijedi ih na Twiteru, nemoj im biti prijatelj na Facebooku. To nije zdravo za tebe. Traži inspiraciju, a ne podjelu. Ovo je prijevod Tita 3:10-11 u The Message:

Upozori svadljivu osobu jednom ili dvaput, ali tada završi s njom. Očito da takva osoba je neposlušna, buntovna prema Bogu. Ustrajanjem u podijeljenosti ona se sama izdvaja.

Kako prolazim kroz život broj prijatelja se smanjuje, ali oni koji su ostali su pravi. Prijatelji mi pokazuju tko ja želim biti, dok neprijatelji otkrivaju tko ne želim biti. Okolina koja potiče rivalstvo isprva izvlači najgore iz nas. Kada se zateknemo u stisci, Bog se može umiješati i iskoristiti borbu da u nama razvije karakter.

Stihovi u Izrekama 27:7 nude bolje rješenje:

*Sito grlo prezire i med samotok, a gladnu je i sve gorko
– slatko.*

(KS)

Ja sam gladna da vidim više plodova pobožnosti u mom životu. Gladna sam da više rastem. Što sam bliže Bogu, to bolje vidim što sputava njegov život u meni. Jedna od najslađih stvari što sam iskusila u životu su prijatelji kojima je bilo toliko stalo da mi kažu istinu koja boli. Neprijatelji mogu laskati ili ranjavati s lažima. Hajde da se ne zadovoljavamo s ljudskim listama i usporedbama. Kada uočimo bol nedostojnosti koji rivalstvo nanosi ili samozadovoljstvo i izolaciju ponosa, tada hajdemo na koljena. Ako odemo k Ocu, on će biti više nego sretan da ukloni ono što nas sprječava da mu se približimo.

Pitanja za diskusiju

1. Da li si ti bila etiketirana ili stavljena u neki pretinac (npr. spol, rasa, godine)? Kako su te te etikete ograničavale? Kako se možeš maknuti iznad toga klasificiranja?
2. U kojem području života uspoređivanje krade tvoju radost?
3. Kada se klasificiramo, uspoređujemo i preporučujemo, to je u dubini znak čega? (Izreke 29:25)
4. Da li te društvene mreže inspiriraju ili potiču u tebi nešto loše? Koje korake možeš poduzeti da to učiniš konstruktivnim utjecajem?
5. Objasni razliku pristupa i motiva između izraza zatvorenog ukora i otvorenog ukora.

KADA SE TEBE GLEDA KAO SUPARNICU

Određena količina opozicije je velika pomoć čovjeku.

Zmajevi se podižu protiv, a ne uz vjetar.

Lewis Mumford

Nedavno sam preko telefona razgovarala s dragom prijateljicom. Njezin muž je nadareni glazbenik i glazbeni producent, a ona je moćna službenica i općenito posebna individua. Ja sam ih uvijek poznavala kao čiste, ponizne i suosjećajne, no u zadnje vrijeme su kroz dosta toga prolazili. Bili su klevetani, odbačeni i pogrešno osuđeni.

Moja prijateljica objašnjava: “Klevetali su nas...” onda je navela imena nekoliko glavnih igrača. Slušala sam. Shvatila sam. A onda sam prestala pratiti što je govorila, jer više nisam vidjela gdje su bili ili kroz što trenutno prolaze. Vidjela sam gdje će ih budućnost odvesti. Postala sam tako uzbuđena zbog onoga što sam vidjela, da sam promrmrljala: “Odlično! Ti trebaš zahvaljivati Bogu za njih. Njihov grubi tretman te napravio u ono tko jesi danas.”

Shvati, ja se nisam veselila nepravdi koju su oni prolazili; nego njihov odgovor na takav tretman, koji govori da je pred njima svijetla budućnost.

Naravno, bilo je lako to reći meni koja sam gledala izvana. Tada sam uključila sebe u veselje i ustvrdila: “Naučila sam biti iznimno *zahvalna* za opoziciju suparnika u mome životu. “

Taj razgovor je bio baš ono što sam taj dan trebala. To me je ohrabrilo za ono što se dogodilo, jer je i meni bio težak dan. Nadam se da nitko od vas neće biti grubo suđen i nazivan heretikom. Ako ste to prošli, tada znate kako boli.

No umjesto da odustanem i uronim u očaj obeshrabrenja, naučila sam da se osvrnem i vidim stalnu Božju vjernost. On me je nosio svaki puta kada sam mislila da više neću izdržati niti jedan dan. Naučila sam više o Božjoj vjernosti od mojih neprijatelja, nego od prijatelja. Otići ću čak dalje; naučila sam o sebi više od svojih neprijatelja, nego od prijatelja.

Prijatelji će ti ponuditi zaklon. Što je dobra stvar, ali ne nužno ono što će uzrokovati da rastemo. Prijatelji te želi zaštititi od oluje života, dok će neprijatelji se potruditi da te ostave vani na pljuštavoj kiši. Ali što ako si u sezoni kada Bog želi da naučiš da je on tvoj konačni zaklon? Tko je bolji instruktor: suparnik ili prijatelj?

Suparnici su činjenica u životu. Znam. Oprosti. Ni meni se to ne sviđa, ali to je istina. Ali opet suparnici nisu tu bez svrhe. Stvoriti život bez suparnika nije u tome da uklonimo suparnike iz naših života. Nego da shvatimo da uistinu sve stvari izlaze na naše dobro ako smo pozvani u Božju svrhu. Možemo iskoristiti pritisak suparništva kao poticaj za veći rast i uvid.

Ako ispravno gledamo, suparnici mogu poslužiti kao katalizator, koji otkriva naše slabosti i izaziva nas da razvijemo našu snagu. Oni nas guraju iznad naših granica i uzrokuju da pogledamo gore kada se osjećamo sami.

Možda misliš, čekaj – upravo si rekla da sam kćer bez suparnika, baštinica obećanja bez konkurencije, stvorena da slavi Boga bez rivala.

Sve to je istina. Ti si kćer bez suparništva u Božjim očima. Tako se trebaš vidjeti u odnosu s tvojim Stvoriteljem i to je polazna točka u tvom odnosu s drugima. Ali bili bi više nego naivni ako bi se pretvarali da rivalstvo ne postoji i da su obećanja došla bez borbe. Proklamacija “Vi ste svijetlo svijeta” (Mat. 5:14) ne negira postojanje tame. To što si ti kćer bez suparništva ne znači da se nećeš više susretati s rivalstvima, isto tako ako si ti svijetlo ne znači da se nećeš susretati s tamom.

Riječ rival (suparnik) se može izraziti na tri različita načina: kao imenica, kao pridjev i kao glagol.

Osnovna (engleska) gramatika govori da rival (suparnik) može biti osoba, mjesto ili stvar, može opisati osobu, mjesto ili stvar; i zadnje može biti radnja osobe, mjesta ili stvari. Kao imenica, riječ rival (suparnik) rangira u značenju (u engleskom rječniku) od laganijih termina kao što su premac, jednak ili natjecatelj do težih izraza: protivnik, neprijatelj, zlotvor. Kao pridjev, riječ rival obuhvaća sve od izazova natjecanja s prijateljem do borbe otimanja s neprijateljem. I zadnje, glagol, definicija riječi rival rangira od nečeg blagoga - utakmica, okupljanje ili uspoređivanje do dominantnog: nadmašiti, konfrontirati i prevršiti.

Rivali (suparnici) su stvarni. Velika je mogućnost da čak i sada netko te vidi kao suparnicu, a ti toga nisi svjesna. Većina ljudi svjesno ne izabere da bude suparnik osim ako se ne natječe u

sportu, akademijama, povorkama, znanstvenim natjecanjima ili izborima. Ti ne ideš na posao očekujući da ćeš susresti rivala i sigurno ne očekuješ da ćeš ih pronaći u crkvi! Suparništvo se pojavljuje u svakom dijelu života i ti imaš minimalnu kontrolu nad time da izabireš kako će drugi gledati tebe. Žao mi je. Čak i ako unajmiš najbolju PR firmu da djeluje na javnost u tvoju korist, ti bi samo upravljala njihovom percepcijom. Što prije to prihvatiš, to bolje. Dobra vijest je da ti imaš kompletnu kontrolu nad time kako izabireš da vidiš druge. I za kratko vrijeme kada promijeniš način kako gledaš druge, radikalno će se promijeniti način kako drugi vide tebe. O tome ću više u kasnijem poglavlju.

Bez obzira koji su motivi tvoga suparnika, ti možeš uvijek preokrenuti rivalstvo u tvoju korist. Sve što trebaš zapamtiti su ove dvije glavne stvari o kontroli.

1. Ti ne možeš kontrolirati i nisi odgovorna za to što drugi govore, misle, rade ili osjećaju.
2. Ti možeš kontrolirati i jesi odgovorna za to što ti govoriš, misliš, radiš ili osjećaš

Svi znamo što suparnici mogu učiniti nama, ali u ovom odjeljku želim raspakirati što suparnici zapravo mogu činiti za nas.

Suparnici otkrivaju Božju moć

**SUDBINA SE OTKRIVA
U SEZONAMA
KONFRONTACIJE
PRIJE NEGO
U SEZONAMA
UDOBNOSTI.**

Sakriven od rođenja, spašen od princeze, odgojen u kući Faraona, Mojsijev život je pun intriga od samoga početka. Bog je iskoristio ove čimbenike da sačuva Mojsijev život. Ali poput nas, Mojsije je naučio da *sudbina se otkriva u sezonama konfrontacije prije nego u sezonama udobnosti.*

Mojsije je ovo naučio na težak način kada je pokušao uzeti stvari u svoje ruke i zatekao se prognan od njegova naroda i svega što je poznavao. Zamišljam da njegov boravak u pustinji je izgledao kao duga, nomadska pauza. Onda iznenada, Bog dotiče Mojsija kada je u udaljenoj pustinji živio kao izbjeglica. Ovdje je pouka. Samo zbog toga što si nešto pogrešno učinila u prošlosti ne znači da su dignute ruke od tvoje budućnosti. Mojsije je znao zašto je njegov život bio sačuvan i imalo je smisla za ono što ga Bog poziva da učini i bude, ali falio mu je karakter osloboditelja. Bog je trebao to obraditi u dubini Mojsija, ono što život u palači nikada ne bi razvio. Bog nas u tajnosti priprema za ono s čime ćemo se jednoga dana suočiti u javnosti. Došao je dan kada se potpuno drugačiji Mojsije vratio njegovu bratu Aaronu, sestri Mirjam i narodu Izrael. U punini vremena, Bog ga je pomazao kao osloboditelja i ambasadora da susretne Faraona.

Bog će pozicionirati Mojsija na mjesto s položajem u svijetu tako što će ga prisiliti da bude u prisutnosti njegova suparnika, Faraona. Čak i kada Bog šalje Mojsija Faraonu, on mu daje do znanja da ga Faraon neće poslušati:

Ti kazuj sve što ti naređujem, a tvoj brat Aron neka faraonu ponovi da pusti Izraelce te odu iz njegove zemlje. Ja ću učiniti da otvrdne srce faraonu i umnožit ću znakove i čudesa u zemlji egipatskoj. Kako vas faraon neće poslušati, ja ću staviti svoju ruku na Egipat: strašno kažnjavajući, izbavit ću svoje čete, narod svoj, Izraelce, iz egipatske zemlje. Kad pružim svoju ruku na Egipat i izvedem Izraelce iz njihove sredine, tada će Egipćani spoznati da sam ja Jahve.

(Izl. 7:2-5, KS)

Bog je imao svrhu za nešto što je izgledalo kao propala misija. Razlog zbog kojeg je Faraon bio na mjestu utjecaja je taj da se uzvisi Bog pred svim narodima zemlje.

Da sam ruku svoju spustio i udario tebe i tvoj puk pomorom, nestalo bi te sa zemlje. Poštedio sam te da ti pokažem svoju moć i da se hvali moje ime po svojoj zemlji.
(Izl. 9:15-16, KS)

Suparnici otkrivaju Božju moć. Sukob s Egiptom je služio da istakne i izdvoji tlačenu grupu ljudi koja je štovala Boga bez forme ili imena u naciji koja je štovala idole. Koji sukob bi mogao Bog u tvome životu trenutno koristiti da se očituje njegova ruka nad tvojim životom i oslobodi tebe i druge od tlačenja? Pažljivo promotri koje borbe protiv tvoje sudbine se odvijaju i pogledaj da li ne opažaš dar suparništva u tvojoj sredini.

Tko je učinio kralja Davida slavnim? Prorok, otac ili prijatelj? Ne, njegov suparnik: Golijat.

Bez konfrontacije licem u lice s Filistejskim suparnikom, David bi možda ostao sakriven u divljini. Naime, on je bio najmlađi brat u obitelji od osam sinova. Iako je David bio pomazan od proroka Samuela da bude kralj, ali ostalo je i dalje nekoliko suparnika koje je morao nadvladati prije nego je postao kralj. Pomazanje te izdvaja, ali konfrontacija s Golijatom te postavlja.

Kada se je Golijat predstavio na bojnome polju, to je bio pokušaj da se umiješa Šaula. Šaul je bio Izraelski šampion, vješt ratnik, iako nije bio visok kao Golijat. Biblija govori da je Šaul bio za glavu i ramena viši od drugih muškaraca u Izraelu. Naučnici procjenjuju da je Šaulova visina bila 1, 80 m do 2 m. Golijat je bio visok preko devet koraka (2, 70 m).

Dakle, ratnik Golijat je bio viši od kralja Šaula. Kralj Šaul je bio viši od pastira Davida. Ali David je imao ono što je nadoknađivalo manjak visine. David je imao "petlje". Ako netko ima petlju-borbenost, to znači da ima smjelost, hrabrost, odlučnost i usmjerenost. Nedavne studije su utvrdile da element zvan "petlja" bolje određuje koji će kadeti diplomirati na West Pointunego

rezultati SAT-a ili akademsko rangiranje. Ta studija je uključivala samoprocjenu koja je rangirala osobni faktor borbenosti na skali od 1 do 5.

Prilično sam sigurna bi David bio 5+. Ti se ne suočavaš s lavom ili medvjedom bez neke posebne “petlje”. On je imao previše petlje da bi sumnjao u ishod u suočavanju s divom. Šaul je bio viši, ali uvjerena sam niži od Davida kada je u pitanju hrabrost. Nitko ne postaje legenda bez petlje. Nema ničega epskog pobijediti u meču s podjednako jakim protivnikom. Tamo je očito bilo dosta očaja da svi umiješani su bili uhvaćeni nespremni. Promatrači su trebali odstupiti i reći: „Ja nisam očekivao takav ishod, ali to je bilo sjajno.“ David je trebao suparnika koji je bio dovoljno kolosalan da bi ga stavio u mapu. Renome slavnoga, ali oklijevajućeg ratnika Šaula i teror Filistejskog šampiona je pozicionirao Davida da bude ratnik bez rivala.

U Davidu i Golijatu, autor Malcolm Gladwell lukavo naglašava:

Većina onoga što mi smatramo vrijednim u našem svijetu izraste iz neravnomjernih konflikata ovakve vrste, zato što akt suočavanja s nemogućim izgledima proizvodi veličinu i ljepotu... Stanje mizernosti može promijeniti ljude na način da ih propustimo cijeniti: to može otvoriti vrata i stvoriti prilike i educirati i osvjetliti i učiniti mogućim ono što bi u drugačijem slučaju bilo nezamislivo.²

Kada se pozicioniraš da se suočiš s nemogućim rivalom, imaš dva izbora: predati se i popustiti ili uzdignuti se u svom cjelovitom izdanju i probuditi tom borbenosti nešto veće u sebi.

David je skinuo težinu Šaulovog oklopa i zazvao ime svoga Boga:

A David odgovori Filistejcu: “Ti ideš na me mačem, kopljem i sulicom, a ja idem na te u ime Jahve Sebaota,

Boga Izraelovih četa koje si ti izazvao. Danas će te Jahve predati u moju ruku, ja ću te ubiti, skinut ću tvoju glavu i još ću danas tvoje mrtvo tijelo i mrtva tjelesa filistejske vojske dati pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim. Sva će zemlja znati da ima Bog u Izraelu. “

Golijat ne da je samo ogromno pozicionirao Davida za njegovu sudbinu, nego ova pobjeda nad Filistejcima je učinila da cijela zemlja zna da je Božja ruka nad Izraelom. Kao David, ja znam da ti silno želiš učiniti Boga slavnim. Na ovome svijetu ima još Golijata. Oni nas izazivaju i poriču postojanje Boga. Ovi divovi se maskiraju kao nasilnici u školi, poslu i javnom mišljenju. Vrijeme je da se prestanemo skrivati iza kamenja i trčimo naprijed s Riječju Božjom u našim ustima.

Ti si ispunjena istim Duhom koji uskrsnuo Krista od mrtvih. Suparnici želi da se boriš pod njihovim uvjetima, u svojoj snazi. Ti to ne moraš. Ti moraš biti veća od toga. Kao djeca bez rivala, mi činimo ispravno kada se suočavamo sa zlom. Uostalom, to nije za našu slavu; to je sve za njegovu.

Golijat je učinio Davida slavnim. Društvene mreže mogu učiniti nekoga slavnim. Ali slava nije ono što čini nekoga kraljem. Ako se zloupotrijebi, slava služi da hrani egoizam diktatorima prije nego da izgrađuje sluge. Bog nije želio drugog nesigurnog vođu poput Šaula. On je trebao nekoga tko će ga obožavati i otvoreno pokazivati njegovu moć. Mi smo pozvani kraljevi i svećenici našega Boga. Mi smo podložni našem Gospodinu, a ne popularnosti ljudi. David se je bojao Boga; Šaul se bojao ljudi.

Druga strana od slavnoga znači da imaš obožavatelje...ne učenike i sljedbenike. Obožavatelji mogu biti nestalni. Oni te vole u jednom trenutku, a mrze u sljedećem. Kralj David nije trebao obožavatelje. On je trebao muškarce i žene koji će položiti svoje živote. Božji kraljevi trebaju mudre savjetnike, odanu vojsku i vjerne sluge. Da bi privukao ovakvu vrstu sljedbenika, David je

trebao pročišćenje. Bog je pozicionirao drugog suparnika da pripremi Davida za kraljevanje.

Suparnici otkrivaju tvoju sudbinu

Suparnici imaju moć da te izvuku iz anonimnosti i gurnu na mjesto utjecaja. Dobra vijest je da ti biraš što će oni proizvesti u tvome životu. Da li će te tvoj suparnik poraziti...ili izvući najbolje iz tebe? Iz ovih razloga suparnik može otkriti tvoju sudbinu.

David je poznavao Boga kao sin i pastir. Okružen ovcama, on je obožavao Boga pod svjetlošću zvijezda Srednjeg istoka. U pastirskoj divljini, on se suprotstavio lavu i medvjedu i spasio svoje ovce. Sada će David naučiti što to znači biti napadnut i proganjan kao divlja životinja.

**DA LI ĆE TE
TVOJ SUPARNIK
PORAZITI...
ILI IZVUĆI
NAJBOLJE IZ TEBE?**

Kralj Šaul je bio savršeno sredstvo da odvede borbenog Davida iz prisutnosti ljudi u prisutnost Božju; to je mjesto gdje će David primiti pomazanje i gdje će se otkriti njegova sudbina kao kralja.

Odnos između Šaula i Davida nije započeo kao što je završio. Prvo, Šaul je volio Davida i prepoznao Božju ruku nad njegovim životom. Šaul je privukao Davida bliže kada se je osjećao ranjiv, mučen i povjerio Davidu stvari kraljevstva. Ovdje Samuel 18:5 nam govori:

Sve što je Šaul dao Davidu da čini, on bi to učinio – i učinio bi to dobro. Tako dobro da ga je Šaul zadužio za njegove vojne operacije. Svi, i ljudi i generali i Šaulove sluge, odobrali su i divili se Davidovu vodstvu.

(The Message)

Šaul nije mogao ni pomisliti na boljega generala. I kada je zli duh zaposjeo Šaula, David bi svirao harfu i pjevao da umiri

njegovu dušu. Sve je išlo glatko dok kralj Šaul nije čuo drugu pjesmu. Vjerojatno već znate priču:

Dok su se vraćali kući, nakon što je David ubio Filistejce, žene su izašle iz sela Izraelovih pjevajući i plešući, kličući kralju Šaulu s bubnjevima, pjesme slavljenja s cimbalima. Veselo plešući žene su pjevale: "Šaul pobi tisuće, David deset tisuća!"

Ovo je Šaula naljutilo – jako naljutilo. On je to doživio kao osobnu uvredu. Rekao je: "One su dale Davidu deset tisuća, a meni samo tisuću. Prije nego znaš oni će mu dati kraljevstvo!" Od toga trenutka Šaul je poprijeko gledao Davida.

(1 Sam. 18:6-9 The Message)

Iako nitko od njih dvojice nije doslovno ubio toliki broj ljudi, Šaul je bio uvrijeđen usporedbom. Kao da je pjesma od žena otvorila Šaulove oči i on je tada otvorio svoja usta i prorokovao vlastitu propast. Žene su pjevale pjesmu kao šalu, ali to nije bilo smiješno Šaulu. To ga je pogodilo u živac. Davno je bilo kada je prorok rekao Šaulu da će ga njegova neposlušnost koštati kraljevstva. Samuel je bio objavio da će mu ono biti oduzeto i biti dano drugome, boljemu (1 Sam. 15:28). S ovom pjesmom platno Šaulova života se počelo raspadati. U djeliću sekunde, on je bio nadvladan zlom slutnjom kada je prepoznao Davida kao njegovu zamjenu. Šaul nije imao namjeru odstupiti u miru.

Kada se suočavaš s nesigurnošću, nepoželjna usporedba može pretvoriti prijatelja u suparnika, za tren oka. Šaul nije više gledao Davida kao prednost; vidio je Davida kao prijatnju i sve se okrenulo preko noći:

Sutradan zao duh Božji napade Šaula, tako da je bjesnio po kući. David je rukom udarao u harfu kao drugih dana, ...

(1 Sam. 18:10)

Ovo malo zbunjuje našu teologiju i služi nam kao podsjetnik za sve nas...Bog može iskoristiti koga god hoće da ispuni njegovu svrhu. U ovom slučaju, to je bilo slanje agenta mučenja da gurne zavidnog kralja preko ruba.

Toga dana David je radio isto što i uvijek, svirao harfu, ali Šaul je imao nešto drugo u ruci, jer se nešto promijenilo u njegovu srcu.

...a Šaul je u ruci imao koplje. Šaul baci koplje govoreći u sebi: "Sad ću pribiti Davida uza zid!" Ali mu se David izmače dva puta.

(1 Sam. 18:10-11)

Zamisli suprotnost. Šaul juriša kroz kuću s oružjem u ruci, dok David mirno svira instrument. Može li kontrast biti očitiji? Tko trči po njihovoj kući s kopljem? Šaul se počeo ponašati kao pećinski čovjek.

Pošto sam pisala na temu mačeva, imam nekoliko mačeva na raznim mjestima u kući, ali rijetko koji se nađe ikada u mojim rukama. Čak i za vrijeme ludovanja mojih hormona ne bi ni pomislila da uzmem jedan od njih. Jer kad si pod pritiskom u iskušenju si bacati što god se nađe u tvojoj ruci. (Govorim iz vlastitog iskustva.) David je bio prisiljen na brzu akciju da bi izbjegao istoga čovjeka koji je do jučer jahao s njime i čuvao mu leđa u bitci. Davidovo nabolje je iz Šaula izvuklo najgore, zlosutno zanovijetanje se pretvorilo u potpuni duh straha.

Sada se Šaul bojava Davida. Bilo je očito da je Bog s Davidom i da je napustio Šaula. Tako da ga je maknuo iz njegovog vidokruga postavivši ga kao službenika u vojsci. David je često bio u bitkama. Sve što je David činio bilo bi uspješno. Da, Bog je bio s njim. Kada je Šaul primijetio da je David sve uspješniji, obuzimao ga je sve veći strah.

(1 Sam. 18:12-15, The Message)

Davidovi vojni uspjesi su trebali biti slavljani kao pobjede kralja Šaula. Ali umjesto da je gledao Davida kao sredstvo s kojim osigurava svoje kraljevstvo, Šaul je svaku bitku doživljavao kao smanjivanje autoriteta. Šaul nije više Davida gledao kao sina, niti mu je njegovo društvo bilo utjeha. Nije želio vidjeti Davida. Ali njegovo mozganje nije tu stalo. Dalje od očiju, dalje od misli neće djelovati u ovome slučaju. Šaul je slao Davida u borbu u nadi da će poginuti. Opet, to je sve služilo da David još više procvjeta. David se uzdigao onda kada ga je Šaul pokušavao sahraniti:

Kako je Šaul sve više shvaćao da je Bog s Davidom i koliko ga je njegova kćer Mikala voljela, njegov strah od Davida se povećavao i pretvarao u mržnju. Šaul je mrzio Davida.

(1 Sam. 18. 28-29, prijevod s eng. verzije)

U jako kratkom periodu Šaulova percepcija Davida je prerasla od sumnje do straha u mržnju. Nestao je David kojega je smatrao voljenim sinom, vojnim herojem i saveznikom. Sada je David bio etiketiran kao odmetnik. Njegovo kratko razdoblje naklonosti u Šaulovim dvorima je došlo kraju. Iznenađen zbog ove promjene koja je došla bez ikakve provokacije s njegove strane, David je pobjegao da bi spasio svoj život.

S odlaskom iz kraljevog dvora započelo je potpuno novo razdoblje Davidova života. Umjesto položaja i nagrade, ono će biti ispunjeno stalnim odbacivanjem, grubim tretmanom i velikom opasnosti u divljini. Neki znanstvenici su procijenili da je ovo razdoblje trajalo oko osam godina. Progonstva i golema stjenovita prostranstva su bile lekcije koje su pripremale Davida da bude kralj po Božjem srcu.

David je bio lovljen od strane bijesnoga vuka koji ga je proganjao od špilje do špilje. On je tugovao kada je čuo kako je Šaul poubijao svećenike i njihove obitelji samo zbog toga što su mu ne znajući pomogli. Tijekom godina tjeskobe, Šaulova suparništva s Davidom,

pomoglo je Davidu da zna, bez obzira da li je u palači ili spilji, ono što je važno je razvijanje pobožnosti. David se suočavao s drugim Golijatom.

Dopustite da objasnim.

Ne mislim da ne pretjerujem ako tvrdim da je David imao neke nesigurnosti u vezi s ocem. Svaki puta kada bi David imao susret s kraljem u divljini, nazvao bi Šaula "oče". U 1 Samuelu 24:12 možemo primijetiti njegovu tjeskobu:

O, moj oče, pogledaj i vidi skut od svoga plašta u mojoj ruci: odsjekao sam skut od tvoga plašta, a tebe nisam ubio; spoznaj i vidi da u mojoj ruci nema ni zlobe ni opačine. Ja nisam zgriješio protiv tebe, a ti vrebaš na moj život da mi ga uzmeš!

Nema razloga da bi se zaključilo da je postojalo neprijateljstvo između Davida i njegova oca, ali kao osmi sin, David je možda bio zapostavljen. Čini se, kao da je David bio izgubljen u sjeni sedam starijih braća. Kao svi sinovi, David se nadao očevom odobravanju i priznanju, a opet njegov otac je zaboravio poslati po njega kada je prorok Samuel došao pomazati njegove sinove.

Tako Jišaj dovede sedam svojih sinova pred Samuela, ali Samuel reče Jišaju: „Jahve nije izabrao nijednoga od ovih.“

Potom zapita Jišaja: »Jesu li to svi tvoji sinovi?« A on odgovori: »Ostao je još najmlađi, on je na paši, za stadom.« Tada Samuel reče Jišaju: „Pošalji po njega, jer nećemo sjedati za stol dok on ne dođe.“

(1 Sam. 16:10-11)

Zašto je Samuel morao pitati da li postoji još jedan sin? Vi bi mislili da je Jišaj poslao po Davida čim je Samuel došao. Jišaj vjerojatno nije gledao Davida kao onoga koji bi mogao biti

izabran. Kada bi prorok Samuel došao u moj dom, učinila bi sve u mojoj moći da budem sigurna da je cijela obitelj prisutna. Ja bi koristila Skype, FaceTime ili zvala ih na sve načine, samo da bi svaki prisutni došao u obzir.

David je imao sedam suparnika za očevu pozornost, braću. Ako gledamo interakcije u Pismu između Davida i braće ne vidimo toplinu i potporu. Dapače, najstariji brat ga je optužio za ponos, omalovažavao je njegovu ulogu u očevom domu i nazvao njegovo srce drskim i zlobnim (1 Sam. 17:28).

To je možda razlog da kada čitam Davidove psalme ja ne čujem riječi...nego čujem srce. U strofama utkano osjetim agoniju nastalu od godina izolacije i iscrpljenosti. David je stalno dokazivao svoju nevinost Šaulu, ali bitka bi se i dalje nastavljala.

Onda je David shvatio da njegova nevinost nikada neće biti prepoznata od strane čovjeka. Šaul se nikada ne bi ispričao Davidu. Bog sam će to napraviti. U trčanju i bježanju od Šaula, David je naučio da trči i skriva se u Bogu. Mnogi ljudi žele pomazanje, ali oni zaborave da pomazanje dolazi s svrhom koja proizlazi u prisutnosti neprijatelja.

Kasnije u životu kada je David bježao od Abšaloma, on je zavapio:

*Jahve, koliko je tlačitelja mojih, koliki se podižu na me!
Mnogi su što o meni zbore: »Nema mu spasenja u Bogu!«
Ti si ipak štiti moj, Jahve; slavo moja, ti mi glavu podižeš.
Iza sveg glasa Jahvi zavapih, i on me usliša sa svete
gore svoje. Sad mogu leć' i usnuti, i onda ustati' jer me
Jahve drži. Ne bojim se tisuća ljudi što me opsjedaju
dušmanski.*

(Ps. 3:1-7, KS)

Koliko je tlačitelja njegovih? Dobro pitanje. Zašto ih Bog nije jednostavno ušutkao? Ili možda, pokopao ih sve u pustoj pješčanoj oluji?

David nije tražio da bude pomazan od proroka Samuela. Borbeni David si nije mogao pomoći nego biti silovit za Boga. Kao što je bio vjeran sin s onim što mu je bilo povjereno od oca, bio je vjeran ratnik njegovom kralju. Jonatan nije mogao ni zamisliti boljeg prijatelja. Što se tiče njegovih poteza, David je bio bez krivnje. Ali opet ako gledamo njegov život nevolje su se povećavale. Zašto?

Mi želimo pronaći razlog, jer ako postoji, sav taj nered bi imao smisla. Ali sve izgleda besmisleno. Ove riječi je proživio i prorokovao David – njegova borba je prepoznala bitku drugoga: one idu u budućnost i otkrivaju što će se dogoditi Isusu. Zašto smo iznenađeni kada suparnici dođu u naš život? Prva Petrova 4:12-13 nas podsjeća:

Prestanite se čuditi, ljubljeni – kao da vam se što neobično događa – požaru koji bijesni među vama da vas iskuša! Naprotiv, radujte se što ste dionici u Kristovim patnjama, da se mognete radovati i veseliti i u čas kad se objavi njegova slava!

Vanjski pritisak radi unutarnju transformaciju. Suparnici otkrivaju sudbinu koju je Bog pripremio za nas. Mi se smanjujemo da bi Božja slava povećavala u našim životima. Dar suparništva je dio paketa učenja, pročišćavanja, treniranja. Dio je ljudske prirode da želimo izbjeći poteškoće. Ali kada patimo, ne samo da dijelimo Kristove patnje, nego također sudjelujemo u njegovoj slavi dok nam otkriva našu sudbinu.

Suparnici te prisiljavaju da čuvaš svoje srce

Kada se tvoje kameno srce slomi, pojavi se srce od mesa. Kada se zatekneš u besmislenom suparništvu, tvoje srce se osjeća

napadnuto. Ti si bombardirana s pitanjima koja uzrokuju da preispituješ sebe i svoje motive. Zapitaš se, da li je nešto krivo sa mnom? Kako se ovo dogodilo? Zašto se ovo nastavlja događati?

Ponekad jedini odgovor koji primimo na ta pitanja je tišina. Počnemo se pitati da li nas Bog čuje. Naučila sam da je on tih u takvim stankama. Scena će se uskoro promijeniti, uloge se raspoređuju na setu. Ohrabri se. Ti si u sezoni tranzicije. Ako se određuješ gdje si, zapamti da te je on već proveo.

**DA LI ĆEMO
DOPUSTITI DA
NAPADI OTVRDNU
NAŠA SRCA ILI
ĆEMO DOPUSTITI
BOGU DA NAS
ISCIJELI?**

Dok slušamo u tišini, mi smo spremni za tranziciju. Da li ćemo vjerovati u ono što je Bog rekao, ili ćemo se obazirati na ono što suparnik optužitelj govori? Bog koji je započeo ovo djelo u nama je vjeran i on će ga dovršiti. Da li ćemo dopustiti da napadi otvrdnu naša srca ili ćemo dopustiti Bogu da nas iscijeli? Da li ćemo se fokusirati na riječi neprijatelja ili na riječi našega Stvoritelja?

Sine moj, pazi na moje riječi, prigni uho svoje mojim besjedama. Ne gubi ih nikad iz očiju, pohrani ih usred srca svoga. Jer su život onima koji ih nalazei ozdravljenje svemu tijelu njihovu. A povrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.

(Izr. 4:20-23, KS)

Ne gledaj što oni rade. Ne slušaj što oni govore. Ne uspoređuj svoje trenutno stanje s njihovim. Čuvaj svoje srce i svako obećanje koje je šaputano u dubini tvoje duše. Makni se od statičnosti i razvij sposobnost da budeš u skladu s Božjim glasom. On te ne bi ohrabrivao da to činiš ako ne želi pričati s tobom. Njegov glas je blizu tvoga srca.

U ovome životu ima puno statike. Uzbudljiv, bez konkurentan život s Bogom za kakvim čezneš nećeš pronaći na uobičajen

način. Ono zahtjeva koncentraciju u svijetu koji je bombardiran s odvrćanjem pažnje. Ako nisi usmjerena, biti ćeš odvrćena s mnogim ometanjima koje privlače tvoju pažnju.

Kristova poruka je tvoj krajnji fokus. Riječi našega Stvoritelja nose moć da donesu naprijed ono što je zapisano nad našim životima. Ovo svjesno preusmjeravanje od istoga izvora života usklađuje tijelo i dušu, i pozicionira naše živote da djeluju u zdravlju, svrsi i moći. Kada se koncentriramo na njegovu Riječ, umjesto naših suparnika, mi ulazimo u život iznad njihovog dosega.

Osim što se koncentriramo na njegovu Riječ, koja je kao sjeme, ali mi također moramo čuvati vrt, koji je naše srce.

Postoji ogromna razlika između *čuvanog* srca i *zatvorenog* srca. Prvo znači bdjeti nad predmetom velike vrijednosti; drugo je kao zaključano srce.

Mnogi izaberu da otvrdnu svoje srce u nadi da će ga to zaštititi, dok se ne osjećaju dovoljno sigurno da ga dopuste iscijeliti. Dok sam odrastala često sam birala ovu taktiku. Isprva sam osjećala ogromno olakšanje. Ja bih odrezala ljude kada bi me povrijedili. Zalupila sam vrata moga srca tako često da sam se zatekla sigurno zaključanom. Zatvorila sam srce dok ono nije postalo moj zatvorenik. Smatrala sam se nepristupačnom boli, samo da bih prekasno shvatila da sam isto tako tupa za radost.

Čuvati svoje srce znači štititi ga, a ne zatočiti ga. Ako si stavila svoje srce pod ključ, izdvoji vrijeme za molitvu. Zamoli Boga da oslobodi tvoje srce iz kamenog zatvora i da zamjeni tvoje srce s onim koje osjeća i radost i tugu.

Znam da to boli, ali ne zaustavljaj svoje suze. Dopusti im da natope tvoje srce i učine ga nježnim. Ne utapaj svoju bol u

drogama ili alkoholu, koji remete tvoja osjetila i uzrokuju da padneš. Ne zamračuj svoj um s mislima osvete, koje zatamnjuju tvoju dušu. Prestani previše razmišljati o tome, sjedi i plači često koliko trebaš. Budi sama, dopusti da te bol udari punom silom. Kada siđe mir, okreni lice prema nebu i podigni svoj glas Bogu. Slijedi Davidov primjer i razvij dnevnu praksu povjeravanja svoje duše, svoje svrhe i svojih suparnika Bogu. Psalm 51:10-14 to obuhvaća:

*Objavi mi radost i veselje, nek' se obraduju kosti satrvene!
Odvрати lice od grijeha mojih, izbriši svu moju krivicu!
Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!
Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetog duha ne
uzmi od mene! Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti
me duhom spremnim!*

Tvrdo, zatočeno srce postane gluho i suhe kosti ne mogu odgovoriti. Oni koji sude druge žive stalno pod težinom vlastitog grijeha. Samo Bog može očistiti ono što onečišćuje naša srca i ispraviti ono što je krivo, tako da se opet uzdignemo uspravno u njegovoj prisutnosti.

Tvrda srca ne mogu stajati u Božjoj prisutnosti. Oni se izoliraju ili se udruže s podsmjehivačima koji ismijavaju bol onih koji izabiru nježan put iscjeljenja.

Opet te upozoravam, mnogi započnu s ovim pristupom da bi prekasno otkrili da njihova srca nisu bila čuvana, nego zatočena. Empatija i suosjećanje napuštaju, okrutnost i nezainteresiranost oduzimaju prebivalište. Postoji ogromna razlika između čuvanja onog što je sveto i zaključavanja svoga srca.

Kada nam se srca osjećaju prazno i jalovo, vrijeme je da ispunimo naše usne pjesmom. Šaul je bio previše mučen da pjeva nad sobom, pa je David pjevao za Šaula da ublaži njegovu patnju. Pjesme koje nas okružuju će držati nešto u udaljenosti, ali nešto

se značajno dešava kada pjesma raste u nama. Dok pjevamo, a ne samo slušamo, naša srca se otključavaju i povezuju s našim Stvoriteljem.

Kralj Šaul je imao povijest i jednog i drugog, otresitog govora i ponašanja. Podrhtavanja u njegovu srcu su bila izražena njegovim ponašanjem. Baš kao što je David naučio smiriti njegovo srce, mi možemo naučiti smiriti naše:

...ja sam se smirio i upokojio dušu svoju; kao dojenče na grudima majke, kao dojenče duša je moja u meni.
(Ps. 131:2, KS)

Mogu li podijeliti s vama nešto malo neugodno? Umjesto da umirim svoju dušu kao beba, ja imam sklonost da se ponašam kao jedna. Prije desetak godina u našoj crkvi bi pjevali stihove psalma 3 tijekom slavljenja. Ja bi na to odgovorila plakanjem poput bebe. Kod kuće bi plesala uz pjesmu. Nekako usporedila bi moje tugovanje s onim što je David osjećao kada je pisao taj psalam. Jedini problem je bio u tome što sam plakala zbog malih lomova. Da. U to vrijeme su izgledali veliki. Bila sam sigurna da su prodrli u mene tako duboko da su unajmili moju dušu.

Kada sada gledam vidim to potpuno drugačije. Ti problemi su bili nevažni i sažaljivi. Malo ovdje, koja neljubazna riječ tamo, možda malo svađe s mužem. Susrela sam mnoge koji bi sve dali za ovakve tipove problema. Preko oceana sam susretala žene koje su se dnevno suočavale s prijetnjom smrću zbog njihove vjere. Posvuda sam susretala jake samohrane majke koje su naporno radile da provide za svoju djecu. A da ne spominjem one koje su bile pretučene, silovane, prodane od članova obitelji i prostituirane.

Ne omalovažavam tvoju bol. Znam da je stvarna. Ali kad istinski dobijemo otkrivenje kako Bog preokreće najgoru situaciju u prednost, tada će doći dan kada ćemo poput Josipa reći:

„...iako ste vi namjeravali da meni naudite, Bog je bio ono okrenuo na dobro...“

(Post. 50:20, KS)

Ako promijeniš svoju perspektivu prema suparnicima, Bog će otkupiti tvoju bol. Pisac Edmond Burke je to ovako opisao: „Onaj koji se bori protiv nas jača naše živce i izoštrava našu vještinu. Naš protivnik je naš pomagač.“

Naučila sam da zatvaranje vrata drugima uzrokuje zatvorena vrata našoj budućnosti. Kada god pokušavamo izolirati druge, mi riskiramo da isključimo sebe same. Otvorena srca će otvoriti vrata i dočekati druge s raširenim rukama. Bog je poslao Isusa u nadi da nitko neće biti izostavljen. Čini težak posao sa svojim srcem, čuvaj ga pažljivo, prije nego da čuvaš ono što smatraš svojim položajem. Mnogi žele biti vođe, ali imati mjeru utjecaja je mač s dvije oštrice koji siječe u oba pravca. Uvijek će postojati ljudi koji te vole, ali ne poznaju. Također će biti onih koji te mrze i ne poznaju. To su gledatelji. Oni nisu suparnici, ali oni gledaju razmjenu. Mojsije je odrastao s Faraonom. David je bio kao sin Šaulu. (Golijat je bio samo jedan od divova u životu.) U mnogo slučajeva, suparnik je netko tko te prije znao jako dobro. David je opisao suparnika na ovakav način:

Da me pogrdio dušmanin, bio bih podnio; da se digao na me koji me mrzi, pred njim bih se sakrio. Ali ti, ti si to bio, meni jednak, prijatelj moj, moj pouzdanik s kojim sam slatko drugovao i složno hodismo u domu Božjemu.

(Ps. 55:13-15, KS)

Danas bismo to nazvali „frenemy“ (eng. izraz), tu riječ engleski rječnik Urban opisuje kao „neprijatelj zamaskiran u prijatelja“. Jednostavnije, suparnik, rival. To je dar razlikovanja tko je naš pravi prijatelj, ali opet suparnici su ti uz čiju pomoć postanemo pravi mi. Možemo raspravljati o našem slučaju ili ga možemo izložiti pred Boga. Možemo zahvaljivati Bogu da on koristi suparnike da

nas pročisti i pozicionira, ili možemo kukati. Možemo se žaliti ili pak moliti i pjevati. Izbor je naš i niti jedan suparnik nam to ne može oduzeti.

Pitanja za diskusiju

1. Ispričaj o vremenu kada je suparnik postao tvoj učitelj.
2. Što je suparništvo iznijelo u tvome životu?
3. U kojim područjima si borbena?
4. U kojim područjima nisi baš borbena gdje trebaš ojačati?
5. Navedi tri razlike između obožavatelja i sljedbenika.
6. Da li si trčala kroz svoju kuću s kopljem u ruci? Kako bi ga mogla pustiti?
7. Kako možeš čuvati svoje srce, bez da ga zatočiš?

6

SPOL BEZ SUPARNIŠTVA

Ne mogu biti protivnik rasizma, gdje su ljudi diskriminirani zbog nečega na što oni ne mogu utjecati – njihove boje kože – i onda staloženo prihvatiti ogromnu nepravdu kažnjavanja drugih zbog nečega drugoga na što se također ne može utjecati – njihova spola.

Arcibiskup Desmond Tutu

Imam osobne molitve, koje molim dok sam sama. To se najčešće odnosi na hotelsku sobu ili u autu. Znala bi moliti dosta neobične molitve tijekom vožnje autom. Nema ničeg boljeg nego dok glazba slavljena glasno svira i ja sam potpuno u tome trenutku. Prije par godina život mi je bio jako brz. Ponekad nisam znala da li dolazim ili odlazim. Moja knjiga *Kad lavica ustaje* je bila objavljena dok sam ja bila u Jordanu. Bio je kraj godine i Dan zahvalnosti se bližio. Moja privatna molitva u to vrijeme je ovako zvučala:

“Nebeski Oče, pretpostavljam da znaš da sam izdala knjigu Kad lavica ustaje. Ona je izdana na pet jezika, ali ja bih željela znati da li je to tvoja volja. Znam da se to već dogodilo, ali također znam da ti ne ovisiš o vremenu, tako da bih željela potvrdu da li je to nešto

što si ti odredio. U Isusovo ime, amen. " Da, to je malo neugodno ali istinito. Znala sam da to moram maknuti iz svoga srca i dati njemu u ruke.

Srećom, tražena potvrda je brzo stigla. Te večeri oko osam sati sam se neočekivano našla usred školskog projekta s najmlađim sinom. Morala sam odvojiti na dijelove projekt njegova starija brata zbog stvari koje su nam trebale, da bi me tad on informirao da treba jedan poseban plakat da završi projekt. Probila sam mećavu da bi došla do pravoga stalka za plakat, s tim da sam prije toga platila njegovoj starijoj braći da mu pomognu završiti projekt. Vratila sam se kući s osakaćenim časopisima, markerima i razbacanim papirima na kućnom stolu. Jedan brat je tipkao što je Arden diktirao dok je drugi rezao slike koje je trebalo zalijepiti. Baš kada sam sve dijelove stavila na stalak onako kako treba sastaviti, zazvonio je telefon. Bio je John.

Zvučao je uzbuđeno. Ja sam se osjećala pretrpana.

Objasnio mi je da je nekoga susreo te večeri s kime bi trebala razgovarati. Moj muž ima redovitu naviku da mi da na telefon potpunog stranca. Ne znam kako se to dogodi, ali se dogodi... često. To su ljudi koji nemaju interes pričati sa mnom, ali John bude uhvaćen u momentu i osjeća da ja moram pričati s njima.

Isprva, sam se borila protiv takvih upoznavanja. Ali sada znam da je to neizbježno. Riječ mudre žene: ako tvoj muž ima zamarajuću naviku više od deset godina, moraš odlučiti da je to slatko. Tako da moj muž ima slatku naviku da me spoji na telefon s strancima. Ali te večeri sam protestirala.

"John, nemam vremena za razgovor s strancima. U borbi sam s Ardenovim školskim projektom. "

"To je u redu, ne moraš pričati s njim odmah. On je vojni oficir – zauzet je sada pa sam mu dao tvoj broj. Obavezno mu odgovori

kada nazove kasnije večeras. Moram ići, volim te!“ i prije nego što sam mogla išta reći, otišao je.

Rad na projektu se odužio. Za oko jedan sat telefon je zazvonio. Odlučila sam se javiti najbolje što mogu svojim iscrpljenim glasom.

“Halo“, prozujala sam.

Pozivatelj je zvučao oklijevajuće.

“To je Lisa Bevere?“

“Da...“

“Lisa, vaš muž je pokazao vašu novu knjigu, *Kad lavica ustaje*, večeras na sastanku. On je rekao da su lavovi najbolje ubojice, ali lavice su najbolji lovci. “

Mislila sam, dobro, naravno da je on to rekao. To je sve što zna jer sam mu ja rekla...nije još pročitao knjigu, sigurna sam! Čovjek je nastavio: “Naime, u pravu je. Istina je da su lavice najbolji lovci. “

Nisam bila sigurna kuda će ovaj razgovor ići. Zašto me ovaj čovjek zove da mi kaže što je moj muž rekao, kad ja to već znam jer sam to napisala? Ali, uskoro ću saznati.

“Lisa, da li znaš da ne pobjeđujemo u ratu u Afganistanu?“

Promrmljala sam kao potvrdu. Živjeti u Colorado Springs-u znači letjeti kući s mnogim vojnicima koji se vraćaju sa službe.

“Znaš li jedan od razloga zašto ne pobjeđujemo u ratu?“

“Naravno“, potvrdila sam.

“Ne možemo pričati s njihovim ženama. “ On je počeo objašnjavati: “Ako ne možeš pričati sa ženama, ti ne možeš utjecati na kulturu, a ako ne možeš utjecati na kulturu, ne možeš dobiti rat. “

Sada je imao moju pažnju.

“Dopustite da vam objasnim što radim ovdje u bazi. Radim s specijalnim operativcima. Zbog opasnosti mi smo se bili fokusirali primarno na muške timove, ali sada također šaljem timove žena. One će reći afganistanskim ženama da one imaju glas i vrijednost. One će im objasniti kako će demokracija koristiti njihovim sinovima i kćerima. One će se pobrinuti za njihove manje medicinske potrebe i rađati njihovu djecu. Da li znate kako se zove ova ženska specijalna jedinica?”

Odgovorila sam da ne znam.

On je rekao: “One se zovu *Tim lavica* i uskoro će biti razmještene. Mogu li dobiti kopiju vaše knjige za svaku od njih?”

Naravno da ćemo im poslati.

Ove žene zaslužuju da budu podržane dok se ispružaju prema ženama i njeguju nadu za nešto više od rata i gladi za njihovu djecu. Ove lavice su trebale znati da ne slijede samo vojne naredbe nego su dio nečega vječnog, imaju mandat da donesu iscjeljenje i život njihovim sestrama koje su izolirane i često prezrene samo zbog njihova spola. Vojnicima je bilo zabranjeno pričati s afganistanskim ženama, ali vojnkinjama je to bilo naređeno.

**BEZ ŽENSKOG
UPLITANJA MNOGE
BITKE SE NE MOGU
DOBITI.**

Nakon što sam poklopila slušalicu, shvatila sam opet da bez ženskog uplitanja mnoge bitke se ne mogu dobiti.

Ako američka vojska razumije da bez uplitanja ženskog dijela nacije se može boriti, ali ne i pobijediti, zar nije onda vrijeme da crkva osnaži njezine kćeri da budu uz rame s muškarcima tako da ne bude samo borba nego i pobjeda?

Za suparništvo među spolovima je poznato da zamahne na oba načina, ali puno češće nego prije žene se sve manje diskriminiraju. Više od tri desetljeća sam nosila na srcu žene koje su povrijeđene u rivalstvu spolova. Ne mogu napisati knjigu, a da ne dotaknem ovu temu ne neki način.

Ima velikih pomaka na ovom području i na puno fronti, ali svaki tjedan čujem priču o ženi koja je patila u braku, obitelji, radnom mjestu ili crkvi. Redovno čujem prezirne komentare upućene ženama na društvenim mrežama. A da još ne spomenem problem trgovine ljudima (seks trafficking), masakra spolova i pornografije.

Nažalost, spolne predrasude još uvijek zamagljuju linije Evanđelja; čini se da koristimo puninu otkupljenja i slobode za muškarce, dok se za žene mjere kontrolirane porcije.

Prijetnje religijskih vođa

Želim otvoriti ovu temu spolnih predrasuda tako da se vratimo nazad u vrijeme novorođene crkve nakon uskrsnuća, žive i rastuće, gdje se dogodilo izliće Božjeg Duha na sinove i kćeri. Evanđelje je bilo dijeljeno u riječima i djelima, dok se objavljivalo Isusovo uskrsnuće. Usponičene vođe hrama pokušavaju smiriti oluju, uhapsili su Petra i Ivana kada je čovjek hrom četrdeset godina bio iscijeljen.

Oni su ih pozvali i upozorili da više ni pod koju cijenu ikada ne govore ili podučavaju o imenu Isus.

(Djela 4:18, The Message prijevod)

Riječ oni se odnosi na vjerske vođe u njihovo vrijeme, a Petar i Ivan oni koji su bili strogo upozoreni. To čudo se dogodilo u imenu Isus, iscjeljenje čovjeka, ono je širom otvorilo vrata propovijedanju Krista uskrslog Spasitelja. Židovski vođe su se našli u nezavidnom položaju, jer se nije moglo negirati iscjeljenje hromog čovjeka. Oni su raspravljali međusobno:

Po cijelom gradu je poznato da se dogodilo čudo i da su oni iza toga. Nema načina kako bi mogli to zanijekati. Ali da se ne raširi, hajdemo ih ušutkati s prijetnjama tako da se ne usude koristiti ime Isus ikada više. (Djela 4:16-17 The Message)

Svi znamo da prijetnje nisu djelovale na ovu dvojicu učenika. Zapravo, ta taktika je imala suprotan učinak i dala im još veću odlučnost.

Ali im Petar i Ivan odvrata: "Sami prosudite je li pravo pred Bogom da se više pokoravamo vama nego Bogu! A što je do nas, mi ne možemo drukčije nego govoriti što smo vidjeli i čuli." (Djela 18:19-20, KS)

Što se ticalo Petra i Ivana, religiozne vođe su mogli nastaviti međusobno raspravljati koliko oni hoće, ali oni neće biti zaustavljeni. Oni su razumjeli da pokušavati uvjeriti te vođe bi bio uzaludan trud. Oni nisu imali izbora nego nastaviti podučavati i propovijedati za ono što su znali da je istina. Ovi ljudi su znali da postoje vremena kada je tišina jednako neposlušnost.

Ove prijetnje odzvanjaju u našim ušima i dan danas. Samo što izvođači ovih prijetnji danas izgledaju drugačije. To nije više izolirana uputa dana od strane religioznih vođa neobrazovanim ribarima iz Galileje. To je izraslo u kulturni utjecaj po cijelome svijetu. Sada zvuči drugačije, ali cilj je isti. Ovaj sekularni svijet će ti dopustiti da govoriš o Bogu koliko god hoćeš, sve dok ne koristiš ime Isus.

Iako ne bi trebali biti iznenađeni kada sekularna područja podučavanja blokiraju učenje i propovijedanje o imenu Isus, ali kada crkva ograničava njene članove i ušutkava njihove glasove... to je nešto sasvim drugo.

Više od dva tisućljeća religiozni vođe ograničavaju i ponekad zabranjuju u tisućama crkvi kćerkama da propovijedaju i podučavaju u svetim prostorima pod njihovom upravom. Čitaj Djela 4:18 opet:

Tada ih pozovu unutra i strogo zabrane da o Isusovu imenu govore i uče.

(KS)

Dok sam razmišljala o ovome stihu, čula sam kako Duh Sveti šapuće: *Jako puno kćeri koje sam pozvao i obdario svojim Duhom za službu su zaustavljene i osporen je njihov poziv od strane crkve.*

Možda si čula kako religiozne vođe govore: "Žene mogu podučavati jedna drugu, ali ne i muškarce." Ili: "Žene mogu dijeliti, ali ne i propovijedati." I: "Žene mogu voditi, sve dok je to van crkve." Ove prijetnje pokrivenne velom zvuče razumno, ali rezultat je isti: Evanđelje je zadržano. Žene koje su hrabre u njihovoj vjeri se brzo etiketiraju kao agresivne. Žene koje su sigurne u svoga Boga su nazvane kao ambiciozne. Opet pitanje koje je pred nama je isto koje je bilo postavljeno Petru i Pavlu. Da li je ispravno u Božjim očima slušati čovjeka ili pokoriti se Bogu? I što je Bog naredio i sinovima i kćerkama da rade? Odgovor se nalazi u Isusovim riječima koje je izgovorio prije nego je bio uznesen:

"Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju! Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; tko ne bude vjerovao, osudit će se. Ova će čudesa pratiti one koji budu vjerovali: pomoću moga imena izgonit će zle duhove; govorit će novim jezicima; zmije će uzimati rukama; ako popiju što smrtonosno,

neće im nauditi; na bolesnike stavljat će ruke, i oni će ozdravljati!”

Ova uputa je dana svima koji vjeruju. Veliko poslanje je odobrenje, ono čak ne zahtjeva zgradu ili organizaciju, to je mandat isključivo za oba spola. U Kristu smo pozvani i oslobođeni da objavljujemo Božju Radosnu vijest. Jednom kada smo upoznali Božju slobodu i istinu, ne bi smjeli nikada dopustiti ljudskim prijetnjama da nas ušutkaju.

Budi poslušna svome Kralju

Bog je uzvišen i sveti Kralj. Naš kralj te je zadužio i opremio. On traži da govoriš njegovim ljudima u njegovo ime. Ako je to istina, kako možeš dopustiti onima koji su vođeni od Kralja da te zadržavaju? Svatko od nas mora biti živuća objava Mateja 4:10:

“Gospodaru, Bogu svojemu, klanjaj se i njemu jedinom služi!”

(KS)

Ako podlaganje Kraljevim podanicima znači neposlušnost Kralju, tada imaš stvaran problem s Kraljem. Imamo jedan primjer takvog postupanja u Esteri. Kralj Perzije nije pozvao Esteru, a statut njegova suda je njoj zabranio da dođe pred njega. Ali Estera je shvaćala da poslušnost kraljevim parametrima znači neposlušnost Bogu. Estera se bojala Boga više nego što se bojala nezadovoljstva ljudi i otišla je. Ona je pristupila kralju strateški, nije se usudila biti tiha kada je bilo u pitanju toliko života. Pitam se koliko je drugačiji naš današnji svijet. Mnoge kćerke su sakrivene na strateškim mjestima i okolnostima. Neke čak i danas poste i mole sa svojim sestrama, pazeći i čekajući pravi trenutak da zakorače i posreduju.

Dok ovo govorim, ne potpaljujem buntovnost prema tvome mužu ili crkvenim vođama. Želim naglasiti svjesnost da postoji pravi neprijatelj koji nije zadovoljan s time samo da te ušutka. On vrebava tvoj život i život tvoje djece.

Vrijeme istine. Ako bi ti tvoj muž zabranio dijeljenje Evanđelja, da li bi ga poslušala?

Ne govorim o pojavljivanju na propovjedaonici u ulozi glavnog pastora ili javnom govoru. Pitanje je, da li si istinski slobodna i sposobna biti svjedok? Da li si spremna dati odgovor, moliti, podučavati mlađe žene?

John i ja smo nedavno pričali o ovoj temi. On me je pitao zašto mnoge žene kao da traže izgovor za odbiti da budu Isusov predstavnik. Odgovorila sam da vjerujem da se neke jednostavno boje zaziranja. To je bilo isti tjedan kada sam sjedila pored jednog muškarca u avionu koji mi je rekao da sam prozvana jednim ponižavajućim izrazom iza leđa. Odgovorila sam: "I u lice također!"

Ovo nije vrijeme za osjetljivo srce ili tanku kožu. To je sveopći rat protiv barijera slike Boga, i ženske i muške. Zadnja stvar koja nam treba je da se zateknemo u borbi jedni protiv drugih! Dok ovo govorim, smatram da neke žene trebaju potaknuti ovaj razgovor. Možda su naučene da podložnost je tišina i one ne znaju da je Bog promijenio njihova imena. Što te Bog potiče da radiš? Da li postoji mlada majka koju treba podučavati? Ili možda udomiti molitvenu grupu ili proučavanje Biblije u tvome domu? Božanska podložnost časti naše muževe dok se pokoravamo Bogu.

Druge žene se boje svojih snaga, jer ih nitko nije naučio kako da ih njeguju. Ja sam sve to i vidjela i bila, žena koja se ponaša jadno. (Znam da sam pogrešno radila.) To nije bilo zbog toga što sam željela biti teška, nego jer nisam znala što učiniti da me se čuje. Krivulja učenja je strma jer donedavno takvih žena u svijetu je bilo malo i u velikim razmacima.

Odgovor nije u eliminaciji ženskoga glasa; nego u obrazovanju žena. Ako mi nije pružena prilika da rastem, ja neću rasti. Ako ne rastem, ne pravim prostor za druge.

Da li ćemo si dopustiti da budemo etiketirane kao ljutite žene? Ili ćemo steći mudrost tako da kćerke s Očevom Riječi na usnama mogu govoriti? Da li će one koje imaju odgovore biti utišane? Ne daj Bože! Mi trebamo aktivno trenirati naše kćerke u pobožnosti i poslušnosti. I za sve one koji pitaju kako to može ići s 1 Petrovom 3, gdje je naglašava da žene trebaju biti krotka i mirna duha – ja se skroz slažem! I ja imam primjere kako biti krotak iz života Isusa i Mojsija.

A Mojsije bio je čovjek veoma blag, blaži od svih ljudi na zemlji.

(Br. 12:3, Šarić)

I,

Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca.

(Mat. 11:29, KS)

I Isus i Mojsije su primjer krotkosti koji trebamo slijediti.

Neke situacije među spolovima su jednostavno smiješne. Ja ne pitam Johna mogu li dovesti prijateljice ili on mene ne pita da li može ići na golf. Ja ne pitam Johna da li smijem pričati o Isusu s nekim u Targetu ili propovijedati mladima u našoj kućnoj crkvi. Mi se konzultiramo oko stvari koje utječu na nas oboje i našu obitelj, ali ne kako ćemo rasporediti dane. Kada bismo odlazili jedno drugom za svaku malu stvar, to bi bilo iscrpljujuće – on vjeruje meni i ja njemu! Ja sam žena, a ne dijete.

Živimo u danima i vremenu kada je previše ljudi zatočeno u strahu. Oni trebaju nadu slave koju ti nosiš u svome srcu.

Na kraju, mi sami smo krivi zbog naše neposlušnosti Isusovoj zapovjedi. Da, drugi uzrokuju da se spotaknemo i griješimo (Mat. 18:6; Marko 9:42; Luka 17:2), ali poslušnost kralju je krajnje naš

izbor. Kao naša braća Petar i Ivan, mi sestre trebamo hodati u punini veličanstva Kristova, a to znači također da ne možemo biti tihe o tome što smo vidjele i čule.

Verbalni napadi

U našem vremenu žena koja izabere ovaj smjer možda neće biti pretučena i zatvorena kao Petar i Ivan, ali budi spremna biti odbačena i odbijena. To znači da ćeš biti u riziku da te se pogrešno protumači i često podnosiš verbalne napade i izolaciju.

John i ja imamo drugačije gledište na ovu situaciju. On me uvjerava da većina crkava koje on posjećuje primaju žene na propovjedaonicu. On je nabrojao tri žene službenice, sve jako poznate i voljene u našoj naciji i šire. One vode, podučavaju i propovijedaju. Složila sam se s Johnom da je teoretski to točno, ali ne i u praksi. Kada sam ga pitala imena crkvi koje redovito ugošćuju žene na propovjedaonici, ali da se ne računa Majčin dan jednom godišnje, on ih se sjetio manje od deset.

Kako se naša rasprava nastavila, John me je uvjeravao da ne postoji ništa što bi mogla reći, kao žena, da promjeni mišljenje teologa koji se protive da žena bude u vodstvu ili podučavanju. On je predložio da svoje riječi koristim tako da učim i govorim ženama da mogu propovijedati. Svaki argument koji iznosim bi bio potraćen ako bi ga rekla vođama.

Složila sam se, vođe nisu moj fokus. Ja pišem sa strahom i drhtanjem sestrama i majkama i kćerkama koje treba uvjeriti. Objasnila sam da ne mogu učiti žene da propovijedaju dok su još nesigurne da li je ispravno za njih da podučavaju i govore u crkvi. Pismo zakona je iskorišteno da proreže njihova srca. Niti jedna iskrena Božja kćer ne želi prekršiti ili oskvrnuti volju njezina Oca. One neće učiti ono što vođe ne dopuštaju. Ako netko tko je autoritet tko predstavlja Boga ti govori cijeli život da si inferiorna, ti ćeš to vjerovati. Ovu laž je pogotovo lako primiti ako si imala mračnu prošlost.

Znam, jer sam ja to bila.

Kada si nesigurna, ti ćeš stalno preispitivati sebe i tvoje pravo da pridonosiš. Ja želim odčepiti vaše uši i ukloniti zastore s vaših očiju i ukloniti trnje legalizma iz vaših nježnih srca. Tada možeš se iscijeliti i čuti samu sebe. Duh Sveti te može pozvati da budeš ambasadorica Evanđelja u sferi prava, medicine, posla, vlade ili majka kod kuće. Bilo što i sve što radimo treba biti kao Gospodinu. Ovaj pristup čini sekularno svetim. Ali krivo je reći nekome da Duh Sveti njima ne govori ako osjećaju da su pozvani podučavati, propovijedati ili voditi neku službu u crkvi.

Spol ima mali utjecaj na nečiju sposobnost vođenja. Činjenica da je Margaret Thatcher bila žena nije ono što ju je krajnje kvalificiralo da bude jedna od najvećih vođa Velike Britanije. Zapravo, spol nije problem; naš izazov je stav ponosa i sklonost predrasudama prema drugima. To će zaslijepiti nekoga tko je zapravo dobar vođa. Poniznost, iskustvo, vjernost, obrazovanje i krotkost su samo neke od vrlina koje kvalificiraju za vođu, ali spol sam po sebi ne čini nekoga vođom. Odvojeni od Krista smo svi nesposobni. Čitamo u 2 Korinćanima 3:4-6:

Takvo pouzdanje po Kristu imamo u Boga. To ne znači da bismo sami po sebi bili sposobni nešto pomisliti kao da bi dolazilo od nas. Ne, naša sposobnost dolazi od Boga, koji nas je i osposobio da budemo službenici Novoga saveza; ne slova, nego Duha, jer slovo ubija, a Duh oživljava. (KS)

A opet ovako jedan istaknut vođa tumači 1 Timoteja 2: "Pavao jednostavno izjavljuje da kada se radi o vodstvu u crkvi, žene nisu sposobne, jer su lakovjerne i lakše za prevariti od muškaraca. " ¹

Vratiti ću se na ovaj dio pisma u Timoteju za trenutak. Prvo me zanima: Kako je ova izjava utjecala da se osjećate? Sramotno, krivo, povrijeđeno? Oslobođeno ili opravdano?

Zasigurno nije učinila da se ijedna od nas osjeća osnaženo i uključeno. Skoro da nisam uključila ovu izjavu, ali ona obuhvaća stav koji stoji iza tihe cenzure žena. Ovaj vođa je nastavio ovako: "Iako godinama mnoge ljutite žene se ne slažu s njegovom (Pavlovom) procjenom, zaključuje se iz toga da takve žene koje odluče ne vjerovati njegovoj uputi i slijediti njegovo učenje su kao njihova majka Eva, dobronamjerne, ali loše informirane."²

Da li smo mi srdite ako se ne slažemo? Ja se mogu ne slagati s mojim mužem, ali se ne naljutim. Moje osoblje i ja se ne slažemo bez da postanemo srditi, tako moje prijateljice i ja.

Pretpostavka je, ako se ne slažemo s ovom procjenom u 1 Timotelju 2, da smo bijesne, loše informirane žene. Nije dan prostor da smo možda pobožne, misaone, radoznale žene koje upravljaju spolom jer žele poslušati Boga. Ono čak ne nudi mogućnost da je Pavle možda tu mislio na nešto što je bilo prisutno u toj kulturi, a odsutno u našoj.

Takav pristup nam daje također pogrešan izvor identiteta. Eva nije naša majka. Jednom kada smo se nanovo rodili mi više nismo djeca palih roditelja, Adama i Eve. Mi smo postali djeca Božja.

U riječima ovoga autora ja osjetim želju da utiša i osramoti. Ja čujem seksističko zastrašivanje i mržnju prema ženama. Ono što tu ne čujem je Duh Sveti. Kada Isus podučava i upućuje, to je s ljubavi i prihvaćenošću svih. On je usporedio njegovu crkvu s mladenkom. Riječi ovoga autora su više kao držanje neprijateljstva zmijske prema ženi.

Prva Timoteju je napisana od strane Pavla i odnosilo se na probleme s kojima se Timotej suočavao u podizanju crkve u grčkoj kulturi. Zar se ono što se odnosilo na njih, odnosi na nas danas, kada apsolutno ništa nije isto u našem služenju, slavljenju i kulturi? Možda još nisi sigurna. Možda želiš častiti Boga i nikad preispitivati vodstvo, ti si prihvatila ovo određenje kao dio života.

Hajdemo malo dalje istraživati. Bi li ti dopustila da se nad tvojom kćerkom govore ovakve riječi? Bi li se složila kada bi je netko nazvao nesposobnom, lakovjernom, lakom za prevariti ili loše informiranom? Bi li to ikada bio način koji donosi život, ispunjava Duhom da ispravi ili ikoga opiše, muško ili žensko? Jesi li si ikada pomislila, čak i na trenutak, da Bog Otac gleda na bilo koji dio tvoga života i etiketira te trajno s ovim palim osobinama?

Ja razumijem da si ti možda govorila ove riječi nad samom sobom. Ako si već duže kršćanka, možda je nekada bilo učitelja ili vođa koji su govorili ove iste ideje nad životima žena u tvojoj crkvi. Baš nedavno žena koja je u službi već godinama je nazvala našu organizaciju i preispitivala je li to što ona radi je u skladu s Pismom zbog velikog progonstva koje podnosi.

Ovo ti mogu obećati, moja kćeri, moja sestro, moja prijateljice: naš mladoženja i Gospodin, Isus, nikada nije izgovorio takve ponižavajuće riječi nad tobom. On mi niti jednom nije rekao da ga sramotim zbog toga što propovijedam. To ne znači da ne mogu napredovati - ja se preispitujem nakon svake službe. Vjeruj mi, ja osjećam korekciju Duha u svakom području svoga života. Ali kada je u pitanju činjenje onoga što me on poziva da činim i kako me vidi, tu je stalni šapat ohrabrenja. Poslušaj ono što on govori za tebe i mene: on te naziva divnom, podobnom i sposobnom. On ti je podario novo srce i oživio duh koji te čini mudrom i istinitom. On te je ispunio Duhom Svetim i povjerio ti Riječ Božju tako da umjesto prevarene kćerke, oči tvoga razumijevanja će biti prosvjetljene s pronicljivošću. (Ps. 45:11; Ezek. 36:26; 2 Kor. 3:6; Ef. 1:18).

Njegova mladenka se sastoji od muških i ženskih. On nas je sve oprao od naše prljavštine s vodom njegove Riječi i u procesu otkupljenja obiju spolova njegovom krvlju. I opet kada čitam posebno tumačenje 1 Timoteja 2 ženama koje se redovito sastaju u mojoj kući na proučavanju Biblije, primijetila sam odustajanje

na njihovim licima, zajedno sa šokom i zastrašenošću. Bilo je onih koje su smatrale da tu postoji element istine: možda su one bile lakovjerne ili nepodobne u prošlosti. Druge su odustale misleći da to nikada neće biti drugačije protumačeno.

Kada sam vas upitala o vašim kćerkama, je li se nešto uzбудilo u vama? Nadam se da nešto snažno i majčinski se podiglo u vama. A što s tobom? Slažeš li se ti s ovim ograničenjima za sebe više od slobode za koju je Krist otkupio? Ako ne bi dopustila ograničenja za svoju kćer, ti ih ne bi trebala dopustiti niti za sebe. U Efežanima 2:10 je rečeno:

“Njegovo smo, naime, stvorenje, stvoreni u Kristu Isusu radi djela ljubavi koja Bog unaprijed pripremi da u njima živimo.”

(KS)

Ja se nadam i molim da se nikada nećeš prihvatiti s oznakom kao nepodobna, lakovjerna i laka za prevariti. Ako smo loše informirane mi to možemo promijeniti tako što ćemo postati obrazovane i dobro informirane. Ja sam odlučila si to uzeti kao izazov, tako da skupljam znanje od ljudi pametnijih od mene. Prvo, hajdemo pogledati Pavlove upute u svijetlu jedni drugih. U 1 Korinćanima 14:34. 35 čitamo:

Žene ne smiju ometati bogoslužje, pričati onda kada trebaju slušati, ispitivati pitanja kada je zgodnije da pitaju muževe kod kuće. Božja knjiga zakona vodi naše ponašanje i običaje ovdje. Žene nemaju dozvolu koristiti vrijeme bogoslužja za neopravdan govor.

(The Message)

Zatim u Timoteju 2:11-15:

Ne dopuštam ženi da vlada i govori mužu što da radi. One trebaju naučiti biti tihe i poslušne zajedno sa svima drugima. Adam je oblikovan prvi, zatim Eva; žena je

zavedena prva – prva bila u grijehu – s Adamom pored nje. Na drugu stranu, njezino podizanje djece donosi spasenje, ispravljajući Evu. Ali to spasenje dolazi samo onima koji ustraju u vjeri, ljubavi i svetosti, skupivši sve to u zrelost. Vi možete ovisiti o tome. (The Message)

Cjelokupno skupljanje Grka je bilo zajedničko učenje o kršćanstvu. Žene nisu imale položaj koji su imale kao poganke: položaj proročica u Dijaninom hramu, koji im je bio prije dodijeljen. Kada čitamo Pavlove instrukcije Timoteju o redu u crkvi, on ne citira zakon. On nije citirao Isusa. On je predlagao Timoteju kako da pristojno skupi nove vjernike u grčkoj kulturi. U to vrijeme, u njihovoj kulturi, žene su gledane kao autoritet za duhovne stvari.

3

U prijevodu PassionTranslation, koji je uzet s aramejskog, ovo su Pavlove riječi 1 Timoteju 2:11-12:

Dopusti ženama koje su novi obraćenici da uče sa svom podložnošću njihovim vođama i da ne govore kada nisu na redu. Jer ne pristajem da novo obraćene žene budu učiteljice u crkvi, da imaju autoritet na muškarcem, nego da žive u miru. Bog je oblikovao Adama prvog, zatim Evu. Adam nije pogrešno vodio Evu, nego Eva je pogrešno vodila njega i prekršila Božju zapovijed. Ali će žena živjeti s obnovljenim dostojanstvom uz pomoć djece, primajući blagoslov koji dolazi od podizanja posvećene djece njegovane u vjeri i ljubavi, hodajući u mudrosti.

Da bi pronašla odgovore kako se ovo odnosi na praksu sadašnjeg vremena, obratila sam se teolozima i vođama crkvi koji praktično rade u situacijama gdje su žene propovjednice i vode uspješne lokalne crkve. Dr. Gilbert Bilezikian, profesor na Wheatoncollege i starješina u crkvi Willow Creek, vodio je istraživanje koje je trajalo osamnaest mjeseci o tematici žene u vodstvu. Ovo su neka otkrića, prvo objavljeno u knjizi *Beyond Seks Roles* (Iznad spolnih uloga):

U sažetku, mi smo zaključili da prije pada, muškarac i žena su bili povezani kao su-namjesnici, oboje su nosili sliku Božju i bili pozvani da zajedno brinu o svijetu koji je on stvorio. Oboje i muškarac i žena su odgovorni da vrše svoju službu za Božju slavu na način kako ih je Bog nadario i u skladu s količinom dane im vjere. Tragično, u padu, ovaj suradnički odnos je duboko ranjen. Mi vjerujemo da Božjim planom milosti za otkupljenje da sve što je bilo slomljeno kroz grijeh - uključujući odnos između muškarca i žene - može biti obnovljeno u ljepotu koja je postojala prvih dana stvaranja. Mnogi pobožni, inteligentni kršćani se ne slažu s našim zaključcima. Doći će dan kada ćemo svi saznati stupanj koliko smo skrenuli od Božje savršene mudrosti, za ovu i mnoge druge teme. Do tada, da držim ovaj stav ponizno, ali opet čvrsto. Ja sam voljan preuzeti rizik i ohrabrivati žene da rade ono što vjerujem da Pismo traži od njih – da budu potpuno dostupne za puni doseg duhovnih darova.

Ako žena smatra da je pozvana propovijedati, podučavati i voditi i živi život koji ju kvalificira po vrlinama naglašenima u Pismu, tada je treba educirati i pružiti odgovarajući trening tako da može propovijedati, podučavati i voditi ono u što je Bog poziva. Zajedno s Dr. Bilezikian držim ovaj stav ponizno, ali opet čvrsto.

Rabinov uvid na Evu

Nedavno sam imala privilegiju duže razgovarati s briljantnim rabinom, Brianom Bileci. Podijelila sam s njim moju brigu da previše Božjih kćeri ne znaju tko su. Postalo je očito da je identitet i dostojanstvo Božjih kćeri pod zlobnim napadom od strane duha ovoga svijeta, i previše crkava ne zna kako njegovati Božje darove u žena.

Željela sam saznati od dugogodišnje hebrejskog učenjaka što Bog misli o njegovim kćerkama. Zamolila sam ga da započne s Evom, a onda nastavi s Sarom, pa prema Kristovoj mladenki, crkvi.

Rabin mi je rekao puno toga, evo nekoliko stvari koje vam želim prenijeti, jer će vam pomoći da utvrdite svoj identitet.

Bog nije volio Adama više, a Evu manje. Od početka Eva je bila unutar Adama. Iako je Adam trebao nju i dao joj ime, Eva je bila uvijek Božja zamisao. Bog je dao Evi jedinstvenu žensku perspektivu i izričaj. Žena je bila uvijek unutar muškarca, što je razlog zašto muškarac bolje funkcionira s njom nego bez nje (Izl. 2:18). Upoznavanje Eve je promijenilo Adamovo “ne dobro” u “jako dobro”.

**MUŠKO I ŽENSKO
SU STVORENI DA
BUDU ODVOJENI U
IZRIČAJU,
ALI NIKADA
ODVOJENI U SVRSI.**

Znamo iz Pisma da je Adam pao u duboki san i dio njega je otvoren i stvorena je Eva (Izl. 2:21). Muško i žensko su bili jedinstveno odvojeni, ali nisu bili razdvojeni na pola. Oni su dvije cjeline. Muško i žensko su stvoreni da budu odvojeni u izričaju, ali nikada odvojeni u svrsi. Važno je napomenuti da nije bilo podjela uloga prije pada. Tako da, dvoje bude jedno u svrsi, jedno u srcu i jedno u fizičkom savezu.

Jednog tragičnog dana Eva je bila prevarena i Adam se pobunio. Evin izbor nije predodredio sve žene da budu s nepopravljivom sklonosti prema prijevari koliko Adamova izdaja nije predisponirala sve muškarce da budu u pobuni. Prečesto čujem pokušaje da prikažu Adamov grijeh kao da je bio *manje zao* od Evinoga. Čula sam da ga se opisuje kao „grijeh propusta“. Rabin se nije složio. On je potvrdio ono što Pismo uči:

...jer kao što su nepokornošću jednoga čovjeka svi postali grešnici, tako će i pokornošću jednogasvi postati pravednici.

(Rim. 5:19, KS)

Adamov grijeh nije bio propust. On se najbolje može etiketirati kao “svjesna neposlušnost“, ali neki učenjaci bi to nazvali izdajnička pobuna.

Ja se moram upitat da li Adam i Eva nisu pokušali nešto kao krađu identiteta: naime, oni su htjeli biti Bog!

U našoj kući, kada djeca svjesno ignoriraju roditeljske upute i slušaju glasove prijatelja ili čak jedni drugih, ne nazivamo njihova djela propustom. Mi zovemo njihov izbor neposlušnost. U vojničkom izrazu, ako se naredba svjesno ne posluša, to se naziva nepokornost, a ne propust. A sada pročitajmo Božji opis Adamova prijestupa:

“Jer si poslušao glas svoje žene te jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti rekavši: S njega da nisi jeo! – evo: zemlja neka je zbog tebe prokleta.”

(Post. 3:17, KS)

Iz nekoga razloga trend ublažavanja Adamove uloge je narastao. (Nisam sigurna zašto itko ima potrebu braniti Adamov izbor ili djelovanje pošto smo svi ionako otkupljeni u Kristu). Pristaše toga potiču muškarce da se uzdignu i budu vođe, na što ja cijelim srcem dodajem “da i amen“. Slažem se da postoji očajna potreba za onima koji bi bili primjer za muške. Moja briga se budi zbog načina kako se ulazi u taj proces. Oni vjeruju da će muškarac crkvu najbolje voditi tako da utišavaju glasove žena, opravdavajući to razlozima tako da se vraćaju na mjesto čovjekovog pada.

Ja nalazim puno mana u ovakvom razmišljanju i pristupu. Postoji mala sumnja da bi puno štete bilo spriječeno da se Adam umiješao i rekao istinu. Svoju brigu i pažnju trebao je da usmjeri na razotkrivanje planova zmije-prevaranta a ne na optuživanje Eve. Adam je trebao koristiti svoj glas da ušutka zmiju; nakon svega, mi se ne borimo s krvlju i mesom. Također, muškarci i danas trebaju koristiti glasove da ušutkaju zlo – ne žene koje je Bog stvorio na svoju sliku i nazvao dobrim.

Najbolji način za zaštititi nekoga da ne učini greške u budućnosti je da ga se otvoreno nauči, a ne zabrani. Činjenica da je Eva učinila ogromnu grešku u prošlosti ne bi trebala utišati glasove njezinih kćerki u budućnosti, kao što Adamov grijeh ne treba vezivati njegove sinove! Više od dvadeset stoljeća muškarci i žene su učili jedno pored drugog u crkvi. Vrijeme je da shvatimo tko smo u Kristu i vodimo jedno uz drugog baš kao što smo originalno stvoreni da funkcioniramo u vrtu. Muškarci vode kao muškarci i žene vode kao žene.

Sada imamo primjer Isusa, koji nam je pokazao uzorak kako se treba ophoditi prema Sotoni:

*“Odstupi , sotono, jer je pisano: “Gospodaru, Bogu
svojemu, klanjaj se i njemu jedinom služi!”*

(Mat. 4:10, KS)

Budimo jeka Božje Riječi radije nego oprečne strane u meču nadmudrivanja. Hajdemo služiti Bogu tako zadivljujuće da budemo živi, dišući argument za živjeti život vjere. Naš najviši primjer je Isus. Mi trebamo hodati kako je on hodao. Mi ga trebamo slijediti više nego bilo koga, uključujući Pavla. Pavle sam je savjetovao Timoteja da ga slijedi samo na način i po parametrima kako je on slijedio Krista. “Nasljedujte mene, kao što i ja nasljedujem Krista!” (1 Kor. 11:1, KS)

Sotonske laži; Božje iscjeljenje

Sotona pljačka i muškarce i žene kada slušaju njegove savjete razdora i dodajući snagu jednome spolu tako da ga odvlači od drugog. Vrijeme prolazi. Vrijeme je da slijedimo Isusov zadatak i nastavimo tražiti da spasimo ono što je izgubljeno (Luka 19:10, KS). Krajnje je vrijeme da crkva postane živi, dišući primjer slomljenom, podijeljenom svijetu, na način da živi, s različitim rasama, različitim generacijama i ujedini spolove u svrsi. S lošim pristupom prema spolovima mi ostavljamo oba spola slomljenima

i ranjenima. Kada obnovimo naš identitet u Bogu, početi će i iscjeljivanje među spolovima.

Ponekad je zbunjenost tako velika da žene preispituju njihov vlastiti identitet, osjećajući da su trebale biti rođene kao muško. Mnogi se pokušavaju iscijeliti promjenom spola ili prihvaćajući dvospolnost. Čitaj riječi Božje kroz proroka Izaiju:

Kolike li naopakosti vaše! Cijeni li se glina kao lončar, pa da djelo rekne svome tvorcu: „Nije me on načinio«? Ili lonac da rekne lončaru: „On ne razumije ništa«?

Ostaje pitanje, vjerujemo li Bogu? Da li vjeruješ da je on dobar i mudar i da nije pogriješio kada nas je u majčinoj utrobi oblikovao kao kćerke? Da li on može imati svrhu u našem razočaranju tako da uzimamo stvari u svoje vlastite ruke zaobilaženjem?

Vjerujte mi, ja razumijem ranjenost. Također shvaćam da za mnoge bol ide dublje nego što mogu znati...i opet Bog može tu prodrijeti i dotaknuti ono što ljudska ruka nikada ne bi mogla iscijeliti. Jasno se sjećam da nisam mogla podnijeti činjenicu da sam žena. Ne znam da li je to bilo zbog nestabilnog odnosa s mojom majkom ili preventivni napad neprijatelja da potkopa Božji plan za moj život. Bez obzira na to da je to bilo zbog incidenata u mome životu, odnosa sa ženama, ili susretima u crkvi, istina je bila da nisam voljela ranjivost koja se povezuje s ženstvenošću. Bila sam muškarača koja je odrastala i imala više muških prijatelja nego ženskih. Više sam voljela dečke. Kada je udario pubertet, osjećala sam se kao svemirac koji je prisilno uguran u svijet ružičastog i ljepote. Djevojke su govorile jezik namigivanja i šaputanja koji nisam razumjela, i one su se kretale s gracioznošću i ljepotom što ova mršava djevojka nije posjedovala. Tijekom srednje škole oblačila sam jeans i jako velike odjevne predmete preko da bi prekrila manjak ženskih oblina i sakrila bolnu samosvijest.

Kada smo se John i ja zaručili, pokušala sam mu pažljivo objasniti da sam žensko tijelo s muškim mozgom. (John mi je odmah rekao da to nije opcija!) S pozitivne strane, istinski vjerujem da je to bio Božji način da me pripremi za život s četiri sina! Bog me je odveo na put iscjeljenja. On je šaputao intimnu vrijednost moje ženstvenosti. U njegovoj prisutnosti, sav sram kojim religija je zagrnula sliku žene, je zamijenjena sa sjajnom haljinom. On je dosegnuo duboko u moju dušu i dao mi hrabrost i snagu na mjestu straha i mentalitetu žrtve koji je moja majka nesvjesno dodala u moju ženstvenost. Naučila sam voljeti svoje tijelo ne samo zbog toga kako izgleda nego zbog toga što može činiti. To je bio proces i putovanje koje sam mogla podijeliti tako da ti drugi pronađu iscjeljenje.

Ali što da sam se zatekla u borbi s mojom ženstvenošću u ove dane i vrijeme kada se promjena spola ohrabruje i čak aplaudira? Naša kultura bi mi rekla da preuzmem stvari u svoje ruke i zapravo postanem muško! Ali čineći tako, ja bi poremetila Božji proces iscjeljenja i sve lekcije koje sam naučila putem. Kada se prestanemo međusobno uspoređivati, tada smo u položaju da se pozicioniramo prihvatiti sebe sa svim našim manama.

Dakle, koje korake možeš napraviti da vidiš da se iscjeljenje započelo?

- 1. Moli.** Zamoli Duha Svetoga da ti dade nepodijeljeno srce i otkrije bilo koje pogrešno razmišljanje ili područja neposlušnosti. Spolna predrasuda i odbojnost može se uvući i zaprljati naš pogled na sebe i jedne druge. Moli da služiš pomirenju, ne podijeli.

Podloži svoju volju Bogu. Možda si se povlačila ili se skrivala iza muških pravila radije nego pokoravala onome što si znala i vidjela u Pismu i što ti je otkriveno u molitvi. Možda si dopuštala strahu od muškaraca (ili strahu biti žena) da te zadržava od Božje volje. Pitaj Gospodina Boga, da ti pokaže koja je tvoja uloga u Božijem kraljevstvu u ovom periodu tvog života.

- 2. Znaj svoga neprijatelja.** Mi se ne borimo s krvi i mesom. I kada smo podijeljenih misli, mi se ponašamo kako dvostruki agenti. Jakov nam govori da kad smo se jednom podložili Bogu mi se trebamo oduprijeti đavlu i on mora otići.
- 3. Pregledaj svoj život i razgovore.** Što govoriš i radiš što može hraniti spolnu predrasudu? Ako Duh Sveti otkrije područja u tvome životu koja su kompromitirana, tada je lako moguće da te predrasude i odbojnosti su bile komunicirane.
- 4. Zauzmi se.** Ljudi koji se za ništa ne zauzimaju ulaze u rizik da sve propuste. Oni koji se protive da žene i muškarci rade zajedno su nenamjerno se postavili u sukob s Božjim originalnim zadatkom.
- 5. Bori se za jednakost u tijelu Kristovu.** Muškarci i žene nisu suparnici. Mi smo braća i sestre, čuvari i intimni saveznici. Mi trebamo hodati skupa u zajedništvu, međusobnom poštovanju i naklonosti prema braći i sestrama. I mi trebamo ohrabrivati darove jedni drugih. Bog nikada ne bi dodijelio ženama glas ako je namjeravao da šute. Bog je znao da će Adam, i naš svijet, trebati glas i utjecaj žena.

Komplementarni i međuovisni

Želim da moje unuke osnažiti da misle, proučavaju i postavljaju pitanja tako da istinski uče i učenjem žive iz vjere. Mi govorimo da se žene mogu nanovo roditi, ali tu su još uvijek doktrine i dogme koje negiraju da su one istinski i potpuno oslobođene. Bilo bi točnije da se kaže da većina žena su slobodne djelovati unutar ograničenja crkve a ne unutar Kristovog poziva.

Muškarci i žene bez mudrosti bježe okrivljavanju jedni drugih za njihove loše izbore još od Edena. Okrivljavanje i sramoćenje

nikada nije istinski pomoglo nikome da ide naprijed. Krivica i sram mute vodu i zamagljuje sliku od oboje, i sinova i kćeri. Ova taktika čini ono što je Bog učinio čistim u Kristu, da opet izgleda prljavo i razvratno.

Spol je stvoren da izrazi božansku ljepotu. Tužno, mi smo skinuli jedni s drugih božansko dostojanstvo i snagu u pokušaju da dobijemo jedni od drugih odobravanje i potvrdu koju nam samo uistinu Bog može dati. Bog nas je stvorio da slavimo međusobne razlike, a ne da ih omalovažavamo i ne poštujemo.

I sada u Kristu je naša golotinja obučena u pravednost. U Kristu muško i žensko znaju da su saveznici, ne neprijatelji. Pavlove riječi u 1 Korinćanima 11:10-12 daju nam bolji uvid u ono što trebamo biti jedni drugima. Idemo protumačiti taj dio Pisma stih po stih. The Message Biblija parafrazira, stih 10:

Uz to, nemojte ovdje previše ulaziti u razlike između muškarca i žene. Niti muškarac niti žena ne mogu sami ili tražiti prvenstvo.

U Kristu muškarci i žene su međuovisni prije nego neovisni. Naš konačan izvor je Bog, ali ovi stihovi se odnose na staro rivalstvo poznato kao borba među spolovima.

Naše razlike su namijenjene da nadopunjujemo jedni druge. Gdje je međusobna ovisnost i uključivanje, superiornost i hijerarhija je eliminirana. Poetične riječi u The Message se nastavljaju pa razotkriju ovo rivalstvo ovako:

Muškarac je stvoren prvi, kao predivni odsjaj Boga – to je istina. Ali glava ženina tijela jasno zasjenjuje u ljepoti glavu njene "glave", njezina muža.

(stih 11)

Ovdje se Pavle prebacuje od muškog i ženskog u specifičnije, muž i žena. Sviđa mi se vrijednost koju pridaje za oba spola. Moj muž me čini da lijepo izgledam načinom kako voli Boga, mene i našu djecu, baš kao što i ja želim da on lijepo izgleda po načinu kako ja volim Boga, našu obitelj i njega. Tada se Pavle vraća na više općenite teme spolova od bračnih.

Prva žena je došla od muškarca, istina – ali od tada, svaki muškarac dolazi od žene! (stih 12)

Ženino podrijetlo je povezano s muškom stranom i sada muškarac je povezan s ženom unutar njene utrobe. Žena je prvo rođena od muškarca, Adama i onda smo se mi nanovo rodili od drugoga Adama, Isusa. Pavle nastavlja:

I pošto zapravo sve dolazi od Boga ionako, hajdemo prestati ići kroz "tko je prvi" rutinu.

(stih 12)

Rivalstvo tko je prvi i tko je najbolji trebalo bi odmah prestati s otkrivenjem tko je Bog. Mi moramo obnoviti našu božansku perspektivu toga da Bog sam je svet. On je prvi i posljednji, početak i kraj, naš Alfa i Omega. Nitko ne vodi ili voli kao naš Otac.

To znači da on ne voli sinove više, a kćerke manje. Nit da voli svaki spoj jednako. On voli muško i žensko jedinstveno. Kada se uzdižemo jedni iznad drugih, mi iskrivljujemo njegovu sliku jer Bog je odabrao spol kao izričaj samoga sebe.

Muškarci i žene u ranoj crkvi

Bez zdravog razumijevanja naše povijesti mi često umanjimo našu sudbinu, ali ja nemam sumnje da Duh Sveti para veo, koji je neprijatelj htio staviti preko našeg razumijevanja. Kada prolazimo kroz Pismo, ne možemo pobjeći od činjenice da je rana crkva bila sila na koju se moglo računati. Kada je okolina pokušala ograničiti

njihov pokret to je samo služilo da se još više prošire i zauzmu nove teritorije. Oni se nisu pokolebali zbog naredbi zemaljskih kraljeva jer su već sagnuli svoja koljena pred Bogom Najuzvišenijim. Oni su svakodnevno hodali u znakovima i čudesima. Oni su živjeli s razumijevanjem da je njihov vrhovni autoritet pronađen u sferi nevidljivoga.

Oni su bili označeni od Duha Svetoga, odvojeni za djelo. Ne zamišljam da su muškarci bili na jednoj strani, a žene na drugoj njihovim svetištima; češće nego ikad oni su se nalazili u kućama, na tržnicama; tajna sakupljanja u katakombama pa čak u brodovima i zatvorima. Ovi vjernici su bili iz svakog plemena, jezika i običaja i opet ujedinjeni kao jedan i u Istome Duhu Svetom, oba spola su stajala zajedno da formiraju jedno tijelo, mladenku Kristovu. Kada smo jedno, ne postoji druga strana nego Božja. Oni su dijelili Evanđelje od kuće do kuće. Vidimo primjer kako je to tijelo organski raslo u Djelima 2:42-44:

Oni su bili postojani u apostolskoj nauci, zajedničkom životu, lomljenju kruha i u molitvama. Strah spopade svakoga, jer su apostoli činili mnoge čudesne znakove. Svi koji prigriše vjeru držahu se zajedno i sve im bijaše zajedničko.

(KS)

Ova fraza “sve im bijaše zajedničko“, to nije bilo limitirano samo na njihove potrebe; to je uključivalo slavljenje, obožavanje, zajedništvo, jela, molitve i imanje. Kod zajedničko se misli na uzajamno, rašireno, svakodnevno i javno.

Muškarci i žene su bili dovoljno blizu da se posvete jedno drugom u područjima zajedništva i podučavanja. Podučavanje bez zajedništva ne kreira zajednicu koja služi potrebama jedni drugih. Ako išta, podučavanje bez diskusije za stolom bi hranilo mentalitet elite ili iskrivljavanje istine. Previše je onih koji su zatočeni u konfliktu onoga što znaju u svojim glavama , ali ne žive

u svojim životima. Potrebno je i obitelji i prijateljima da zadrže cjelovitim izlaganje i primjenu istine.

U ovoj ranoj crkvi, žene su imale glas. Ako to nije bio slučaj, tada bi se incident s Ananijom i Safirom odigrao drugačije. U Djelima 5:1-11, imamo priču o mužu koji u odsudstvu žene laže Petru i padne mrtav. Tri sata kasnije pojavljuje se njegova žena. Ona ne zna ništa o smrti njezina muža, ali ona je znala što je trebala dati kao odgovor. Kada ju je Petar upitao, ona ponavlja laž koju su ona i muž dogovorili i kao on i ona ostane na mjestu mrtva. Ono što želim reći ovdje je da u tolikoj podložnosti o kojoj nas podučavaju danas, ona bi "ispunjavala i uvažavala želje njezinog muža" laganjem. Ali kada je Safira odlučila lagati radije nego reći istinu, kazna je bila njezin život. Ona je zloupotrijebila njezin glas. Da je Petru rekla istinu, ona bi živjela.

Kada je prisutno snažno otkrivenje milosti i slave, tada nema prostora da itko bude izostavljen. Žene i muškarci oboje imaju važan doprinos. Mnogi od njih su tako nešto iskusili po prvi puta. Ono što im je pad oduzeo, Bog je pomazao da budu dio te obnove. Muškarci i žene su naporno radili na "poljima njihovih gradova i u udaljenim zabačenim kutovima zemlje" s milosti i silom. Djela 2:46-47 opisuje ritam rane crkve na ovaj način:

Kao što su svaki dan postojano – kao po dogovoru – bili u hramu, tako su po kućama lomili kruh i zajedno uzimali hranu vesela i priprosta srca. Hvalili su Boga i zato uživali naklonost svega naroda. A Gospodin je svaki dan pripajao Crkvi one koji se spasavahu.

(KS)

Ovi stihovi oslikavaju dnevni ritam koji je krasio ranu crkvu. Židovski vjernici bi pohađali hram zajedno, skupljali se u kućama ispunjenima zajedništvom i sjedili oko stolova s zahvalnim i priprostim srcem. Njihovi životi su bili ispunjeni s hvalama Bogu i hodali su s naklonošću među ljudima.

Zašto bi mi zamišljali da Isusova mladenka, njegova crkva, bi ikada isključivala, umanjivala, ponižavala ili omalovažavala žene? Zašto smo prihvatili laž da mi nismo također heroji?

Predugo ideja *muškaraca i žena* jedno pored drugog je skrivena. Ostaci živućeg života odvojenog sebičnošću i predrasudama su ostavili oba spola ranjenima.

Ali to nije kraj naše priče niti zadnja riječ. Po nebeskom dizajnu, spol nije pitanje povreda niti bojno polje suparništva. Mi smo dovedeni zajedno s našim različitostima, snažniji zajedno nego što smo ikada bili kao odvojeni. Veličina Božjih sinova i kćeri koji žive kao jedno će se tek otkriti na ovoj zemlji. I kroz naše jedinstvo, slika Boga će biti otkrivena i slava Božja će svijetliti u njezinoj blistavoj slavi.

Pitanja za diskusiju

1. Koje bitke muškarci trebaju sami izboriti?
2. Kao žena, da li si ikada iskusila napetost između Božjeg poziva i granica muške tradicije?
3. Kako izgleda Veliki poziv za tvoj život?
4. Kako su opisi “nepodobna”, “lakovjerna” i “laka za prevariti” učinili da se ti osobno osjećaš?
5. Kako možeš povećati svoj stupanj vještine na način da služiš Evandjelju?
6. U kojim područjima si bila uhvaćena u zamci igre okrivljavanja?

RIVALSTVO STRAHA I LJUBAVI

*Ljubav je ljepota duše.
Sv. Augustin*

Nedavno, John i ja smo se pridružili sastanku “pitanja i odgovori” na temu braka u jednoj od naših najdražih crkava. Ovo okupljanje u nedjelju navečer se je odvijalo među onima koje doživljavamo kao obitelj. Kako se sastanak bližio kraju, pojavilo se ovo veliko pitanje. “Nakon više od trideset godina braka, kada pogledate unatrag da li biste išta učinili drugačije?” Za ovo sam osjećala da trebam odgovoriti. Kako je bilo malo vremena, htjela sam biti i iskrena i konkretna. Duboko sam uzdahnula i priznala: “Dala bi Johnu više prostora da učini pogreške i voljela bi ga više neustrašivo. “

Čulo se mreškanje u publici. S mjesta gdje sam sjedila vidjela sam muškarce i žene kako užurbano brišu suze; bilo je puno dubokih pogleda i tihih klimanja glavom. Strah je najveći suparnik ljubavi... jednak u intenzitetu i smrtonosan u svom kapacitetu da pokvari.

Ima toliko stvari za koje sam se bojala u našem braku koje nisu bile ni blizu toga da se ikada dogode. Brige koje su me razdirale noću su samo naborale moje lice. One su bile samo potezi kista na platnu moga života. To nije zbog toga što dobro slikam; to je zbog predivne Božje vjernosti.

Ja ne uživam u pravljenu grešaka ništa manje od svake druge osobe. Ali kada pogledam unatrag dopustila bi si više rizika. Ja nikada neću znati s ove strane neba koliko je moj strah opljačkao nas oboje. Znam ovo...strah je užasan bračni savjetnik. On će paralizirati i držati zatočenim ono što ljubav pušta u pokret. Shvaćali mi ili ne, ljubav i rizik su intimno povezani.

Ja sam odgojena u kućanstvu gdje je vladao strah više nego ljubav. Strah je imao stalni glas u braku mojih roditelja. To se utkalo u njihovo prijateljstvo, čak je isušilo obiteljske financije. Nikada nije bilo dovoljno novaca, dovoljno ljubavi i nikada dovoljno ljudi od povjerenja. Strah je odjekivao propast kroz sobe naše predivne kuće i poskakivao po bijelim zidovima bez slika. Moj otac je bio građevinar, ali strah je učinio da on živi u kućama u kojima se nikada nije osjećao kao doma. Bezbrojne noći brat i ja bi ležali u našim krevetima boreći se da zaspemo dok su se roditelji svađali kasno u noć. Pod svjetlom baterije ja bi pisala bilješke u svoj dnevnik i radila zavjete u mraku. Mislila sam, ove strastvene bilješke će me zaštititi. Obećala sam si da *nikada* neću biti ranjiva. Moj roditelji su se na kraju razveli, dva puta, i napokon otišli svatko svojim putem kao neprijatelji, a ne kao prijatelji.

Kada sam postala kršćanka, moje srce je našlo dom, ali to nije značilo da sam se znala ponašati u njemu. U prvom desetljeću našega braka, morala sam se suočavati s tolikim neispravnim sigurnosnim mrežama koje sam izgradila kao dijete. Odbijati biti ranjiva je značilo da nisam znala kako oprostiti drugima i sebi. U užad ovih mreža sam se zapetljala i skoro ugušila vlastiti brak. Moj muž nije bio uopće kao moj otac, a ja nisam bila moja majka, ali

opet je bilo razdoblja neslaganja kada bi ja odjekivala povredljive riječi koje sam naučila u vrijeme kada su moji roditelji mislili da čvrsto spavam.

Ja sam donijela njihovu ostavštinu straha u moju budućnost i morala sam to zaustaviti prije nego li je preuzelo naš dom također. Johnove nesavršenosti su iznosile moje na mnogo višem stupnju nego što sam mogla zamisliti. Umjesto da radim ono što znam da je ispravno, ponašala sam se po uzorku koji sam naučila u djetinjstvu.

Iako je meni mnogo oprošteno, ja sam Johnu milost škrto dozirala. Naš bračni savez je postao više kao ugovor, a naša ljubav se u tom procesu smanjivala.

Odbijala sam voljeti Johna neustrašivo jer sam se bojala.

U pokušaju da se zaštitim, počela sam si vraćati velike dijelove svoga srca natrag u posjed. I prvih nekoliko godina našega braka, spoznala sam da je John donio i pornografiju i masturbaciju u naš odnos. (John i ja samo bili veoma otvoreni u vezi s tim.) Zaboravivši kako je John bio milostiv kad je u pitanju moja prošlost, ja sam se povlačila od njega. Isusova opomena da oprostimo kao što je nama bilo oprošteno je nekako nestala s otkrivanjem Johnova grijeha. Ja sam živjela sa strahom i sramotila ga dok se on borio da se oslobodi s malo ili bez imalo potpore od mene. Tome nismo pristupili kao *naš* izazov... nego njegov. Dio razloga zbog kojeg nisam pomagala je bio zbog toga što sam počinjala osjećati težinu svoje vlastite prošlosti da me ruši i posljedično vjerovala da nisam zasluživala ništa bolje od onoga što sam proživljavala.

Počeli smo se neprekidno svađati. Emotivno sam se udaljila i gledala njegovu borbu iz udaljenosti. Na neki način suđenje njemu je činilo da se ja osjećam sigurno. Ako se on ne promjeni, ja mu ne moram oprostiti. To je uzrokovalo da i druga područja

našeg života budu pod pritiskom također. Uvjerena sam da je to učinilo prve godine našeg braka teže nego što je trebalo biti.

Jedne noći u svoj mojoj ljutnji i slomljenosti zavapila sam Bogu: “Oprostiti ću mu kada se promijeni. “

Što se je mene ticalo, sve povjerenje je slomljeno između Johna i mene i ja nisam željela biti opet razočarana. Bog je odgovorio na moju izjavu sa sljedećim pitanjem: “Vjeruješ li mi, Lisa?”

“Da. “

“Dobro. Ja trebam da ti oprostiš Johnu tako da se on može promijeniti. “

Čak mi je dao riječi koje trebam izgovoriti: “Ja vjerujem da se želiš promijeniti i opraštam ti. “

To je bio potpuni kontrast od moje uobičajene izjave , koja je glasila: “Vjerovat ću da ti je žao kad se promijeniš. “

Takav način razmišljanja je bilo toliko drugačiji od svega što sam znala da je bilo jasno da me to Bog vodi. Kada sam izrazila ovu bezuvjetnu milost Johnu, iscjeljenje je započelo za nas oboje. On je bio u stanju da se makne iz tame sramote na svijetlo, gdje je pronašao slobodu od te zarobljenosti. Ova promjena perspektive je bila točka prekretnice. Ja mogu vjerovati nepromjenjivom Bogu.

Neustrašiva ljubav

Neustrašiva ljubav nije utemeljena na izvedbi osobe nego na Božjoj vjernosti. Kada priznam moje grijeha i borbe Ocu u Isusovo ime, ja se nikada ne sramim. On vjeruje da će moja budućnost biti bolja.

Nije neobično kad nas ljudi razočaraju da im počnemo davati ljubav proporcionalno s njihovim greškama tako da umanjimo rizik u budućnosti. Preplašene da cijele uđemo ...mi dio zadržavamo. C. S. Lewis je mudro objasnio grešku takvog pristupa u njegovoj knjizi *Četiri ljubavi (The Four Loves)*:

Voljeti znači biti ranjiv. Voli bilo što i tvoje srce će biti ranjeno i možda slomljeno. Ako želiš biti siguran da ga očuvaš čitavim ti ga moraš ne dati nikome, čak niti životinji. Zamotaj ga pažljivo s hobijima i malim luksuzima; izbjegavaj uplitanja. Zaključaj ga sigurno u kovčeg ili lijes svoje sebičnosti. Ali u tome kovčegu, sigurno, tamno, nepokretno, bez zraka, ono će se promijeniti. Ono neće biti slomljeno: ono će postati neslomljivo, neprobojno, neotkupljivo. Voljeti znači biti ranjiv.¹

To je to. *Voljeti znači biti ranjiv*. Možda nam se ne sviđa ovo uparivanje, ali naučila sam da jednostavno ne postoji način da to izbjegnemo. (Vjeruj mi, pokušala sam.) Ali nemoj pretpostaviti da *ranjivo* znači da si u položaju da budeš prevarena. Zapravo, veća je vjerojatnost da se pozicioniraš da budeš opravdana, jer ljubav nikada ne iznevjeri.

Hajdemo se pozabaviti malo dublje s rizikom ranjivosti. Jedna od definicija *ranjivosti* je "izloženost". *Ranjivo* se lako može izjednačiti s *golim*. Biti gol je riskantno, jer nije ništa skriveno i zaštićeno. Ljubav je idealno mjesto sigurnosti gdje si gola i bez srama.

Naša kultura prebrzo prelazi od gologa na seksualno. Ja želim krenuti od toga kao golo i bez straha s razgoličenim srcem. Mi smo u najsnažnijem položaju kada stojimo otvoreno pred Bogom. To je suprotno s našom intuicijom, ali je puno bolje biti gol pred Bogom nego tašto skrivati našu ljudskost s krpama srama ili odjećom samopravednosti.

Isus je postao ranjiv zbog nas kada je skinuo sa sebe njegovu božansku prirodu da bi postao poput nas tako da bismo mi mogli postati kao on. Isus je postao ranjiv kako bi otkrio Božju ljubav prema nama. To je razlog da volimo neustrašivo...vjerujemo silno...i nadamo se skandalozno.

Ako ćeš voljeti neustrašivo, onda idi i vjeruj za ogromno. Usidri svoju nadu u tako duboke vode da to bude strašno.

Vjera, nada i ljubav: to troje prebiva zajedno. Oni žive harmonično isprepleteno jedno s drugim i daju nam snagu da stojimo. Najveća od ove tri sile je ljubav. Bez ljubavi nema istinskog djela vjere, a bez ljubavi nema nade.

Bog je ljubav. Ljubav je vječna. Ljubav nikad ne prestaje i ništa povjereno u ljubavi nije ikada izgubljeno, i sve što je rođeno iz ljubavi ne može umrijeti. Ali ima mjesta gdje ljubav ne raste: ljubav ne može cvjetati u društvu njegovog suparnika straha. Strah ima kraj – zapravo, strah je mrtvi kraj. Strah je bezbožni duh koji uzrokuje mučenje. Strah sa svoga sjedala predlaže u sjeni sumnje, dok ljubav privlači mudrost iz svjetla u vjeru. Ako se obazireš na savjet straha predugo i predobro...nećeš uspjeti.

Prije mnogo godina kada sam pisala moju prvu knjigu, dobila sam otkrivenje da suprotno od straha nije vjera ili hrabrost... nego ljubav. Trebala sam se sjećati lekcija iz moga djetinjstva da je ljubav ta koja je učinila da Lav kukavica u *Čarobnjaku iz Oza* postane hrabar. Ova ideja se zaista razmotala kada sam umetnula suprotne atribute od straha u 1 Korinćane 13:

Strah je nestrpljiv i neljubazan, on zavidi i hvali se; on je arogantan i nepristojan. Strah inzistira na svojem; on je razdražljiv i odbojan; raduje se zlu, a ne istini. Strah ništa ne podnosi, ništa ne vjeruje, ničemu se ne nada, ništa ne podnosi. Strah će završiti.

Plodovi i motivi straha su u suprotnosti s načinima u ljubavi. Sve dobro što sam ikada učinila, bilo koja životna lekcija koju sam ikada naučila, je realizirano kada sam se maknula iznad vela straha.

Postoje tražitelji uzbuđenja koji vole ulaziti u opasnosti. Oni su hrabri, ali samo oni koji vole su neustrašivi.

Bog je ljubav. Ljubav je neustrašiva. Bog je neustrašiv. Mi smo Božji. Mi možemo voljeti neustrašivo. Mi smo pozicionirani da volimo neustrašivo kada primimo Božju neustrašivu ljubav prema nama. Oni koji love neustrašivo... žive neustrašivo.

Možda ova progresija izgleda očito, ali opet ima mnogih koji se ponašaju kao da je Bog uhvaćen nespreman. Mi smo preplašeni ili ljuti onim što čujemo i vidimo, i mi zamišljamo da njegov odgovor na okrutnost, zlobu i nemar će biti ogledalo našeg. Ali neće.

Savršena ljubav

Bez motiva za ljubav hrabri se razmeću njihovom hrabrošću. Njihova djela su motivirana više da impresioniraju druge nego da služe kao primjer njihove ljubavi. *Izgledati* hrabro nije dovoljno, najhrabrija stvar što netko može napraviti je sebe dovesti u loš položaj za dobitak drugog. To znači da ponekad položiti svoje živote je bolje nego uzdići se u bitci.

Nitko nema veće ljubavi od ove: položiti vlastiti život za svoje prijatelje.

(Ivan 15:13, KS)

U The Message stoji ovako:

Ovo je najbolji način za voljeti. Staviti svoj život u opasnost za svoje prijatelje.

**SUPROTNO OD
STRAHA NIJE VJERA
ILI HRABROST...
NEGO LJUBAV.**

To djelo nije za predstavu... to je za prijatelje.

U 1 Korinćanima 13:3 ovako opisuje hrabrost i žrtvu bez ljubavi:

*Kad bih na hranu siromasima razdao sve svoje imanje,
kad bih tijelo svoje predao da se sažeže, a ljubavi ne bih
imao, ništa mi koristilo ne bi.*

(KS)

Zavjet na siromaštvo ili djelo mučeništva bez ljubavi nije ništa više nego religiozna žrtva.

Isus je duboko volio po svome Ocu, i on je odabrao voljeti nas baš tako duboko kao što je Otac volio njega. Ljubav mu je dala snagu da izdrži u vjeri i mi smo njegova vizija nade.

Isus me je volio usprkos mojoj prošlosti. On se nije bojao da ću napraviti grešku u budućnosti. Znao je da hoću. Iako svi radimo greške, to ne znači da si ti greška. Ako misliš da si greška...misliš pogrešno.

Iako griješim, to ne znači da sam ja grijeh. Bez obzira kako se ja osjećam u vezi toga, Isus me je učinio pravednom. Najneustrašiviji odgovor na ljubav koji mogu uzvratiti njegovim nadama za mene je da častim njegovu vjeru s poslušnim životom.

*Njega koji je bio bez ikakva grijeha Bog učini mjesto
nas grijehom, da mi u njemu postanemo pravednošću
Božjom.*

(2 Kor. 5:21, KS)

Isus je obećao biti odgovor koji daleko nadilazi bilo koji naš problem. Ti možeš provesti cijelo svoje vrijeme i energiju fokusirana na svoj grijeh i neće potrajati dugo dok to ne postane sve što možeš vidjeti. Biti ćeš preplavljena svojom grešnošću, i kada to postane previše, ti ćeš se usmjeriti na grešnost drugih. Ja nisam nikad iznenađena kada uočim da vođa koji je oštar

prema drugim ljudima je najoštrije prema samome sebi. Kada pogledam u sebe, vidim nedostatke; kada pogledam u Krista, moje nesvršenosti se izgube u njegovom zračenju. Vrlo mi se više sviđa pogled koji mi on daje:

U njega gledajte i razveselite se, da se ne postide lica vaša.

(Ps. 34:6, KS)

Oni koji gledaju u njega zrače i njihova lica nikada neće biti posramljena.

(direktan prijevod s eng. verzije)

Isus ne dopušta da naši grijesi i sjene pokriju njegovu ljubav. Kada se osjećamo ranjivima, tada je savršen trenutak da podignemo svoj pogled prema nadi, a ne da se okrenemo prema sramu. Njegova savršena ljubav se suprotstavlja svim našim strahovima. Zašto bih ja dopustila da moji nesavršeni strahovi se suprotstave njegovoj savršenoj ljubavi? Iako ne razumijem “zašto” u ovoj jednadžbi, znam da mogu vjerovati onome “tko” je u njoj. Jer Božja ljubav nema suparništva. On je poslao svoju ljubav za mene; tako da sam odabrala staviti svoju nadu u njega. Dopustite mi nekoliko izmjena u Psalmu 91, tako da možemo uočiti Božju poruku njegovoj ženi.

Izbavit ću je jer me ljubi, zakrilit ću je jer poznaje ime moje.

(stih 14, KS)

Jer se čvrsto drži moje ljubavi, izbavit ću je; zaštitit ću je, jer poznaje moje ime. (direktan prijevod s eng. verzije)

Kada stvarno promislimo o tome...kako nas ljubav može dovesti u rizik kada ona ne može iznevjeriti? Ljubav ima moć da iscijeli što got život ozlijedi.

Ima puno načina za voljeti neustrašivo.

Hrabro voljeti svoga supružnika je samo jedna ideja. Djeca i roditelji bi se trebali voljeti neustrašivo. Naša prijateljstva bi trebala biti njegovana s ljubavlju prije nego s ljubomorom, posesivnošću i strahom. Ti možeš voljeti što i gdje radiš. Ti možeš voljeti biti dio organizacije ili crkve. Ti možeš voljeti čitati i smijati se. Bez obzira gdje nalaziš ljubav, prije ili kasnije ćeš također naići na izazove i čak razočarenja.

Što nas dovodi do sljedećeg koraka: voljeti svoje neprijatelje. Zašto je Isus predložio tako nešto?

Jer je to vrsta ljubavi koja odvaja ovce od koza. Mi se razlikujemo kada volimo one koji nam nanose štetu. Kada izabereš voljeti one koji bi te zavezali i ozlijedili...nešto se mijenja. Iako se tvoje okolnosti ne mijenjaju, ti više nisi u zamci; ti si slobodna.

Sjećam se priče koju sam jednom pročitala o robu tijekom Civilnog rata u Americi koji je napravio izbor i donio ranjenom gospodaru lijek iako je mogao pobjeći i ostaviti ga na bojnopolju. To nije bio laki izbor, ali njegova odluka je otkrila da je on već istinski slobodan. Ovaj čin je toga čovjeka oslobodio puno prije nego što je vojska Unije porazila pobunjenike.

Netko može objaviti slobodu nad tobom za sve dane tvoga života, a ti možeš izabrati ostati u ropstvu, ili ti možeš odabrati hodati u slobodi dok si neki ljudi blesavo umišljaju da te posjeduju. Razumijem da praktično ropstvo vjerojatno nikada neće postati realnost u tvome životu, ali kada ljudi vjeruju da im duguješ nešto to je oblik zaduženosti. Ima onih koji izgledaju slobodno, ali su zapravo zarobljeni. Ti ne možeš kontrolirati što ljudi govore o tebi ili njihovu percepciju tebe, ali ti možeš da izabereš tvoju reakciju prema njima.

Ljubav bira. Strah reagira.

Ljubav je sloboda. Strah je zarobljenost.

Savršena ljubav izgoni strah.

Voli svejedno

Sljedeći citat od Kent M. Keith-a je često povezan s Majkom Terezom jer ona gaje držala ispred sebe kao stalni podsjetnik. Pretpostavljam da si već čula dijelove, ali evo ga u cijelosti:

Paradoksalne zapovijedi

Ljudi su nelogični, nerazumni i sebični.
Svejedno ih voli.

Ako činiš dobro, ljudi će te optužiti za sebične unutarnje motive.
Svejedno čini dobro.

Ako si uspješan, steći ćeš lažne prijatelje i prave neprijatelje.
Svejedno budi uspješan.

Dobro što činiš danas će biti zaboravljeno sutra.
Svejedno čini dobro.

Iskrenost i otvorenost te čine ranjivim.
Budi iskren i otvoren svejedno.

Najveći čovjek ili žena s najvećim idejama mogu biti ustrijeljeni od najmanjeg čovjeka ili žene s najnižim mislima.
Svejedno misli veliko.

Ljudi vole gubitnike, ali slijede samo velike.
Bori se za nekoliko gubitnika svejedno.

Ono za što potrošiš godine da bi sagradio može biti uništeno preko noći.
Gradi svejedno.

Ljudi stvarno trebaju pomoć, ali mogu te napasti ako im pomogneš.
Svejedno pomaži ljudima.

Daj svijetu najbolje što imaš i dobit ćeš udarac u zube.
Svejedno daj svijetu najbolje što imaš.

Ljudi će te razočarati...voli ih svejedno. Pronalazim toliko puno od vlastite priče u odnosu na druge u Keithovim riječima. Da li si ikada razočarala nekoga? Ja jesam. Oni su možda klimali glavom i otišli od mene mrmljajući "Ona je tako razočaranje." Neprijatelji i čak prijatelji će te povrijediti i izdati. Ti znaš što trebaš učiniti... svejedno ih voljeti. Ako ćeš graditi život koji je iznad rivalstva, tada moraš živjeti iznad svoga ljudskog razumijevanja i kapaciteta.

Znam da isprve to baš nema smisla, ali kada dopustiš ljudima dostojanstvo učenja iz njihovih grešaka, ti ćeš ih osnažiti da čine bolje u budućnosti.

Tužno, ali osjećam da se sada moram odreći odgovornosti. Greške o kojima govorim ne uključuju sljedeće: zlostavljanje, izdaja ili nelegalne radnje. Greške spadaju pod kategoriju zabuna, nesporazum i pogrešna prosudba. To nisu djelovanja koja su povezana s zlom namjerama perverzije, okrutnosti ili zlobe. Ja govorim o padovima koji svaki od nas iskusi dok idemo u ispravnome smjeru.

Oboje i pravedni i zli, padnu i posrnu. Jednina razlika je ta što ljubav uzrokuje da se pravedni ustanu. Zlobni ostaju dolje i često pokušavaju da sruše druge zajedno s njima, ali pravedni podižu i sebe i druge, i guraju dalje (Izr. 24:16). Ljubav uvijek odabire opet se podignuti.

Naprotiv, provodimo u život istinu u ljubavi i tako učinimo da sve uraste u njega koji je Glava, u Krista: od koga cijelo tijelo – skupa povezano i skupa držano svakovrsnom opskrbnom vezom prema djelotvornosti što je svakom pojedinom dijelu odmjerena – ostvaruje svoj rast za izgradnju samoga sebe u ljubavi.

(Ef. 4:15-16, KS)

Govorenje riječi istine u ljubavi izgrađuje tijelo. Ljubav uzrokuje rast u svakom području života. Zlobne riječi uzrokuju nazadovanje i zaustavljaju rast. I opet ljubav je snažnija od mržnje i straha.

Suočavanje s razočarenjem

Razočarenje se dogodi kada očekivanja nisu ispunjena. Ljubav vjeruje u najbolje, što se znatno razlikuje od *zahtjeva* najbolje. Očekivanja se mogu brzo promijeniti u zahtjeve na isti način kako ljubav će rasti i pretvoriti se u nadu.

Ja vjerujem mome mužu, ali moja krajnja nada je u Bogu. Muž i ja volimo jedno drugo, ali to ne znači da nismo razočarali jedno drugo...jesmo. Bolje nego živjeti kao građanin razočarenja, mi odlučujemo napustiti njegove tužne granice. Mi zahvalimo slučaju za njegovu pojavu, stanemo, naučimo što možemo iz te greške i nastavimo hodati. Otkrili smo da je to bolji pristup nego nastaviti se vrtjeti oko razočarenja dok upiremo jedno drugome u greške iz svakoga ugla.

Vjerujete mi, bilo je vremena (ili sam to bila samo ja) kad smo mislili da je to bolja ideja. Mislila sam da ako pregledam svaki

aspekt pogreške i okružim svaki dio s dovoljno srama da se to više nikada neće dogoditi. (Ja sam prolazila kroz ovu nemilosrdnu rutinu i s Johnom i s mojim greškama.)

Ovaj pristup nije dobro funkcionirao, jer je moja logika bila pogrešna. Umjesto toga, evo što se dogodilo. Postali smo tako kruti u tome uzorku da sve što smo mogli vidjeti su mane koje smo revno pronalazili jedno na drugome. Počeli smo očekivati najgore jedan od drugoga umjesto da smo vjerovali za najbolje. Oboje smo pronalazili jedno u drugome ono što smo i tražili.

Volim svu svoju djecu, ali to ne znači da u našem odnosu nismo iskusili razočarenja. Kroz ovo vrijeme ih je bilo nekoliko i češće sam bila ja ta koja sam ih razočarala, to je i dalje dio našeg odnosa. Također imam prijatelje koje sam razočarala.

Razočarenje ne znači da je tvoja ljubav mrtva; to samo znači da je vrijeme da zakažeš sastanak s Duhom Svetim i potražiš koji savjet. Ljubav zahtjeva angažiranost, a prava angažiranost zahtjeva pitanja i ranjivost.

Na kraju, ja ne mogu očekivati od svog muža, djece ili prijatelja da čine ono što mi samo Isus može činiti. Ako i napravim pogrešku i stavim ih na mjesto spasitelja, oni ne mogu drugo nego me razočarati, jer sam ih stavila na pogrešno mjesto.

Naima, krivnja nije u njihovim manama nego u mojim pogrešnim očekivanjima.

Kada očekuješ najbolje i oni urade manje...ti si razočarana. Kada vjeruješ za najbolje i oni urade manje, tada ti shvaćaš njihovu priču i znaš da nije još gotova.

Kada se osjećaš pod pritiskom da sudiš i sasiječeš ljude s kojima te Bog poziva da gradiš, to je obrambeni mehanizam. Da, postoje

oni od kojih odeš jer nema dogovora. Onda ima onih koji odu od tebe. Ali najčešće ljudi otiđu jer ne žele biti opet ranjeni nakon što su već bili prije povrijeđeni.

Bog uvijek vjeruje bolje stvari za mene nego što ja vjerujem za samu sebe. On me ne otpisuje zbog prošlosti, jer on drži moju budućnost. On me izvlači van iz moga kukavičluka i straha da bi iznio najbolje iz mene. Pavle je imao neke od ovim borbi s očekivanjima u Korintskoj crkvi:

Bojim se, naime, da vas slučajno na svom dolasku neću naći kakve bih htio, i da ćete vi mene naći kakva ne biste htjeli, da slučajno ne bude među vama svađe, zavisti, nabrušenosti, suparništva, kleveta, ocrnjivanja, objijesti i nereda;

(2 Kor. 12:20, KS)

Hajdemo prestati očekivati razočaranje, jer ono što pozivamo to će doći. Zahtijevajući više i zadržavajući naše odobravanje dok se to ne dogodi nas ostavlja izoliranje i ljute, baš kao što negiranje sna nas ostavlja bez nade. Hajdemo vjerovati za druge ono što bi željeli da oni vjeruju za nas... da naše najbolje tek dolazi. Hajdemo vjerovati da njihove pogreške su samo spoticanja. Tvoje greške nemaju pravo određivati tvoje odredište.

Možeš odgovoriti Isusu ili možeš ostati povrijeđena prošlošću. Ti sama držiš tu moć.

Mi druge odbacimo i osudimo bez milosti ako nismo imali otkrivenje milosti za same sebe.

Način straha

Strah je skup. On će te zaslijepiti i pokrasti. On će ukrasti tvoju snagu, tvoje snove, tvoje odnose, tvoje financije, tvoju vjeru i tvoju snagu. Strah želi pokvariti i uzeti od tebe sve što ljubav

besplatno daje. Strah ne dolazi na scenu povremeno, njegov napad je neprekidan kao što je njegov tajming nepogrješiv.

Strah neće poštivati tvoje trenutke odmora...on će napadati tvoj san remeteći tvoje snove.

Strah je sila, duhovna suprotnost moći, ljubavi i trezvenosti Duha Svetoga. Strah dođe da te paralizira baš kao što Božji Duh dolazi da te oslobodi.

Strah te neće samo opljačkati od mnogih prilika za rast nego također želi ukrasti tvoju perspektivu budućnosti. Oboje i ljubav i strah imaju plan za tvoj život. Jedno za dobro; drugo da naudi.

Način Ljubavi

Ljubav, u kontrastu, je krajnje velikodušna. Ona traži da obnovi tvoje odnose, tvoje snove i tvoju nadu. Svatko od nas ima pristup ovome načinu ljubavi, obećanoj od Boga. Ali je greška pretpostavljati da će se nova obećanja ljubavi spojiti sa starom tkaninom straha. Bog želi spariti novo s *obnovljenim*.

Niti se ulijeva novo vino u stare mjehove; inače se mjehovi provale, vino se prolije, te mjehovi propadnu. Novo se vino ulijeva u nove mjehove, i tako se oboje sačuva.

(Mat. 9:17, KS)

Postoji nešto novo unutar tebe što strah želi zadržati. Nemoj to dopustiti. Ljubav neustrašivih zahtjeva potpuno novo pakovanje. Jednom kada si prigrlila novo vino ljubavi ti ćeš početi vidjeti sve drugačije. Što si prije gledala kao obavezu sada ćeš vidjeti kao priliku za služenje. Ti ćeš zapravo tražiti načine da budeš velikodušna radije nego da hvataš život skrivanja. Ljubav traži načine da ukloni strah.

Neustrašiva žena

Prošle godine bliska prijateljica mi je poslala rođendansku čestitku koja mi se toliko svidjela da sam je stavila na svoje ogledalo. Sprijeda je slika mlade djevojke u zakrpanim kariranim hlačama i u naslovu piše: “To nije samo odjeća, to je stav.” Drugim riječima, nije važno što nosiš, nego kako nosiš. Ljubav se najbolje nosi hrabro. Ljubav je nešto što radiš.

Reći ću vam izazovnu istinu: ne postoji ništa privlačnije, nego neustrašiva žena.

Ne nemarna žena, nego neustrašiva žena. Neustrašive kćerke nose Božja obećanja osvijetljena s vjerom. Ljudski je samo paziti na sebe, ali mi smo zadužene da se pregledavamo u svijetlu Božje riječi. No mi si ne činimo uslugu kada se gledamo s visoka.

**NE POSTOJI NIŠTA
PRIVLAČNIJE,
NEGO NEUSTRAŠIVA
ŽENA.**

Strah nas odmjerava po našoj nesposobnosti; ljubav – neustrašivo – gleda u Božju sposobnost.

Strah odbija, ljubav privlači.

Što to znači biti privlačan?

Vjerujte mi, to je više nego izgled. Olupine auta privlače veliku pažnju. Da bismo dobili bolje razumijevanje, otiđimo u korijen riječi *privući*, što znači “uzrokovati da se pristupi ili prioni”. To također znači “povući za ili privući prema sebi kao kada vuče magnet.” To također znači “pobuditi interes ili osjećaj.”

Tvoj život je magnet ili za prokletstva ili za blagoslove. Pa se upitaj:

Što je ono čega se bojiš?

S čime te ljubav izaziva da se suočiš?

Kome odbijaš oprostiti dok se ne promjeni?

Gdje je tvoja ljubav djelomična i odmjerena na porcije zbog straha?

Da li si isplela zapetljanu mrežu s izjavama straha?

Vrijeme je za preokret. Početak ovoga procesa je lagan kao odjeci nebeskih objava neprikosnovenih čuda nad tvojim životom. Pa da bi započela, pripremila sam za tebe molitvu po Pavlovim riječima Timoteju.

Moja voljena kćeri, molim se za veliko oslobađanje Božje milosti, ljubavi i potpune dobrobiti da preplavi tvoj život od Boga našeg Oca i od Gospodina Isusa Krista! Ja pišem da te ohrabrim da raspiriš plamen i ponovno zapališ vatru duhovnog dara koji je Bog stavio u tebe. Jer ti Bog nikada neće dati duha bojažljivosti, nego Duh Sveti ti daje snagu, ljubav i čiste misli!

Prema tome, nikada se ne stidi svjedočanstva za našega Gospodina...nego nadvladaj svaki strah otkrivenjem Božje moći. On nam je dao uskrsli život i privukao nas k sebi njegovim svetim pozivom nad našim životima. I to nije zbog bilo kojeg dobra koje smo učinili, nego po njegovoj božanskoj odluci i veličanstvenoj milosti koja je potvrdila naše jedinstvo s pomazanim Isusom još prije početka vremena!

(2 Tim. 1:2, 6-9, prilagođeno)

Prihvati ove riječi kao Božju volju nad tvojim životom. Da li ćeš se pomoliti sa mnom?

Nebeski Oče,

Ja primam oslobađanje tvoje milosti, ljubavi i dobrobiti u moj život. Ja raspirujem plamen duhovnog dara koji si stavio u mene. Bože, znam da mi nisi dao duh straha, tako da se ja odričem vjerovati strahu. Oče, hvala ti što obnavljaš sve što je lopov ukrao od mene.

Ti si mi dao Duha Svetoga, koji daje snagu, autoritet, ljubav i čiste misli ispunjene s ispravnom prosudbom. Danas ja biram ljubav. Ja se ne sramim Evanđelja, ja se neću povući pred strahom i voljeti ću neustrašivo.

Pitanja za diskusiju

1. Koji su područja gdje bi mogla voljeti više neustrašivo?
2. Da li postoji problem u tvome braku koji si etiketirala kao problem tvoga muža, a ne kao “vaš” problem?
3. Da li postoje područja gdje je manjak ranjivosti se pretvorio u manjak ljubavi? Koje korake trebaš poduzeti da bi se to promijenilo?
4. Koja su područja tvoga života gdje su izjednačila napraviti grešku s biti greškom?
5. Da li postoje mjesta gdje si pala i bojiš se ustati? Budi otvorena u vezi s time s prijateljicom ili nekim voljenim?
6. Napravi razliku između neustrašive žene i nemarne žene.

DUBOKI IZVORI I ŽELJENI IZVORI

*Kušnje nas uče što smo; one kopaju tlo i uzrokuju da vidimo od čega smo napravljeni.
Charles Spurgeon*

Pretpostavljam da ti želiš biti kćer dubine. Ako želiš dubinu, možeš očekivati kopanje.

Slažem se s Charlesom Spurgeonom, kušnje jesu zaista otkrivenje. Barem moje jesu. One su namijenjene da budu naši učitelji, ali na kraju dana, mi smo ti koji bismo kakvi ćemo učenici biti. Postoje mnogi dani kada sam jadna, ali prođu. Kada se to dogodi, obično odem na stanku. Istina je da i kada ne radim u životu sve perfektno, želim to raditi dobro. Imam moć izabrati da li će kušnje i testovi mi služiti kao nositelji poruka ili jednostavno me učiniti da loše izgledam.

Mi imamo malo ili uopće nemamo kontrolu nad time što se događa nama ili što je rečeno o nama, ali smo daleko od bespomoćnosti kada je u pitanje naše djelovanje. Mi imamo moć izbora, koji daje totalnu kontrolu nad našim djelovanjem. I dok

citiramo Spurgeona, idemo naprijed i zaronimo dublje u ono kako on predlaže da naš odgovor na kušnju bi trebao izgledati.

“Naučio sam poljubiti val koji me je zalupio u stijenu. “

Ovo je neuobičajen, neočekivani odgovor za stvari koje nas uhvate nespremne. Nedavno, sam gledala kako se moja unuka Sophia igra u valovima. Ona je uživala u čudu hvatanja svakoga vala. Bez obzira koliko puta bi je val srušio i ona bi zaronila...to je bila igra. Sa smijehom, ona bi stala opet na noge, obrisala oči i čekala spremna na sljedeći.

Spurgeon nije mislio na stjenovitu obalu nago na Krista, stijenu. Svaki dan je nova prilika da utvrdimo kako ćemo odgovoriti na životne valove. Ako postanemo defanzivni, tada će svaka stvar koja dođe na svijetlo ostati problem. Ako se ponizimo, tada kušnja dopušta Duhu Svetomu da poveća našu dubini i tako i naš kapacitet za pobožnost. Životni izazovi otkrivaju od čega smo napravljeni bez podcjenjivanja toga tko jesmo. Naš identitet je utvrđen “u Kristu“, utemeljen na onome što je on učinio, a nena onome što mi činimo ili smo učinili. Kušnje nas pozicioniraju da postajemo sve sličniji Kristu i također nepokolebljivima. Krist je čvrsta stijena koja je viša od mene. On je naša suština, stijena na kojoj nalazimo odmor svaku noć i na koju ustajemo svako jutro. Isus sam je naša konstanta i centar.

Priprema tla

Hajdemo se prebaciti s mora na čvrsto tlo. Ja živim u prekrasnom, ponekad zelenom i često suhom pejzažu Colorada, tako da mi je lako razmišljati o mome životu kao tlu. Naše tlo je tvrdo jer je skovano u ekstremnim uvjetima. Iako je tlo u mome dvorištu tvrdo, ja želim da moje srce bude nježno. Kada sam previše uznemirena uvredom, bilo da je jedna ili ogromno velika, ne mogu pobjeći činjenici da je moje tlo bilo uznemireno. Među neiskopanim ugrušcima vidim destruktivne ličinke koje

pokušavaju napraviti put da se neprimjetno uvuku. Vidim uzorak njihova djelovanja ispod površine. Primjećujem da dok nisam bila svjesna one su grickale korijenje moga braka i umanjivale rast cvijeća mojih prijateljstava. Kada se to dogodi (i događa se češće nego što želim), moj razgovor s Ocem zvuči ovako nekako:

“O ne, to je strašno! Kako se to dogodilo? Nebeski Oče, vidiš ti to? Da li si čuo što sam upravo rekla ili čak mislila?”

On odgovara: “Lisa, to je otkrivenje za tebe, ne za mene. Ove ličinke su tvome tlu već neko vrijeme. Pitanje koje se sada postavlja, da li ih želiš zadržati i riskirati svoje buduće žetve?”

Kada sam pobliže pregledala nisam mogla ne primijetiti da to sjeme još nije pustilo mladice. To su ona koja zahtijevaju više vremena. To su duboka Božja obećanja koja se tek trebaju ispuniti u mome životu i obitelji. Počele sam se pitati da li će ono ikada rasti. Moj Otac strpljivo objašnjava:

Ova vrsta zaraze se ubrzano umnožava. Izbor je uvijek tvoj; ti možeš raširiti prljavštinu izlika oko njih i opet prekriti njihovu aktivnost. Ali one će tu ostati. Ako se želiš riješiti ove zaraze, moraš ih se odreći riječju i djelima i dati mi dopuštenje da ih uklonim.

Uvidjevši ono što one uistinu jesu, ja ih se odričem i priznajem prijavu ličinke zavisti, sumnje i straha od ljudi.

Dobro učinjeno – i kad smo kod toga, da li vidiš oni travu? Hajdemo i nju iščupati. Biti će lakše dok je tlo mekano – i idemo sada zasaditi sjeme moje Riječi na njihovo mjesto.

Pričekaj trenutak...sada je borba stvarna. Nevidljive ličinke su jedna stvar, ali ukloniti svaki dio vidljivog zelenila dok čekam na obećanje je nešto sasvim drugo. Zastala sam da blesavo razmislim da li da ostavim nešto trave u igri još neko kratko vrijeme. Možda

samo dok novi rast se ne pojavi? Bez njih ću izgledati kao prazni prostor prljavštine. Ja proračunavam:

“Ali Gospodine, moje tlo će izgledati golo i jalovo. “

“Lisa, da li želiš izgledati plodno ili biti plodna?“

I to je pitanje ove generacije. Da li je kako izgledamo važnije od toga što jesmo? Pomiriti se da samo izgledamo plodno može vrlo dobro kompromitirati buduće sezone rasta. Ono što je zasađeno u tajnosti, jedan dan će biti javno otkriveno. Uzdahnula sam:

“Dobro, iščupaj ih. “

“Učinjeno. “

I tu sam s golim tlom i opet bez srama jer znam da će njegova obećanja sada rasti nesputano duboko u meni. Kušnje i progonstva čiste zemlju i uklanjaju ono što usporava budući rast. Ovakvi susreti služe da pročiste i pripreme nas za budući potencijal. Postoje i druge riječi koje mogu zamijeniti riječ kušnje. Osjećam se slobodnom ubaciti *probe, teškoće, procjene, bol i patnja, eksperimenti, ispiti ili jednostavno testovi*.

Naše snage i slabosti se otkrivaju u neugodnostima ovih iskustava. Kolektivno i individualno, ove poteškoće rade da slome suha i jalova mjesta u našim dušama u pripremi za nove stvari u sljedećoj sezoni. Bez ovakve obrade zemlje, mnogo vode Božje Riječi se ne bi uspjelo apsorbirati u naše živote. Naša srca bi bila kao suho-tvrdo tlo koje ne može primiti vodu. Ako se suho tlo ne pripremi, kiša će oteći i iskusiti ćemo sušu usred obilja.

Kušnje također služe da nas nauče tko je Bog.

Nekada prije kada bi raspravljala s tobom o svrsi kušnja, rekla bi ti da ako živiš u skladu s Riječi, ništa ti se loše ne može dogoditi.

Bila sam mlada i blesava i indoktrinirana s nečime što ne prolazi na testu vremena. Mislila sam da je to učenje duboko, ali zapravo me je pripremalo za plitak život.

Sve što trebamo za život i pobožnost se istinski nalazi u Riječi Božjoj, ali životne kušnje su ono što nas dovodi na koljena tako da ta istina može djelovati u i kroz naše živote. S ovakvim stavom, Božja Riječ se više ne čita kao prijedlog za životno prakticiranje, nego kao prava riječ života.

Prekopati moj život

To je bilo kratko i konfuzno razdoblje moga života, uglavnom zbog toga što sam preferirala se pretvarati i zakopavati stvari. Bila sam mlada i novo spašena i tek udana i obrađivanje moga tla je tek započelo. Bilo je tek nekoliko ogrebotina na površini. Sjećam se kada se sve promijenilo. Bila sam vremenu dubokog intimnog obožavanja i molitve. Blesavo sam zamišljala da zbog toga što sjedim u prvom redu u crkvi kao novopečena pastorova žena se samo par stvari trebaju promijeniti u mome životu. U punom pouzdanju, pozvala sam Boga da *prekopa* moj život. Nije prošlo niti dvadeset i četiri sata već sam požalila što sam izgovorila te riječi:

Dragi nebeski Oče,

Da li sam rekla prekopati? Mogu li to povući? To nije bio nego trenutak strasti ispunjen lošim izborom riječi. Ono što sam mislila bio je pejzaž i ukrasi u mome životu.

On nije dopustio povlačenje. Iskopavanje je bio duhom vođeni izbor. Kao mnogi kršćani, živjela sam s dubokim čežnjama i plitkim molitvama. Prije ovoga opasnog trenutka u molitvi, moje molitveno vrijeme sam napuštala osjećajući se prazno. Riječi koje sam šaputala nisu bile katalizator moga života, jer još uvijek sam se bila molila iz dužnosti, a ne iz predanja. Molila sam se onako kako sam čula da se drugi mole. Da, bilo mi je rečeno da je molitva

jednostavno pričanje s Bogom, ali si nisam mogla pomoći pa sam se zamišljala pred prijestoljem okruženom anđeoskim bićima koji slušaju i smatraju moje slabe riječi smiješnima.

Zbog takvog načina razmišljanja nisam znala kako uokviriti moje molitve riječima koje bi mogle izraziti oluju očaja koji je bujao u meni. Niti sam znala što da radim s mojim očajnom bolnom gladi za nečim više. Od tada sam naučila da će Bog iskoristiti kušnje da produbi moje molitve. Prije nego što sam Bogu dala dopuštenje da prekopa moj život, nisam znala kako dopustiti Bogu da radi nešto dublje u meni. Svaka poteškoća i kušnja je bila odmah svezana! Radije nego da se suočim s kušnjom ja sam se vezivala na moje stare naviknute uzorke i ropstvo. Ako su bile ustrajne, pobjegla bih. Ako bježanje ne bi upalilo, onda bi se sakrila u nadi da će otići.

Teškoće života su me ostavile uplašenom i ljutom. Bila sam oštra prema drugima i još oštija prema sebi. Voljena, ako radiš ovo, slušaj, ovaj život je pretežak za tebe da budeš oštra prema sebi. Nakon što je prošlo nekoliko desetljeća naučila sam da je Spurgeon bio u pravu. S gledišta koje je oblikovano vremenom mogu vidjeti da Riječ Božja nam govori tko smo, a naša reakcija na kušnju definitivno otkriva od čega samo napravljeni. Kušnje imaju moć da nas transformiraju od toga tko smo, u ono *tko želimo biti*. Ali negdje putem smo pokupili laži da možemo biti heroji bez uplitanja u bitku.

Duboki izvori

Volim kada se netko koga ću susrest, izjašnjava kao duboki izvor. To znači da ima puno više u njima od onoga na površini. Duboki izvori su misteriozni i oni imaju priče za ispričati, a ja volim priče. To su ljudi koji su prošli kroz situacije koje bi zablatile ili zagadile druge izvore, ali njihova voda je ostala neokaljana. Duboki izvori postanu fontane koje donose osvježenje drugima. Duboki izvor znači da imaju veći kapacitet za reflektirati. Kada razgovaraš s

dubokim izvorom, ti ćeš vjerojatno naučiti više o sebi nego što ćeš naučiti o izvoru.

Znam neke žene koje su duboki izvori. To su uvijek žene koje želim bolje upoznati. Kada sam s njima, na početku se osjećam stidljivo, jer još imam toliko puno pitanja. Preferiram ih slušati više nego govoriti kada sam u neposrednoj blizini dubokog izvora. Uvijek ima toliko toga više za čuti od onoga što je uistinu izgovoreno. Ja želim biti dubok izvor, a opet ima razdoblja i područja u mom životu gdje više ličim na pudlicu.

Ponekad poznavati duboki izvor zahtjeva srčani posao s moje strane. Oni nisu uistinu zainteresirani za knjige koje sam napisala ili konferencije na kojima sam govorila. Većina njih je bilo tamo i to činila. Oni istražuju dalje. One ne žele čuti kako se ja izlijevam van; one žele znati kako se izabirem puniti. One pitaju o mom mužu, djeci, unučadi i mom srcu. One znaju gdje da nježno gurnu i dotaknu. Prije nego što shvatim što sam učinila, ja ću srušiti svaku od svojih osobnih sigurnosnih pregrada i sve im reći. (Praksa koja nije baš draga mom mužu.)

Ja ne otvaram svoje srce pod prijetnjom boli; radim to kao znak ljubaznosti.

Kad sam se susretala s dubokim izvorima, otkrila sam nekoliko stvari. Da bi postali duboki izvor potreban je zdrav pristup životu. Dubina se ne može kupiti – ona se stječe. Ona dolazi kada smo dovoljno hrabri da budemo iskreni. U tom smisli, dubina je kao mišić koji se razvija kroz stalnu upotrebu.

Željeni izvori

Nedavno, Johnu i meni su pristupili iz jedne agencije za casting. Zabavna industrija je bila u procesu da spoji zajedno televizijski show koji bi govorio s više duhovne perspektive o nekim dubljim temama s kojima se suočavamo u našem svijetu danas. To nije

bilo prvi puta da su nam pristupili za ovakvu vrstu emisije. Nakon nekoliko ponuda od strane drugih agenata za reality show-ove, ja sam znala da ne želim biti dio toga spektakla. Rekla sam svome osoblju da smatram da se tu ne uklapamo. Ali ovaj casting agent je uvjerio moje osoblje da ovaj show je nešto drugačije. Producenti su htjeli nešto što bi podsjetilo njihovu publiku na dane kada su ljudi išli u svoju lokalnu crkvu kada su trebali odgovore. Preko volje, složili smo se da tu ideju malo bolje istražimo.

John je bio u jednome gradu, a ja u drugome, pa smo se dogovorili za konferencijski poziv. Oni su postavljali brojna pitanja na koja smo odgovarali direktno i iskreno. I kao prvo nisam očekivala da će nas opet nazvati, ali jesu. Rekli su da im se sviđa naša energija i pitali su da proces intervjuja krene na sljedeću razinu. To bi zahtijevalo četiri sata snimljenog skype poziva. Oni su nam poslali listu pitanja koja su se nadali da ćemo pripremiti za intervju. Prvo je zvučalo otprilike ovako:

Moja šesnaestogodišnja kćer ima seksualni odnos sa starijim seksualno iskusnijim dečkom. On je njezin prvi. Kao majka, da li bih ju trebala testirati ili jednostavno joj dati kontracepciju? Što bih trebala učiniti?

U mojim mislima, ovo je bilo bez mozga. Kćer je maloljetna djevojka koja živi u kući roditelja. Bila sam sigurna u svoj odgovor.

Objasnila sam da Biblija govori da bježimo od bluda, ne da ga podržavamo. Preporučila sam da obitelj mora sjesti s njom i objasniti zašto se ona i mladić više ne mogu viđati...

Prije nego što sam mogla nastaviti s konceptom, casting agent me je prekinuo. Objasnila je (a) da će oni nastaviti s odnosima i (b) da ne žele da citiramo Bibliju. Oni su samo htjeli duhovne savjetnike. Ona je dalje objasnila da je agencija došla s pitanjima, ali da je ovo bilo njezino. Njezina sestra je imala odnose i njezina majka je željela znati što da radi. Tada smo shvatili da se ovaj intervju ne treba nastaviti.

Agencija je znala da smo učitelji Biblije, ali oni nisu htjeli da im pokažemo što Biblija govori. Oni su željeli da budemo duboki i duhovni, ali ne biblijski. Da li uopće postoji takvo što? Da li postoji ikakva stvarna mudrost van Božjeg savjeta? Pitala sam se da sam citirala New Age gurua da li bi to bilo dopušteno. Ono što su oni željeli od nas su bili plitki odgovori koji su zvučali duboko – željene dubine.

Oni su htjeli izbjeći konflikt. Oni nisu htjeli da ikoga uvrijedimo tako da im kažemo da su u krivu. Oni su htjeli da blagoslovimo pogrešno i da im govorimo da je njihovo zlo dobro. Njihov um je postavljen “to je što je” pa recite što trebate da se to čini ispravnim. Napravi kompromis dok istodobno to zvuči dovoljno blizu istine. Oni također nisu željeli da kršćansko vjerovanje bude otvoreno; oni su nas ohrabivali da ga sakrijemo. Njima to znači Bog je super, ali ostavi Isusa i Bibliju van te kombinacije.

Drugim riječima, sigurna sam da bi im se sviđala da sam odgovorila nešto ovako: “Da, budite dobra majka i odmah svoju kćer testirajte na spolno prenosive bolesti. I usput dajte joj dugotrajnu kontracepcijsku zaštitu da ju zaštitite od trudnoće. Pa sljedeći puta kada njezin mladić bude gotov, vi i vaš muž mu možete reći koliko vam znači vaša kćer. Recite mu da poštujuete činjenicu da je stariji i seksualno iskusniji. Pitajte ga da li će biti ljubazan i prihvatiti ovaj paket kondoma kao dar od obitelji. Na takav način možete biti sigurni da joj on neće prenijeti neku spolnu bolest. “

Da li primjećujete koliko je smiješan ovaj savjet? Ali razumijem. Ovi producenti nisu željeli čuti biblijsku istinu; oni su htjeli željeni izvor. Ustvari, oni su govorili Johnui meni: “Mi ćemo vam dati nešto novca, a zauzvrat vi ćete ljudima uslišiti njihove želje. Blagoslovite njihov grijeh i učinite da se osjećaju dobro sami sa sobom. “

Bojim se da previše kršćana pomirilo da budu željena dubina, radije nego da čuju ono što trebaju da bi razvili duboki izvor. Ima previše žena s dubokim čežnjama i plitkim životima. One znaju svjetovne savjete, one slijede samo praznu jeku njihovih glasova, i zamišljaju da je to sve...tako da se pomire s izvorom praznih želja. Kada se osvrnu na svoje živote...

Požele da to nisu rekle.

Požele da to nisu učinile.

Požele da se nisu udale za njega.

Požele da se jesu udale za njega.

Požele da su bar išle u školu.

Požele da su imale više prijatelja.

Požele da su izgledale kao ona.

Požele da to nisu kupile.

Požete da to jesu kupile.

Požele da su se bar molile više.

Požele da su bile više disciplinirane.

Požele da su bile strpljivije.

Kada bi samo željenje to učinilo, one bi sve bile briljantne, lijepe, jake i hrabre. Walt Disney je rekao: "San je želja koju tvoje srce stvori kada duboko zaspe. " Vjerujem da je to istina, ali san i želja postanu realnost kada učiniš nešto sa snom dok si budna. Želja i čežnja stvaraju *san* i mi stvaramo *činjenje*. Nije dovoljno željeti da bude dobro...ti moraš činiti dobro. To je gdje se dubina razvija.

Opasnosti zablude

Neka nitko sam sebe ne zavarava! Ako tko među vama zbilja misli da je mudar po sudu ovoga svijeta, neka bude lud da bude mudar, jer je mudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom! Stoji naime pisano: "On hvata mudrace njihovom lukavštinom" i opet: "Gospodin poznaje misli mudraca; zna da su isprazne."

(1 Kor. 3:18-20, KS)

Znam da piše *neka nitko sam sebe ne zavarava*, ali mi svi znamo da žena može zavarati samu sebe jako lagano. Ali zašto bih itko, muško ili žensko, želio staviti vunu preko vlastitih očiju i zavarati samoga sebe? Odgovor je da se nitko svojevolarno ne želi biti prevaren. Kao što moj muž uvijek kaže, *problem s prijevarom je ta što je prijevarna*.

Zabluda uzrokuje da stvari, ljudi, okolnosti i savjeti izgledaju drugačije od onoga što istinski jesu. Zabluda može učiniti da podložnost Bogu izgleda kao legalističko ropstvo. Zabluda može učiniti da neprijatelj tvoje duše zvuči kao prijatelj. Prijevara može ići tako daleko da učini da *zlo* izgleda *dobro* i *dobro* kao *zlo*. Moć zablude je takva da zamuti vode sve dok sve ne postane tako mutno da više nisi siguran što da vjeruješ. Bog je znao da ćemo se naći u takvom položaju, pa nam je dao standard koji neće varirati s prolaskom vremena i promjenom ljudske kulture i osjećaja.

**DA LI ŽELIMO
MUDROST OVOGA
VREMENA ILI
BEZVREMENSKU
MUDROST?**

Izbor je naš – da li želimo mudrost ovoga vremena ili bezvremensku mudrost? Što god stvoreno se smatra pametnijim od njegovog Stvoritelja, takav je upao u samozabludu. Riječ Božja sama ima moć da nam da jasnoću kada okolnosti zamute vodu. Bez savjeta iz Pisma, ti ćeš greškom nazvati ludost mudrošću.

Ako se to dogodi, ti ulaziš u rizik da prihvatiš pogrešna vjerovanja i da smatraš podlog i lukavog da je otvoren i iskren. Sjeti se zmijine mudrosti koja se umotala suptilno i lukavo. Suptilno vrebava pristaše aludiranjem na jednu stvar dok cijelo vrijeme misli na nešto potpuno drugo. Zmija se maskirala kao saveznik s unutarnjim informacijama za Adama i Evu. Pretvarajući se da je dobronamjeren prijatelj kojemu je stalo, ona je aludirala da će oboje i Adam i Eva postati sličniji Bogu onda kada počnu razlikovati dobro od zla. Adam i Eva nisu željeli biti prevareni; oni su željeli ono što im je zmija obećavala. Oni su odabrali vjerovati da Bog je lagao, a ne odbiti da ono što je zmija rekla nije istina. Zmija im je bila obećala da će postati sličniji Bogu, a zapravo su postali bezbožni. Pismo nas upozorava:

Čak i ako su svi drugi lažljivci, Bog je istinit.

(Rim. 3:4, NTL)

Put za izlazak iz prijevare je pokajanje; to je kada nazovemo našu mudrost ludošću i ponizimo se pred vječno mudrim. Pokajanje se dogodi kada se okrenemo od laži i uhvatimo se za istinu.

Sotonska suptilna obećanja odzvanjaju kroz cijelu zemlju danas. Davno su zmijine sugestije zvučale ljubaznije, nježnije i ekskluzivnije od Božjih zapovjedi. Nakon svega, što tebi zvuči bolje? Jedi i umri ili jedi i steci mudrost? Zmija koristi ljudski ponos i glupost protiv nas. Tko ne želi vjerovati da smo mudriji nego što uistinu jesmo? To laska. Istina je da izvan Krista nema prave mudrosti. Ono čime možemo biti privučeni je ograničen uvid iz naše vremenske, zemaljske perspektive.

Duh izričito veli da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i pristati uz prijevarene duhove i đavolske nauke.

(1 Tim. 4:1, KS)

Prijevarni duh će ti uvijek govoriti da postoji otkrivenje izvan Božje Riječi. Da smo mi u novom dobu i da Bog više ne misli

ono što je jednom rekao. Ovi duhovi ponavljaju zmijine riječi: ne slušaj Boga; budi svoj bog. Mnogi ovo propuste jer misle da je prijevara izolirana na otvorenom vračarstvu i sotonskim obredima. Međutim, puno češće prijevorni duhovi i demoni aludiraju na jednu stvar, a zapravo smjeraju na sasvim nešto drugo. Ako si kršćanin, oni ne mogu uzeti tvoju dušu, ali će zato učiniti sve da skinu tvoj autoritet i zagade tvoj izvor. Toliko toga stvarno bezbožnog u ovome svijetu je postalo uobičajeno u naše vrijeme. Mi smo strogo upozoreni:

Izbjegavaj svjetovne i babama svojevrstne priče! Mjesto toga vježbaj se u pobožnosti! Tjelovježba donosi malu korist, a pobožnost donosi potpunu korist, jer joj pripada obećanje života – života sadašnjega i budućega.

(1 Tim. 4:7-8, KS)

Nemoj se prevariti pretpostavkom da ove priče su djetinjaste i bezazlene samo zbog toga što su opisane svjetovne i bapske. Nisu niti jedno niti drugo. To nisu bajke ili basne isprepletene s fantazijom da nas nauče istini, to su demonske doktrine poslone da nas ubiju, ukradu i unište.

Ne postoji prava mudrost izvan sfere Božjeg savjeta.

Isus se nikada ne zaustavlja na ono što *želimo čuti*; on ide dublje i govori nam što *trebamo čuti*.

Povlačenje od naših izvora

Postoji pravi izvor unutar svakoga od nas. To je naša duša, mjesto gdje se povučemo. Jeremija to naziva kladenac (cisterna, rezervoar):

Jer dva zla narod moj učini: ostavi mene, Izvor vode žive, te iskopa sebi kladence, kladence ispucane što vode držati ne mogu.

(Jer. 2:13, KS)

Naši izvori duše mogu rangirati od jako plitkih do vrlo dubokih; razina vode može porasti ili pasti prema našem kapacitetu. Nije važno koliko je dubok izvor... ako je rezervoar ispucan, on neće zadržavati vodu. S vremenom izvor (zdenac) se može produbiti kao i ojačati i osnažiti. Kao zdenac, naša duša je posuda ili spremnik. U njoj čuvamo najdublje čežnje, strahove i želje.

Ponekad voda u zdencu moje duše kao da stagnira. Opet nekada mogu stvarno osjetiti kako teče, ali voda je uvijek tamo bez obzira da li je bunar prazan, polupun ili preplavljen. Davno, neprijatelj bi napunio bunar s prljavštinom, jer se znalo da je on izvor života. Grubi putovi u životu mogu to isto učiniti.

Kada osjećamo da je naš bunar (izvor) preplavljen, možemo ga otvoriti tako da dopustimo najdubljim tugama i čežnjama naše duše da pronađu svoj glas. Kada se osjećam mračno, blatnjavo, moguće čak i zlo, ponekad sve što treba je pjesma da otvori moj izvor i osvježi moju dušu. Smijeh i provođenje vremena s obitelji i pobožnim prijateljima pune rezervoar. Čitanje Riječi, pisanje dnevnika i molitva me osvježe kao veliko piće iz hladne fontane u vrućem danu.

Žene s prošlošću

Svi imamo prošlost. Neke od prošlosti su šarenije s više boja od drugih. Neki od nas imaju dobru prošlost. Neki od nas imaju strašnu prošlost. Nije zapravo važno da li je prošlost bila okrutna ili blaga prema tebi; najveća opasnost je pokušavati živjeti u nečemu što je prošlo. Mi smo stvoreni da živimo u svjetlosti sada dok gledamo u budućnost s još većom svjetlošću. To je put pravednih.

Naučila sam da ljudska priroda ima tendenciju gledati unatrag i voditi razgovore o prošlosti dok Bog gleda naprijed i objavljuje našu budućnost. Dobro je slušati ljudske priče, ali za kretati se naprijed je važnije da znamo njihove snove.

Kako sam putovala i govorila, imala sam privilegiju objavljivati nadu nad tisućama žena. Voljela bi da možete vidjeti svijetlo razumijevanja koja odsijeva na njihovim licima kada hrabro objavim:

Napadi na tvoj život imaju više veze s tim što bi ti mogla biti u budućnosti nego tko si bila u prošlosti.

Iznenada, one shvate da njihova priča nije završila. One shvate da postoji nešto strateško u njihovim životima i da ih je neprijatelj ciljao metodično i s namjerom. U tom trenutku, one shvate da želim da znaš. Nikada nije u pitanju tvoja prošlost. Uvijek je u pitanju tvoja budućnost. Da, postoje posljedice naših izbora. Shvaćam to. Ali bez obzira što si ti učinila, Bog je već otišao ispred tebe i napravio put tamo gdje izgleda kao da nema puta.

Ti pogledaš unatrag i misliš da su tvoji postupci zatvorili jedina vrata koja ćeš ikada imati. Pogodi što. To je laž. Da, ta vrata su zatvorena, ali ako pogledaš okolo, pronaći ćeš druga koja te čekaju. Možda izgledaju drugačije, možda čak budu teža, ali ako surađuješ s Bogom, on će te uvijek dovesti tamo gdje trebaš biti. On će ti uvijek dati oruđe koje trebaš da stvoriš dubok i ojačan izvor iz kojega crpiš.

Problem je što previše nas sjedi blizu puknutog i plitkog željenog izvora i plaće. Mi govorimo: "Da bar nisam to učinila! Sve sam upropastila!"

Nemoguće! Ti, moja predivna prijateljice, nisi tako moćna. To što si žena s prošlošću ne znači da ne možeš imati budućnost. To što si žena s prošlošću ne daje ljudima pravo da kontroliraju tvoju budućnost. Bog ima kontrolu nad tvojom budućnošću. Sv. Augustin nam daje dobar savjet kako da započnemo produbljivati naše izvore:

Da li se želiš uzdići? Započni sa silaženjem. Planiraš se popeti među oblake? Prvo položi temelje poniznosti.

Isus želi da nas susretne na našoj najnižoj točki i ne jedanput, nego puno puta. Prečesto mi shvaćamo potrebu da ga susretnemo u inicijalnom trenutku spasenja, samo što mislimo da nas je od tada ostavio same da gradimo. To je daleko od istine. Prvo ga susretnemo kao Gospodara spasenja i od tada opetovano, s poniznošću, kao onoga koji obnavlja naše duše i krpa napukle rezervoare naših srca.

Povlačenje u plićake

Kada sam trenirala da postanem spasilac na plaži, naučila sam da se većina ljudi utopi unutar sigurnosne zone svaku godinu. Tri najrizičnije grupe su jako mladi (pet godina i manje), mladi i ludi (muškarci između dvadeset i dvadeset pet) i stariji (iznad šezdeset). Zanimljivo, gotovo polovina žrtava utapanja pogine na dubini od šest stopa (oko 180 cm) sigurnosti. Oni se uspaniče i propuste uvidjeti kako da iskoriste okolinu. To je glavni razlog velikog postotka ljudi koji se utope u vodi od tri stope (oko 90 cm) i manje. Da su imali staložen um, trebali su samo spustiti stopala na dno i stati dok im ne dođe pomoć ili su mogli koristiti dno plovka ili su mogli izaći iz vode u sigurnost. Nije uvijek dubina ta koja ubija; nego paničarenje u plićaku kada se dogodi nešto neočekivano. Oni ljudi ne poštuju vodu i sebe zamišljaju nepobjedivima.

Zato hajde da ne budemo generacija žena koja se utapa u plićaku. Hajdemo dopustiti Duhu Svetomu da kopa duboko.

Živi izvor

Kada ovaj zemaljski život završi, svi se nadamo čuti *dobro učinjeno*. Riječ *dobro opisuje kako* mi činimo što god da smo pozvani da činimo. Ne postoji nešto kao savršeno učinjeno u području ljudskog života i ljubavi. Postoje smo nesavršeni ljudi

koji to rade dobro. Riječ *dobro* je dar svakome od nas. To je riječ koja znači zdravo i ispravno. Ona opisuje ljude koji promaše i padnu, ali svaki put se podignu. Mi moramo uvijek ustati, svaki put kad padnemo.

To je stav koji trebamo prihvatiti ako želimo razvijati dubinu koja će nas održati. Poslušajte kako prijevod iz *The Passion Translation* naglašava Izreke 24:16:

Jer oni koji vole Boga mogu trpjeti nevolje i spotaći se sedam puta, ali oni će opet ustati, ponovno i ponovno.

Nevolje su životni fakultet. Cijena svakoga sata podučavanja se može mjeriti s onim koliko je potrebno za tebe da ustaneš *još samo jedanput*. Ustajanje, gledanje u ogledalo i priznati da si pogriješila može biti teško i čak skupo. Ali nepravednima je padanje fatalno.

Ali nepravedni se sruše samo jednom nesrećom
i neće biti u stanju opet se dići.

Sjećam se kao sam gledala živote dvoje sjajnih i nadarenih vođa koji su se i jedan i drugi spotakli i pali na slične načine, ali opet su reagirali sasvim drugačije u njihovom procesu obnove.

Jedan pastor se podložio planu koji su mu njegov odbor i tim za obnovu predložili. Taj plan je zahtijevao puno od vođe, njegove žene i obitelji. Oni su sve ostavili i preselili iz grada gdje su bili okruženi prijateljima i dugo živjeli, ostavivši za sobom crkvu koju su podigli. Pridružili su se novoj crkvenoj obitelji koja će im pomoći u procesu iscjeljenja. Otišli su od svega što su poznavali, vjerujući da ovaj pristup biti najbolji način da se svi iscijele.

Sigurna sam da je bilo razdoblja kada se tražilo od njih previše ili ih se nepravedno tretiralo. Znam da su bili povrijeđeni prijezirom od strane onih koje su smatrali prijateljima. Kada su ljudi uključeni uvijek postoji mogućnost pogreške. Ali oni su svoja srca zadržali

čistima od povreda i izabrali živjeti svaki dan gledajući naprijed a ne unatrag.

John je bio na jelu s tim vođom kada je bio u mirnoj sezoni odmora, služenja, učenja i iscjeljenja. Vrijeme je prošlo; oni su nastavili ići naprijed. Ovaj par je zdrav, njihov brak cjelovit i djeca im cvjetaju. Oni su usko povezani s velikom organizacijom za podizanje crkava u Americi. Ta veza im otvara put da otvoreno dijele njihove životne lekcije, da pomognu drugim vođama da ozdrave i da spriječi druge vođe da ne padnu na način kako su oni. Voljela sam ih prije, ali moje poštovanje prema njima je naraslo. Jako sam zahvalan što nisu ostali dolje. Oni su ustajali ponovno i ponovno. Bilo je teško, ali su ostali na pravome putu.

Onaj drugi vođa i njegova žena su imati sasvim drugačiji pristup. Sjećam se da je John imao tekstualni razgovor s tim vođom. U njemu ga je John ohrabrivao da bez obzira što se dogodilo da ostane na pravome putu. On se složio. Ali se dogodila nesreća i nisu ostali. Oni su odlučili izaći iz procesa, oni su osjećali da su njihove vođe tražili od njih nerazumno i da su ih nepošteno tretirali. Što je možda bila istina na neki način...to samo Isus zna.

Tragedija je ta da ih je njihova povreda povukla natrag dolje u blato onoga što su već bili prolazili. Postali su stručnjaci u tome kako ih se loše tretiralo. Tužno, mi smo izgubili korist od onoga što su naučili kroz njihovo putovanje.

Drugi način, kako te pad izvlači napolje, je kada izabereš da gledaš taj pad kao životnu kaznu umjesto životnu lekciju. Činjenica da nisi uspjela te ne čini neuspjehom. Ako si živa, *ti ćeš* susresti neugodne okolnosti. Nemoj pretpostavljati da su neki ljudi izuzeti. Neki ljudi jednostavno podnose poteškoće gracioznije od drugih. Vidjela sam dovoljno da znam da nema načina za izbjeći ih. Ljudi će te povrijediti i razočarati; jedni to rade namjerno, a drugi nenamjerno. Život će te povrijediti ili ti donijeti neugodnosti.

Nevolje se događaju svakome u neko vrijeme na nekoj razini. Ovo je predivna istina. Bilo je mnogo stvari koje su u to doba bile tako bolne da sam mislila da ih nikada neću zaboraviti. A sada većine tih stavi se jedva sjećam. Zašto? Ustala sam i nastavila hodati. Kako sam hodala, nove nevolje su me sustigle. Toliko je vode prošlo ispod moga mosta, da iste stvari za koje sam mislila da ih neću nadići u svojim tridesetima, su mi omogućile životnu diplomu u pedesetima.

Svaki naš pad je nova prilika za učenje. Počinjemo prepoznavati prepreke i opasnosti. Mi se osiguramo da su nam vezice na cipelama budu svezane. Mi čitamo Riječ tako da put pred nama je svijetao. Svaki put kada ustanemo, naš kapacitet se povećava. Naši izvori postanu dublji, praveći više mjesta za živu vodu Duha Svetoga.

Vjerni završetak

Sada hajdemo pogledati na drugo značenje riječi izvor. Izvor govori o izvoru vode kao što je vrelo ili fontana. Kada crpimo život i snagu iz izvora žive vode mi postajemo izvor osvježenja za druge. Duboki izvori žive vode znaju da je njihov izvor neiscrpan. Kada ljudi nas gledaju, oni ne vide raštrkane bakrene novčiće u plitkoj vodi. Oni vide nemjerljivu vjernost Božju.

**NIJE VAŽNA
BRZINA, NEGO
KAKO ĆEMO
ZAVRŠITI UTRKU.**

Učinjeni dio i dobro učinjeni dio je povezan s završetkom. Biblija je puna priča i usporedbi o završetcima dobrim – ili lošim. Tu je Noa, čovjek čiji je projekt gradnje arke trajao godinama. Tu je Samson, koji je usprkos ogromnim pogreškama završio spektakularno u Božanskoj snazi. Tu je Petar, koji je zanijekao Krista, i Pavle, koji je proganjao Krista, otro put za snagu njegove službe. U suprotnosti, tu je čovjek koji je započeo graditi bez da je prije izračunao troškove. On je počeo dobro, ali su mu

se rugali jer nije dovršio (Luka 14:28-30). Zatim, tu je bio sluga kojemu je povjeren jedan talent, koji je odlučio zakopati dok mu se gospodar ne vrati. Novčići ne rastu u zemlji, pa kada ih je iskopao imao je isto s čime je započeo. Završivši gdje je započeo mu je donijelo naziv nevaljali i smjestilo ga da izvana gleda unutra (Mat. 25:14-30).

Ono što nam ove riječi govore je na kraju nije važna *brzina*, nego kako ćemo završiti *utrku*. Upornost, vjernost, stalna poslušnost će uvijek nadvladati obične i nedosljedne nalete aktivnosti i entuzijazma. Spotaknemo li se putem, čak i kada padnemo, ako se ustanemo i nastavimo u pravom smjeru, Bog će nas dovesti kući.

Da bi dobro putovali u ovome životu potrebno je kopati duboko, ojačani izvori, koji zahtijevaju predanost da bi vjerno završili ono što smo započeli. Svatko može stvoriti željeni izvor, ali mi želimo kopati duboke izvore, rezervoare života koji su ojačani Božjom Riječi i obnovljeni osvježavajućim fontanama Duha. Tu Božja velika nagrada – život i obećanje bez suparništva – može biti pronađena.

Pitanja za diskusiju:

1. Koje područje Bog trenutno “iskopava” u tvome životu?
2. Kako bi opisala ženu koja je duboki izvor?
3. Da li je moguće biti duhovan bez da se bude biblijski?
4. Što puni izvor tvoje duše? Što ju ispražnjava?
5. Kako možeš biti pažljivija u njegovanju svoga izvora?

KĆI BEZ SUPARNIŠTVA

Tiranin umire i njegova vladavina završava, mučenik umire i njegova vladavina započinje.
Søren Kierkegaard

Ova žena:

Usprotivila se najmoćnijem i izopačenijem vladaru na svijetu. Ona je dala hrabru prezentaciju Evanđelja koja se smatra neusporedivom.

Bila je nezamislivo pretučena, kušana i mučena na svaki način i opet ostala odana Evanđelju, prijateljima i njezinom Gospodinu.

Bila je zatvorena, ali njezin se utjecaj nije mogao zaustaviti.

Bila je sama, ali ne i usamljena.

Ubrojena je među apostole i povjesničari rane crkve tvrde da je njezina služba neusporediva u znakovima i čudima.

Ti se možda pitaš zašto ne znaš za nju. Razumijem. Ja sam je tek nedavno upoznala. Ali ona je jedna od mnogih žena koje su bile majke crkvi čija su imena pokopana u pijesku vremena. Tijekom svoga života čula sam samo dijelove o njoj. Željela sam je upoznati. Nisam bila zadovoljna samo glasinama o njoj. U mojoj potrazi, zvala sam biblijske učenjake, istraživala po Internetu i kupovala knjige. Otkrila sam njezino ime i skupila dovoljno dijelova da je mogu upoznati. Sad kada znam više o njoj, smatram da bi bilo u redu da je i vi upoznate.

Njezino ime je Photina ili Photini. To je grčko ime i znači „osvijetljena“. Ovo je ime prisvojila kada se prekrstila u kršćansku vjeru. Kao i svima nama, Isus je preplavio njezin svijet s otkrivenjem svijetla. Kao predana vjernica u Krista, ona je bila među onima koji su bili okupljeni u gornjoj sobi. Kada je Duh Sveti sišao na njih u moći, ona je bila tamo; vatreni jezik je ostao u njoj i bila je ispunjena Duhom i počela je govoriti druge jezike. Za vrijeme Pentekosta Photina je dobila zadatak da propovijeda Evanđelje do na kraj Zemlje.

Naša je hrabra sestra ostavila sve što je predstavljalo granice i udobnost života koji je poznavala i putovala je u udaljene zemlje Afrike. Nije išla sama – povela je većinu obitelji. Njezin susret s Kristom uzrokovao je tako uočljivu transformaciju u njenom životu da su se oba njena sina i svih pet sestara također obratili. Photina, njen sin Joseph i njene sestre putovali su u najudaljenije dijelove svijeta, baš kao što je Isus zapovjedio u Djelima 1:8.

U Africi su svi vjerno služili, šireći Kristovo evanđelje u Kartagi, donoseći ogromne plodove. Kada je ta vijest došla do Nerona, poremećenog cara, koji je zatvarao i proganjao kršćane po svome carstvu, Photina je tražila Božju mudrost. Isus joj se pojavio u snu i uputio ju da ide u Rim i suprotstavi se caru. Tako umjesto da idu što dalje od Nerona, oni su otišli u središte oluje. Odmah su Photina, njezin sin i sestre zaplovili prema Rimu u velikom društvu kartažanskih kršćana.

Oni su bili upozoreni da će trpjeti posljedice ako izaberu otvoreno živjeti svoju kršćansku vjeru i bili su odgovarani da ne prakticiraju osobno bogoštovlje. Ovdje je razgovor između njezina sina Viktora, koji je bio u službi rimskog časnika, i oficira po imenu Sebastian.

“Viktore, znam da ste ti, tvoja majka i brat Kristovi sljedbenici. Kao prijatelj savjetujem ti da se podložiš volji cara. Ako informiraš o bilo kojem kršćaninu, primit ćeš bogatstvo. Pisatću tvojoj majci i bratu, tražit ću da ne propovijedaju Krista javno. Neka prakticiraju svoju vjeru u tajnosti. “ Viktor je odgovorio: “Ja želim piti propovjednik kršćanstva kao moja majka i brat. “ Sebastian je rekao: “O Viktore, svi znamo da te čeka patnja, tebe, tvoju majku i brata. “¹

Koliko bi njih i dalje otvoreno prakticiralo svoju vjeru, ako bi znali da ta odluka znači sigurnu patnju? Kasnije, njezin je sin Viktor dijelio sudbinu s njegovom majkom, bratom i tetkama. Ovdje je izvadak iz istog dokumenta citiranog malo prije, koji daje uvid kako je izgledao njezin prvi prijem kod Nerona.

„Photinin dolazak i djelovanje probudilo je znatiželju u glavnome gradu. “Tko je ova žena?“ pitali su. “Ona je došla ovdje s gomilom sljedbenika i propovijeda Krista s velikom odvažnošću. “ Vojnicima je bilo naređeno da je odvedu do cara, ali Photini ih je očekivala. Prije nego što su je uhapsili, Photini je sa sinom Josipom i kršćanskim prijateljima otišla k Neronu. Kada ih je car vidio, pitao ih je zašto su došli. Photini je odgovorila: “Došli smo te podučiti da povjeruješ u Krista. “ Polu-ludi car Rimskoga Carstva ju nije plašio. Ona ga je htjela obratiti. “²

Očekivano, Neron nije bio baš susretljiv. Naredio je da će onima koji izjavljuju da su u Isusovim rukama, ruke pretući željeznim šipkama. Stražari su odveli Photinu i sve koji su bili u

njezinom društvu da ih istuku zbog drskosti. Tijekom sljedeća tri sata njihove ruke su bile brutalno istučene sa željeznim šipkama, ali kršćani nisu osjetili bol i pjevali su psalme dok su se njihovi mučitelji iscrpljivali. Nitko od Kristovih sljedbenika nije imao niti ogrebotinu na rukama.

Kada je Neron otkrio da udarci nemaju učinka na njih, zatvorio ih je i smislio plan da uvjeri Photinu i njezine sestre da se obrate. Ovaj puta ih je namjeravao okrenuti njegovoj volji s ljubaznošću. Naredio je da se postavi šest prijestolja u velikoj banketnoj dvorani. Pred tim je prijestoljima osigurao da se svaka vrsta rimskoga obilja prostre pred njezine sestre. U ničemu se nije štedjelo u pripremi ponude koja bi izazvala svaku žensku dušu. Uz zlato i srebro tamo su bili dragulji i skupocjeni nakiti položeni pred svaku ženu. Ova bogatstva i lagodan život i ljepota bila bi njihova samo ako se odreknu kršćanske vjere i poklone se rimskom božanstvu. Da ih uvjeri u tome smjeru, zadužio je vlastitu kćer, Domninu, kao svoga agenta.

Kada je Domnina ušla u prostoriju, toplo je pozdravila Photinu i u pozdravu je spomenula Krista. Photina je pogrešno shvatila da je ona vjernica, i nakon što ju je prihvatila, ona je otvoreno s njom podijelila transformirajuću ljubav i čudo njezinog Krista, pretpostavljajući da joj je ona sestra. Domnina je bila zatečena i umjesto da uvjeri Photinu, ona se obratila na kršćanstvo. Ali ona nije bila sama u tome obraćenju – njezine sluškinje su se također obratile dok su slušale hrabro propovijedanje Evanđelja njezinih sestara. Zatim je Photina uputila Domninu i njene sluškinje da uklone svo bogatstvo iz prostorije i podijele ga siromašnima koje nađu na ulicama Rima. Domnina se krstila i dobila novo ime.

Neron je bio bijesan. Naredio je da se Photinu, njene sestre i sinove usmrti vatrom. Dao je konstruirati veliku peć, ali kada su ih bacili u peć, nije ih zahvatila vatra. Sljedeće, Neron je zapovjedio da ih se smakne otrovom. Kada je trovač došao, Photina se

dobrovoljno javila da prva popije otrov, ali otrov nije imao učinka na nju i sve ostale kršćane. Tada se osoba, koja je poslana da ih otruje, obratila na kršćanstvo. Oni su ostali u zatvoru zbog svoje vjere i sljedeće su tri godine bili podvrgnuti batinama i ostalim oblicima mučenja koje je poremećeni car izmišljao.

No što ih je više maltretirao, njihova slava je još više rasla. Riječ o njihovoj vjeri i moći se širila kroz glavni grad carstva i tijekom njihovog zatočeništva sam zatvor je postao kuća slavljenja. Građani rima su redovito dolazili do ćelija kod vjernika da prime molitvu i čuju Evanđelje. U tri godine poruka Krista se nastavila infiltrirati Rimom iz zatočeništva zatvora i mnogi su povjerovali.

Neron je poslao jednog od bivših sluga koje je stavio u zatvor i on ga je izvijestio o svemu što se događa. Car je naredio da se odmah odrube glave svim kršćanima u zatvoru. Jedino je izuzeta bila Photina. Nadao se da će slomiti njezinu odlučnost kroz patnju i izolaciju, tako da ju je uklonio iz zatvora i spustio u duboki, tamni suhi bunar. Tamo ju je tjednima ostavio u nečemu kao otvorenom zemljanom grobu. Bila je stvarno sama. To su bili mračni dani za Photinu i ona je plakala, ali ne zbog gubitka voljenih. Znala je da su oni oslobođeni od svakog oblika zemljanog zatvora i da im je zagaraniran prijem na nebu. Tugovala je što joj je uskraćena privilegija da bude mučena sa sinovima i sestrama i tako je okradena za mučeničku krunu. Od svega što sam pročitala čini se da je ovo razdoblje bilo najteže za nju.

Svaki povijesni zapis koji sam pročitala spominje ovo razdoblje u bunaru. U jednom zapisu, ona je umrla u dubinama suhoga bunara, ali ne od očaja nego zbog izbora. Kao Stjepan, ona je ugledala Spasitelja u snu i predala svoj duh. Druge pisane bilješke govore da je bila uklonjena iz bunara nakon dužeg vremena, nakon sna gdje joj se ukazao Isus, oslobođena je od života dok je bila u zatvoru. U svakom slučaju život ove žene bio je duboki zdenac žive vode koji je podigao i osvježio bezbroj drugih.

Moderni mučenici

Photina nije imala obožavatelje i fanove, njezin je život proizveo svjedoke i mučenike. Ova je žena imala nešto što ja želim. Ona je imala nešto što mi svi možda trebamo u danima koji su pred nama: čvrstu odlučnost. Posjećenost crkve raste kada svijet gleda povoljno na kršćane. Ali predani učenici su rođeni u sezonama poteškoća. Poznati katolički povjesničar Christopher Henry Dawson objašnjava:

Crkva je rasla pod sjenom batina i sjekira krvnika, i svaki je kršćanin živio u opasnosti od fizičke torture i smrti. Misao mučeništva obojila je cijeli izgled ranog kršćanstva. Ali to nije bio samo strah nego ideal i nada. Jer mučenik je bio potpuni kršćanin, on je bio šampion i heroj novoga društva i njegov sukob sa starim, čak i kršćani koji nisu uspjeli u trenutku progona – Lapsi – gledali su mučenike kao njihove spasitelje i zaštitnike.³

Mi živimo u dobu s puno izopačene zlobe i nasilja. Svaki puta kad pomislim da ne može biti gore... bude. Kršćani su mučeni još i danas – sramotno, odgovor svijeta je stav ravnodušnosti. Srce mi se slama, ali nisam nimalo iznenađena. Nedavno, na američkom tlu, kršćanski su studenti mučeni zbog svoje vjere kada je čovjek s puškom sistematično ubijao, one koje su priznali Krista, u glavu, a one koji nisu, u nogu. Umjesto da se to nazvalo zločinom iz mržnje, naše su se vijesti bavile kontrolom oružja.

Ako je Biblija interpretirana točno, olakšanje i izbavljenje neće doći niti od jednoga vođe ovoga svijeta. Ali to ne znači da mi ostajemo tihi pred licem tame ništa više od Photine. Mi moramo biti živo, dišuće otkrivenje 1 Ivana 4:4:

Vi ste, dječice, od Boga i vi ste ih pobijedili, jer je veći onaj koji je u vama nego onaj koji je u svijetu.

U drugim nacijama kršćanima se odrubljuju glave i snimke tih grozota šalju se s globalnim upozorenjem svima koji se usuđuju nazvati *ljudi od križa*. S ovom oznakom ja se moram zapitati sjećaju li se počinitelji tko smo a mi smo to zaboravili.

Nedavno su militantni Muslimani provalili na okupljanje kršćana, na jednom od Kenijskih fakulteta i ubili sve prisutne na jutarnjoj molitvi. Zatim su ti militanti istjerali studente iz spavaonica i hostela i s uperenom puškom ispitivali njihovu vjeru. Opet, oni koji su imali hrabrost identificirati se kao kršćani, bili su upucani. Ubijeno je skoro 150 ljudi i još više ih je bilo ranjeno. Organizacija koja je predvodila napad, hvalila se po kanalima društvenih mreža da je to samo početak i uvjeravali ljude od križa da će doći još više. ⁴

Vrijeme je da se pripremimo patiti za Krista. Bolje da imamo srca spremna da daju odgovore i budu spremna patiti, nego da nas uhvate nespremnne i da ga zaniječemo. Trebamo imati isti uvid kao učenici u Djelima 5:41-42:

A oni ostaviše Veliko vijeće vrlo veseli što im je udijeljena čast da podnesu zlostavljanje za ime Isusovo. Svaki dan su neprestano i u hramu i po kućama navješćivali Isusa kao Mesiju.

(KS)

Da li si ikada susreo nekoga tko je pretučen zbog vjere u Krista? Da li si ikada razgovarala s nekime tko se radovao da je dostojan patiti poniženje za *to ime*? Ja jesam. Ovi svetci imaju prozračnu čistoću u svojim životima, ne zbog toga što su pretučeni, nego što su susreli Isusa usred njihovih patnji. Oni su okrunjeni milošću na područjima gdje biti kršćanin ugrožava njihove živote. Oni skoro svakodnevno žive u opasnosti. Često su to dragocjeni braća i sestre koji vrijedno rade da prevedu moje knjige. Istina je da je pišem u sigurnosti, a oni prevode u opasnosti. Često se ja ne

osjećam dostojnom raditi s njima. Njihovi životi me podsjećaju na Pavlove riječi u 1 Korinćanima:

Čemu li se mi svaki čas izlažemo pogiblima? Iz dana u dan mrem, tako mi slave koja ste vi, braćo – što je imam u Kristu Isusu, Gospodinu našem.

(15:30-31, KS)

Slabost Zapada

Mogu li biti iskrena? Bojim se za Crkvu na Zapadu. Tužno, u ove dane mi ćemo češće susresti one koji su obeščastili njegovo ime. Povremeno, moja vlastita apatija i sebičnost mi se gadi.

Nedavno, John i ja smo razgovarali tijekom večere s pastorima koji su dijelili kako stalno opominju njihovu zajednicu – ljudi koji ispovijedaju da su prihvatili Isusa kao gospodina – protiv zamke seksualne nemoralnosti. Zauzvrat, primaju blijede poglede i loše izlike. Par koji živi zajedno će objašnjavati: “Mi se planiramo vjenčati jednoga dana; zašto je krivo da živimo zajedno i imamo odnose sada?”

Drugi službenik je podijelio svoju agoniju kako se istaknuti kršćanski vođa planirao razvesti od svoje žene iako nije bilo biblijskih temelja za taj postupak. On je objasnio kako razumije da će se zbog razvoda o njemu pričati u nekim krugovima oko godinu dana, ali nakon toga će ga opet svi prihvatiti. Nažalost, to bi moglo biti točno. Strah od ljudi ne može ikoga od nas sačuvati od grijeha. Samo će strah Gospodnji uzrokovati da se maknemo od zla.

Nakon iznimno dirljivog trenutka tijekom službe gdje je Duh Sveti dotakao stotine žena da uzmu svoj križ i slijede Isusa, vođa je ustao i rekao svim ženama da ne osjećaju pritisak – Bog ne treba njih da *čine*; on ih treba samo da *budu*. Stvarno?

Jako sam zahvalna da Isus nije stao s time da on *jeste* Sin Božji, nego je bio voljan odreći se njegove božanske prirode i privilegija da bi *činio* djelo sluge u našu korist. Ja gledam u crkvu i vidim ju tako duboko uronjenu i zapetljanu sa svijetom da me to plaši.

Žena s prošlošću

Ali tako nije započelo s Photinom. Bilo je vrijeme kada je ona također bila tako duboko zapetljana u grešan način života, da se nije moglo vidjeti ništa više nego posramljena vanjština. Bila je žena s prošlošću pod upravom zakona koji ju je ostavio bez nade za budućnost.

Pismo nam daje uvid u pozadinu ove žene. Kada smo je prvi puta susreli, bila je bez imena, rastavljena i bez doma. Njezin je život bio u konfliktu na toliko mnogo fronti da nitko nije mogao zamisliti da će ona ikada služiti. Shvatimo ovo, ona je prvo dijelila Evanđelje u obliku pitanja i sugestija. Možda kao naša prijateljica i ti si osjećala osudu drugih do takve krajnosti da su tvoje izjave bile sugestije i pitanja.

Oprosti im.

Ljudi koji će te vezati za tvoju prošlost... trebaju još iskusiti otkrivenje Božje milosti i snagu novog rođenja.

Možda si ti ta koja preispituješ samu sebe. Moja prošlost je postavljala dosta pitanja meni. I opet, to su bila najmračnija, najprljavija mjesta moga života koja su kasnije otkupljena i postalisu moji najdublji izvori. Iako je istina da novo-spašeni ne bi trebali biti promovirani u vodstvo prebrzo, svaki kršćanin bi se trebao ohrabrivati da svjedoči o snazi spasenja. Ali Isusova dragocjena milost ne bi nikada trebala biti zloupotrebljena kao isprika za ići i grijehiti više i više (Rim. 6:1-2). Umjesto toga, njegova milost nas treba poticati da se mijenjamo, da živimo promijenjene živote s rastućom pravednošću i da dobijemo nova imena.

Prije nego što je uzela ime „osvijetljena“, Photina je bila poznata samo po etničkom opredjeljenju. Susreli smo ju kada smo čitali njezin osobni razgovor s Isusom. Ona je naša prijateljica Samarijanka. Kako je to čudesno, da će žena, koja je imala pet muževa, jednoga dana raditi s njezinih pet sestara! Volim to, jer u Bibliji, broj pet simbolizira milost. A u njezinom slučaju ona je iskusila iz milosti u milost!

Uvijek sam voljela tu ženu. Godinama sam je gledala kao ženu ogromnog kapaciteta. Ona je bila duboki izvor koji je živio plitki život. Poteškoće koje je iskusila i posljedice njezinih izbora je u njoj iskopalo duboku, tamnu, suhu udubinu. Neprijatelj njezine duše je namijenio da to bude trajno slomljeno mjesto koje ju je izoliralo i zakopalo njezine snove.

Kada čitam interakciju Isusa i ove žene u Ivanu 4, uvijek se zamislim u toj sceni. Zamislim da su učenici mislili da je sigurno ostaviti iscrpljenog Isusa samog kraj zdenca. Još nije bilo vrijeme da pastiri dovedu svoja stada da ih napoje, a žene iz okolice su već bile ranije tijekom dana da uzmu vodu za kućanstvo. Sviđa mi se kako Passion Bible opisuje njihovu interakciju:

Ischrpljen od dugog putovanja, on je sjeo na rub Jakovljevog zdenca. Poslao je učenike u selo da kupe hranu, jer je bilo već popodne. Ubrzo je došla žena Samarijanka da zahvati vodu. Isus joj reče: "Daj mi vode da se napijem."

(Ivan 4:6-8)

Isus umoran od dugoga hoda i iscrpljen od Farizeja, vidim ga kako sjedi na rubu Jakovljevog starog zdenca. Uporno popodne sunce Srednjega Istoka ga dodatno umara, ali on osjeća hladan zrak koji dolazi iz zdenca. Isus gleda u dubinu i razmišlja o njegovoj povijesti, dok promišlja o događajima toga dana. Njihov doseg u Judeji je završio iznenada i šetnja je bila duga i prašnjava. Stao je s krštenjem kada je uočio da su religiozne vođe to pretvorile u neku vrstu natjecanja brojeva između njega i Ivana. (Ivan 1)

Zašto oni nisu uvidjeli za čega je to? Oni su radili zajedno kao suradnici. Da, mase su dolazile. Njihova glad je bila očajna nakon toliko godina suše. Sada je proroštvo i obećanje učinilo ljude spremnima. Životi su bili obnovljeni kroz pokajanje i vodu krštenja.

To je bilo tako sveto, puno nade, a oni su to pokušali pretvoriti u cirkus. Tako da su ostavili vode Jordana i došli na ovu suhu ravnicu.

Isus je zatvorio oči na trenutak zbog prašine i sjajnoga sunca. Odmorit će se i čekati na ovome starome zdencu povratka njegovih učenika. Teško je uzdahnuo. Odjednom, osjećaj očekivanja se uzdrma u njegovu srcu i on osjeća da Duh Sveti šapuće, *ja imam naume ovdje na ovom jalovom samarijanskom polju*. Isus čuje jednu riječ, žetva. On otvara oči i ugleda usamljenu kćer Samarije kako dolazi zahvatiti vode.

Ona nosi veliku posudu. Sličnu onima koje druge žene koriste kada uzimaju vodu početkom dana. Njezina posuda je prazna kao i njezino srce. Ova kćer je potonula tako nisko da čak izbjegava društvo žena. Biblijski učenjaci smatraju da je ona odabrala doći za vrijeme najveće vrućine jer je tada broj ljudi na zdencu najmanji.

Isus ju promatra. Primjećuje kada ga ona vidi i brzo odvrti pogled. Po podrijetlu njegove odjeće ona zna da je Židov. Židovi se ne druže s Samarijancima; oni ih preziru. Ova je žena znala za nevolje od prije i nije željela nevolju opet.

Oprezno, ona prilazi na suprotnu stranu zdenca, gdje spušta posudu da zahvati vodu. On joj se obraća. Iznenadena, ona podiže glavu i zaustavlja pokret. Postoji nešto u dubini i tonu njegovog glasa što ju zapanjuje. Njegov upit za vodu zvuči više kao poziv nego zapovijed. Nesigurna, ona proračunava:

Zašto Židov pita Samarijanku za popiti vode? Židovi neće čak ni piti iz posude koju su Samarijanci koristili!
(Ivan 4:9, prijevod TPT)

Zamisli, ako možeš, tako duboku predrasudu da korištenje iste čaše vode bi uzrokovalo da postaneš nečist. Ne samo da je Samarijanka, još je i žena. Ali Isus se nije bojao koristiti njezinu čašu...on se pripremao popiti čašu gnjeva za nju. Isus ju ne želi iskoristiti kao drugi muškarci koje je poznavala. Možda se on želi predstaviti. Možda on želi razgovor utjehe. Možda je iscrpljen od toga da ga se pogrešno interpretira od strane arogantnih religioznih vođa. Možda kao mnogi od nas se želi utješiti tako da olakša svoje srce pred strancem.

Isus odgovara: "Kada bi samo znala tko sam i dar koji ti Bog želi dati – ti bi mene pitala za piti, i ja bi ti dao žive vode."

(Ivan 4:10, prijevod iz PTP)

Žena je zapanjena. Koji je to čovjek govori o darežljivom Bogu? Ona obiđe zdenac i dođe na njegovu stranu da vidi što on to posjeduje da ga ovlašćuje za takvu ogromnu izjavu. Možda posuda pod nogama? Ona uočava da ne posjeduje ništa što bi podržalo njegovu izjavu. Hoće li se obećanje ovoga čovjeka pokazati praznim kao riječi svih prijašnjih muškaraca koje je poznavala? Zaintrigirana, ona ispituje njegov kapacitet za zahvatiti tu živu vodu.

Ali gospodine, vi čak nemate niti posudu, a ovaj zdenac je jako dubok. Pa gdje ćete onda naći tu "živu vodu"?
(4:11, prijevod TPT)

Ona razumije da tako osvježavajuća voda mora doći iz mjesta duboko unutar zdenca. Da li je moguće da ovaj Židov vrijeđa Jakovljevi zdenac? Ovaj zdenac je bogata ostavština i dublji od većine. Ona nastavlja njezinu poantu dalje.

Da li vi zaista mislite da ste veći od našega oca Jakova koji je iskopao ovaj zdenac i sam pio iz njega, zajedno s djecom i stokom?

(4:12, TPT)

Interesantno je da zdenac zbog kog su u sukobu je od Jakova. Ime Jakov znači "onaj koji zamjenjuje, vara, ili grabi petu". Kada je Bog prorokovao neprijateljstvo između sjemena žene i sjemena zmije, on je rekao da će zmija vrebati petu njenog sjemena. Kasnije je Bog promijenio Jakovljevo ime u Izrael, što znači "Božji princ". Kako provokativno da ova žena koja je bila prevarena toliko puta vjerujući da muškarac može utažiti njezinu žeđ se zatekne da priča s Izraelskim Princem Mira na Jakovljevom zdencu. Iako je ona u krivu, Isus zna točno što se dešava.

Ovaj razgovor je zapravo o očaju njezine žeđi, a ne o stanju zdenca. Isus čini ono što radi najbolje...ignorira njena pitanja i govori direktno u njezine najdublje čežnje.

„Tko got pije od te vode, opet će ožednjeti. A tko pije od vode koju ću mu ja dati, sigurno neće nikad ožednjeti. Štoviše, voda koju ću mu dati postat će u njemu izvorom one vode što struji u život vječni.“

(Ivan 4:13-14, KS)

U riječima tko got Isus objedinjuje sve čija žeđ je za više od onoga što ovaj svijet može pružiti. On povezuje zajedno i Židove i Samarijance i sve one koji su ikada posjetili ovaj zdenac, u prošlosti i sadašnjosti. Svaki zemaljski zdenac služi da naglasi našu očajnu ljudsku žeđ. U Passion prijevodu Ivana 4:13 stoji ovako:

Ako piješ sa Jakovljeva zdenca biti ćeš žedan ponovno i ponovno.

Stari zdenci će te ostaviti žednom ponovno i ponovno. Na kraju, samo Bog može utažiti našu žeđ. Ovi stari zdenci su predmet greške, jer njihov izvor je krajnje vezan za zemljano stanje. U bilo

kojem trenutku neprijatelj se može ušuljati i zatrovati zdenac ili napuniti prljavštinom, ili duga suša ga može isušiti.

**ZEMALJSKI ZDENAC
SLUŽI DA NAGLASI
NAŠU OČAJNU
LJUDSKU ŽEĐ.**

Kao stari zdenac, zakon se može lako zatrovati s ljudskim statutima ili zapaliti u zemaljskim od čovjeka napravljenim ritualima. Samarijanci su se samo držali prvih pet knjiga Tore i klanjali se na njihovoj planini. Oni su živjeli u sjeni zakona, i opet su Židovi dokazali da čak čitav zakon ne može nam pružiti život za kojim čeznemo. Ovi stari zdenci zakona i patrijarsi su nam dani s svrhom da uočimo našu očajnu potrebu za živom vodom Duha Svetoga.

Zakon traži lokaciju i mjesto obožavanja. Zakon stavlja Božju pravdu *iznad* našeg dosega. Obožavanje Boga je propis a ne izvor života. Pod zakonom je posjećivanje a ne življenje s. Po zakonu se on može gledati iz daleka, ali ne dodirnuti. Zakon s planine Sinaja daje dinamiku da mi možemo Boga promatrati, ali ne i biti zadržani njime.

Kada naše svetište klanjanja je oko nas, a ne u nama, mi riskiramo da ostanemo izvana. Ovaj susret između Samarijanke i Isusa je slomio toliko legalističkih parametara. Ova žena je prekršila zakon i živjela s muškarcem. Čak i liberalnijoj crkvi danas, ona bi se smatrala da „živi u grijehu“. A opet Isus je vidio iznad njezine sramotne vanjštine i govorio ravno u njezino slomljeno srce.

Zakon uvijek zahtjeva više od onoga što možeš dati. Živa voda se ne može zadržati ili čak mjeriti, jer je to tekuće svjetlo. To isto nije istina za mrtvu vodu. Ako želiš više od pića s Jakovljevog zdenca, trebati ćeš spremnik. Ono što nosiš kući s sobom je limitirano s tim koliko možeš nositi. Mrtva voda nije svjetlost; ona je teška. Ako pijemo preporučenu dnevnu dozu vode od oko 2 litre, možete dodati oko 2 kg težine osobi. Ako koristite

vodu za kuhanje, čišćenje, kupanje, kao i konzumaciju za obitelj od četvero, težina može lako prijeći 9 kg. Ova mjera ne uključuje faktor težine posude i udaljenost za hodanje.

I ti bi morala raditi ovo putovanje ponovno i ponovno. Isus govori o žeđi koja je stalna i nezasitna. Kao kćer Srednjega Istoka koja je rasla na suhoj i bezvodnoj zemlji, ova žena je upoznala žeđ u svome životu. Ne postoji zdenac dovoljno dubok i voda dovoljno hladna da utaži njezinu očajnu potrebu za ljubavlju, potvrdom i zajedništvom. Njezina duša je očajno dehidrirana. Opet i opet ona je bila prevarena s onim s čime se nadala da će utažiti njezine žudnje i osvježiti njezinu dušu. Njezine čežnje su opravdane, ali kao mnoge od nas, ona je tražila ispravnu stvar na pogrešnim mjestima.

Nije pogrešno željeti biti voljena.

Nije pogrešno graditi svoj život prisno s drugim.

Nije pogrešno željeti život dostojanstva.

Nije pogrešno željeti život s svrhom.

Nije pogrešno željeti prijatelje.

Nije pogrešno željeti život slavljenja.

Isus ne umanjuje njezine čežnje, niti ismijava tvoje. On uvažava njezinu žeđ kada obećava da će je zadovoljiti. On joj nudi život bez kraja umjesto mrtvoga kraja. Iz njezine same dubine i očaja njene duše ona se približava bliže i moli:

"Gospodine, daj mi te vode da više ne žednim i ne dolazim ovamo zahvatati."

(Ivan 4:15, KS)

U njezinoj tjeskobnoj molbi, ja čujem nadu. Prepoznajem njezine čežnje kao moje vlastite. Isuse, molim te nemoj da se opet

moram vraćati na ovo mjesto koje me stalno podsjeća na moje pogreške. Kao ona, i ja nisam uspjela se držati zakona u mojoj mladosti. Ona je znala da to ne može zaraditi, da to ne zaslužuje; to može jedino njoj doći kao dar. Kao ovisnica, ona nije imala ništa više za potrošiti. Njezina žed ju je zarobila.

Prije nego joj je Isus mogao dati žive vode, on je trebao vidjeti je li ona spremna isprazniti se. Je li ona istinski spremna ostaviti sve iza sebe? On je prozvao onaj pogrešni, ustajao zdenac iz kojega je dugo crpila...muškarci.

„Idi – odgovori joj Isus – zovni svog muža te se vrati ovamo!”

(4:16)

Nemojte pretpostaviti da je ova direktiva od Isusa gledala strukturu autoriteta kroz koji je mogao razgovarati s njom, niti je nužno upirao u njezin grijeh. Nego, on je pitao za muža da bi locirao njezinu bol. Naša hrabra sestra je rekla istinu iako je dobro znala da ju istina može diskvalificirati od učiteljve žive vode.

„Ja nemam muža.”

(s. 17)

Ovo priznanje mora da je bilo teško za nju. Pet propalih brakova. Tu nema nagovještaja krivnje, niti sugestija isprike u njenom priznanju; to je samo sirova i ružna istina. Ja nemam muža...

„Dobro si rekla: ‘Nemam muža’ – nastavi Isus – jer si imala pet muževa, a onaj koga sada imaš nije ti muž. To si istinito rekla.”

(s. 17-18)

Isus može raditi s onima koji govore istinu i hrabro priznaju. Ona je rekla njezinu trenutnu realnost, i on je popunio detalje njezine prošlosti. Pet muškaraca ju je oženilo samo da bi je odbacilo. Ponekad se pitam zašto je bio toliki fokus na nju kao grešnicu. Ja

sam unuka žene koja se udavala četiri puta za tri muža. Ona nije bila žrtva; to je bio njezin izbor i porok. Ali to možda nije bilo tako s ovom ženom. Mi ne znamo zasigurno da je ona bila u krivu. Ona je živjela pod zakonom, po kojemu je muškarac mogao odlučiti da je vjenčanje za njegovu ženu bila greška, i on ju je mogao otpustiti s potvrdom koja dokazuje da je razočaran. Po zakonu je za nju bilo nemoguće da ona mijenja muževe na svoju inicijativu. Da bi se preudala morala je imati tu potvrdu o razvodu. Možete li zamisliti...pet puta greška? Sada je ova ženaveć tako slomljena da je voljna živjeti s muškarcem s kojim dijeli krevet, ali ne i ime. Njezin život se troši apetitima koji se ne mogu zadovoljiti. Njezin duh je slomljen i opet se nada. U Ivanu 4:19 se nastavlja:

„Gospodine vidim da si prorok... - reče mu žena...“

Do nedavno nisam razumjela težinu ovoga priznanja. Ona je zakoračila iznad svega što je znala zbog toga što su Samarijanci vjerovali da je samo Mojsije bio prorok. Prema Mateju 10:41, ovaj način primanja ju je pozicioniralo da primi proročku nagradu: „Tko primi proroka jer je prorok, primit će proročku plaću.“

Koja je proročka plaća? Vjerujem da se taj dar može izraziti na više načina, ali nema dragocjenijeg nego otkrivenje i realizacija žive istine. Proroci su također nazvani i kao vidioci. Gdje god je Isus otišao on je otvorio oči razumijevanja. Kada je ona odabrala primiti Isusa kao proroka, ona je pogledala u njezinu budućnost i pitala Isusa gdje mu se treba klanjati. Mogu samo zamisliti da je bila umorna od svoga staroga života s njegovim starim načinima. Ona nije mogla znati da je pred njom novo vrijeme, kada više nećemo se klanjati Bogu u zgradi nego u srcu.

„Vjeruj mi, ženo – reče joj Isus – dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu.“

(s. 21)

Passion prijevod s aramejskog ove stihove produbljuje:

Vjeruj mi, draga ženo, došlo je vrijeme kada se vi nećete klanjati Ocu na planini niti u Jeruzalemu, nego u svome srcu.

Ona časti Isusa kao proroka što on uistinu jeste i za uzvrat ju Isus naziva onim što ona uistinu jeste, draga. Ovaj termin znači “voljena i dragocjena, cijenjena, draga i neprocjenjiva, vrijedna i skupocjena.” Pitam se kada je zadnji puta bila nazvana nekim nježnim izrazom. On je obnavljao njezino slomljeno srce i ranjeni duh s riječima sudbine.

Čak i sada Isus poziva svaku od njegovih kćerki: „Vjeruj mi, moja vrijedna, cijenjena i voljena ženo, tvoje vrijeme je došlo...” Tvoje vrijeme za vjerovati je sada. Stani na trenutak. Što on šapuće u tvoju dušu?

Naš Bog nije bliže tebi na planini, u gradu ili čak u crkvi. Niti jedna osoba ne može te zadržati od njegove prisutnosti. Srećom, niti jedna pogreška ne može te rastaviti od onoga što počiva u tebi. Isus čeka na tvoje klanjanje na izvoru tvoga srca. Pismo nas podsjeća da je naš Bog blizu poput šapta:

Pa što kanim reći? – Blizu je tebi riječ: u tvojim ustima i u tvom srcu...”

(Rim. 10:8, KS)

Isus je podijelio ovaj revolucionarni koncept sa ženom koja je bila na najnižem. Tko je ikada čuo Boga bez ograničenja mjesta? Bog koji je bio voljan susresti ju tko god da je ona bila? Zamisli kako je predivna ova vijest bila za nju. Ona je otpadnik za njezin narod i autsajder za Židove, ali Bog je napravio mjesto za sebe u svetištu njezina srca. Baš kao što je ona bila izravna i otkrila se kakva je, Sin Božji bit će jednako tako otvoren i otkriti će se njoj. Njezini su je izbori gurnuli izvan granica života. Isus ju poziva unutra. On objašnjava:

„Vi ne znate čemu se klanjate; mi znamo čemu se klanjamo, jer spasenje dolazi od Židova. Ali dolazi čas – i već je tu – kad će se pravi klanjaoci klanjati Ocu u duhu i istini, jer Otac takve klanjaoce želi. Bog je Duh, i koji mu se klanjaju, moraju mu se klanjati u duhu i istini.“

(Ivan 4:22-24, KS)

Isus razbija njezinu tradiciju s istinom. Ako je ono što ovaj rabin govori istina, onda je ona upravo vrsta klanjaoca kakvog njegov Otac traži; one koji teže klanjati se i u duhu i u istini.

Mi propuštamo ironiju toga jer znamo i prihvaćamo sve što je Isus raspakiravao kao istinu (koja se podrazumijeva), ali u ono vrijeme ti su koncepti bili radikalni. Najvjerojatnije ona nije nikad čula o Bogu Ocu. U Passion prijevodu Ivan 4:22-23 stoji:

Od sada nadalje da bi se klanjali Ocu nije važno ispravno mjesto nego ispravno srce. Jer je Bog Duh, i on želi imati iskrene klanjaoce koji mu se klanjaju i obožavaju ga u području Duha i u istini.

Ona se može povezati s Bogom koji to želi. Vjerujem da u ovome trenutku bila suprotstavljena sa slavnom nadom u lice onomu što je bilo poznato kao opresivna religija. Ona nije sigurna komu da vjeruje; njezinom srcu koje se trese od nade, zbunjenosti i čuda, ali jedinu stvar koju zna ona dijeli.

Žena mu odvrati: “Znam da ima doći Mesija koji se zove Pomazanik. Kad on dođe sve će nam objaviti. “

Pitam se da li je Isus smatrao njezinu djetinju vjeru neodoljivom. On više nije mogao zadržavati radosnu vijest istine od nje. Ja ga zamišljam kako gleda njezin pogled dok šapuće.

“To sam ja koji govorim s tobom.“

(s. 26)

On je učinio upravo ono što se očekivalo od Mesije...da joj sve kaže. Ponekad bez i da sve kaže, Bog obuhvati sve. Budi mirno srce moje. Naš Krist, pomazani, često odgovara na naša pitanja o klanjanju (obožavanju) tako da nam kaže istinu o nama samima. Jednim zamahom, on izlaže besmislenu tradiciju i siječe ljudsko razmišljanje s mačem istine. Tko ne bi ispustio posudu s vodom i otrčao nakon što je to čuo? To je naš Isus. On ne posramljuje posramljene. On ih dovodi u njegovo pouzdanje i s njima dijeli plemenite stvari koje farizeju (čak u to vrijeme i učenici) odbijaju čuti.

Trenutak je završio. Učenici se vraćaju i zabrinuti su što zatiču Isusa kako razgovara s ženom koja je vrijedna jedino njihovog prijazira. Ali njihov prijem nju se više ne tiče. Jednom kada si primljen od Boga...što ti znači odbijanje od čovjeka? Zanimljivo je zabilježiti da niti jedan od učenika nije pozvao Samarijance van da vide Isusa. To je bilo u redu, jer Isus je već poslao njegovu glasnicu. Ona je ta koju je on imao na umu cijelo vrijeme.

Tada žena ostavi svoj krčag i ode u grad pa rekne ljudima: "Dođite da vidite čovjeka koji mi reče sve što sam učinila! Da on nije Mesija? Oni iziđoše iz grada i dođoše k njemu.

(s. 28-30, KS)

Ako bliže pogledamo uočiti ćemo da ona je pažljiva s izborom svojih riječi. Ona ga ne naziva prorokom ili spominje da je Židov, znajući da to oboje bi moglo uzrokovati da ga ljudi iz grada odbace. Ona koristi vlastito svjedočanstvo da otvori put za njih. Sviđa mi se da naša prijateljica poziva da dođu i vide a ne sugerira da dođu i čuju. Gledati može značiti i vjerovati, i kada su tvoje oči otvorene, želiš da svi drugi vide također.

Sviđa mi se da je Isus odabrao otkriti nešto tako preventivno, dragocjeno i sveto ženi koju su drugi gledali kao pokvarenu, nečistu i običnu. Govoreći tajne Božje nekome koga su drugi

smatrali najmanjim po zakonu, on je otvorio vrata za nas sve. Iz toga razloga sam koristila njezinu priču u više od jedne moje knjige. Uvijek vidim njihovu interakciju iz drugoga ugla, ali nikada s ravnodušnim srcem.

Godinama mi se sviđa ovaj bliski susret koji je pretvorio posramljenog autsajdera u krajnjeg insajdera. Neko vrijeme mi se sviđala činjenica da je ona bila bezimena; tako sam mogla lako umetnuti moje ime u njezinu priču. Sve dok nisam saznala njezino ime Photina, osvijetljena. Ona je počela evangelizirati taj isti dan po Samariji, ali kao što sad znate, njezin doseg je bio daleko preko granica njezine regije.

Njezina priča bi trebala ohrabriti svakoga od nas koji smo duboki zdenci koji živimo plitke živote. Kako drugačije objasniti svojevoljan razgovor žene s prorokom o klanjanju? Njezin zdenac nije bio samo dubok...nego i suh. Ona je imala pet muževa i sva sina i opet čežnja je ostala. Ova žena s velikim kapacitetom se u potpunosti izlila dok sama srž njenih kostiju je boljela.

I odjednom, postalo je drugačije. Ona je znala dar. Isus ju je pozvao i ona je hrabro tražila živu vodu. Ovaj predivni Mesija poznavao ju je u potpunosti i volio ju bezrezervno. Na njegov poziv ova kćer bez suparnica je zaronila duboko u njegove žive vode i postala Photina, evangelizator i apostol, koja je ulazila u opasnost s čvrstom odlučnošću.

Ženo s prošlošću, da li ćeš ju slijediti?

Pitanja za diskusiju

1. Da li si gladna za više Božje sile u tvome životu?
2. Kako je na tebe djelovala priča o Photini?
3. Da li ti se sviđa tko je bila ona žena s zdenca? Koje obećanje to nama daje?
4. Da li ima područja u tvome životu gdje si duboki zdenac koji živi plitkim životom?

ŽIVOT BEZ SUPARNIŠTVA

*Nikada nisi prestar da postaviš drugi cilj
ili san u novi san.*

C. S. Lewis

Želim podijeliti s tobom još jednu priču o hrabrosti i predanosti. Bila je jednom prekrasna mlada djevojka po imenu Thecla¹. Ona je slučajno načula Evanđelje dok je Pavao propovijedao u susjednoj kući. Ona se naslonila na njezin prozor i zapanjeno slušala Pavlov poziv mladom čovjeku i ženi da obožavaju Krista u čistoći i kreposti. Thecla je bila zaručena, ali kada je čula Pavlove riječi, ona je odlučila raskinuti odgovoreni brak i živjeti ostatak svoga života za slavu Božju. Pavao je bio nesvjestan njegovog utjecaja na Theclu, ali njezina odluka nije dobro prošla kada su za nju čuli njezina majka i zaručnik, koji je koristio njegov utjecaj da podigne ljutu svjetinu protiv Pavla. Javni nemiri su doveli Pavla pred jednoga od guvernera Ikonija, koji ga je odmah dao zatvoriti.

Pogođena tugom, Thecla je iskoristila dijelove nakita da podmiti, da bi mogla susresti Pavla u zatvoru i direktno čuti o Isusovom Evanđelju. Kada je njezina obitelj otkrila da njihova nestala kćer je u Pavlovoj zatvorskoj ćeliji, doveli su njih oboje

pred guvernera. Pavle je bio bičevan i istjeran iz grada. Theclina majka se nje odrekla i ova mlada žena je bila osuđena na smrt. Ona je trebala biti spaljena na lomači kao primjer svim drugima kćerkama koje bi mogle pomisliti na takvu nemoralnu pobunu.

Dok je Thecla išla u smrt, Pavle se sastao s drugim kršćanima izvan grada u katakombama i oni su ustrajno molili. Thecla je bila zavezana na kolac, ali kada je bila zapaljena, vatra ju nije zahvatila. Onda se podigla oluja neobičnog nasilja, pljusak je ugasio plamen pod njezinim stopalima i Thecla je bila spašena od smrti. Uplašeni da je to bio znak od grčkih bogova, vlasti su je pustile i ostavile ju van grada. Napuštena, Thecla se susrela s drugim izgnanim kršćanima koji su odlučili putovati u društvu Pavla prema Antiohiji.

Malo prije nego što su trebali ući u grad Aleksandar, čovjek velikog utjecaja i moći, bio je privučen Theclinom ljepotom i pokušao ju kupiti od Pavla. Kada je Pavao to odbio, pokušao ju je oteti silom. Thecla se silovito branila i u tom procesu rastrgala Aleksandrovu krunu od lovorovog lista i ponizila ga u javnosti, jer mu je naredila da ne dira Božju sluškinju.

Bijesan, Aleksandar ju je dovukao pred guvernera Antiohije. U raspravi, Thecla je priznala da je poderala Aleksandrovu odjeću dok je pokušavala pobjeći. Opet je bila osuđena na smrt. Njezino smaknuće je bilo zakazano za sljedeći dan, ali ovaj puta je trebala biti rastrgana i pojedena od divljih zvijeri.

Žene iz Antiohije su bile bijesne. Smatrale su da osuda protiv Thecle je nepravedna. Rimljanke plemenitog roda su istupile i zahtijevale da se Thecli dopusti da ostane u njezinoj kući a ne u zatvoru da bi se zaštitilo njezino djevičanstvo. Kako je vrijeme prolazilo do večeri, starije i mlađe žene su postale bliske prijateljice.

Sljedeće jutro te plemkinje su gorko plakale dok je Thecla zavezana lancima pored strašnih lavova dovezena u arenu. Svjetina je vikala kad je Thecla bila skinuta i gurnuta u stadion pun lavova i medvjeda. Prvo najbliže stvorenje njoj je bila lavica. Ona je krenula trčati prema njoj, ali umjesto da ju napadne, lavica se okrenula i postavila se u položaj da zaštiti, uz Theclina stopala.

Medvjed je krenuo na nju, ali prije nego je došao do Thecle, lavica ga je ubila. Sljedeći, lav je napao, ali opet lavica se borila da zaštiti Theclu. Borba je završila smrću oba lava, njihova tijela su zgotovila bitku na njezinim stopalima. Vođe igre su bičevali i poticali ostale životinje da idu na njihov plijen. Ali su zvijeri bile preplašene i odbile su napasti. Svjetina se smirila, jer je strah Gospodnji utišao bučnu arenu. Thecla je podigla svoj glas i hrabro molila.

Guverner se ustao i zaustavio igre. On je zahtijevao da sazna tko je ta žena i što je izvor moći koje je posjedovala. Ona je odgovorila: "Ja sam sluškinja živoga Boga...Ja sam vjerovala u Sina u kojemu je Bog sasvim zadovoljan. Jer, on sam je put spasenja i bit besmrtnog života...tko ne vjeruje u njega, neće živjeti..."

Guverner je zapovjedio da joj se donese odjeća i naredio njezino puštanje. Stotine ako ne i tisuće su bili obraćeni Kristu toga dana i bilješke rane crkve su zabilježile da su žene Antiohije slavile Boga u jednom glasu dok se grad nije potresao od buke.

Thecla je nastavila živjeti dugačak, ispunjen život i propovijedala Evanđelje dok nije umrla u devedesetima.

Živjeti s drskom hrabrošću

Što je učinilo ovu ženu Theciu tako moćnom? Ona je bila gola i bez srama zbog otkrivenja Isusa kojeg je otkrila u sebi. Ikako je bila novo obraćena, bila je silni ambasador. Kada je podigla svoj glas u molitvi, ona je demonstrirala hrabrost pred licem smrti.

Hrabra kćer, kojoj bi moglo biti uskraćeno pravo da propovijeda skroz odjevena na mnogim propovjedaonicama, osvojila je mnoštvo obraćenika gola i okružena zvijerima u okrutnom koloseumu. Kada čitam priče poput ove, volim pomisliti da se Eva smije. (Sigurna sam i Sara također.) Bitka koju je Eva izgubila u intimnom okruženju i sigurnosti vrta je puno puta dobivena preko nanovo rođenih kćeri u arenama u otvorenom neprijateljstvu.

Svjetina se skupila da vidi smaknuće, ali umjesto toga oni su svjedočili preokretu pada. Neka naši životi nastave ovu ostavštinu. Dok svakodnevno objavljujemo da je naše spasenje i smisao nađeno u Kristu samom, mi povećavamo naš kapacitet da se ispunimo njime i ubrzavamo njegov povratak.

Danas znamo više o Bibliji nego ikada prije u ljudskoj povijesti. A opet gdje nas je to znanje dovelo? Mi imamo obilje informacija i ogroman manjak transformacija. Bojim se da je na razne načine i na mnogim frontama intelekt i talent zamijenio Božju Riječ i vodstvo Duha Svetoga.

Ja želim više. Ono što osjećam u svome duhu je izliće i žetva bez premca.

Ovaj slomljeni svijet treba vidjeti Božju silu. Možda je vrijeme da podignemo molitve rane crkve.

A sada, Gospodine, pogledaj na njihove prijetnje pa slugama svojim daj da posve neustrašivo navješćuju riječ tvoju. Pruži ruku da se po imenu tvoga svetog sluge Isusa događaju ozdravljenja i čudesni znaci!

(Djela 4:29-30, KS)

I jesu li su ove molitve se pokrenule?

Dok su molili, potrese se mjesto na kojemu bijahu skupljeni. Svi se napuniše Duha Svetoga te neustrašivo

Život bez suparništva

počeše navješćivati riječ Božju.

(Djela 4:31, KS)

Vrijeme je da se Božja Riječ proklamira s nesputanom drskom hrabrošću. Na mnogo načina izazovi s kojima se Thacla suočavala nisu puno drugačiji od naših. Postoji bijes kada odlučimo da krenemo putem koji je neočekivani i živimo život posvećenja. Članovi obitelji su je pokušavali zadržati, vlada je pokušavala sankcionirati njenu vjeru, muškarci su je pokušavali uzeti silom i ugušiti ono što su oni smatrali pobunom. I opet ona je bila ta koja je istinski slobodna. Bez obzira živjela ili umrla nije imalo utjecaja na to tko je ona...ona je sluškinja Najuzvišenijeg Boga.

Život bez suparništva

Mi živimo u vremenu kada je sve oko nas nošeno olujom. Ako znaš tko si i čija si...ostati ćeš stajati. Mi smo izabrale život bez suparništva...život koji može biti jedino građen s Duhom Svetim.

Pošto smo izabrali ovakav život, život po Duhu, hajdemo učiniti sigurnim da se ne držimo toga samo kao ideje u našim glavama ili sentimenta u našim srcima, nego radite da to obuhvati svaki detalj vašega života. To znači da se nećemo uspoređivati međusobno jedni s drugima kao da je jedan od nas bolji a drugi lošiji. Imamo puno interesantnijih stvari za činiti u našim životima. Svaki od nas je original.

(Gal. 5:25-26, The Message)

I tako mi završavamo tamo gdje počinjemo.

Ovaj jedinstveni izričaj tebe kao originala će voditi u život koji se drži Duha. Ti nisi stvorena za uspoređivanje...ti si stvorena za Sina Božjega. Tvoj nebeski Otac je napisao intimne detalje tvoga života u njegovoj knjizi puno prije nego što si prvi put udahнула. On je napisao tvoj život sa živim pismima. Nitko drugi ne može živjeti tvoju priču. Vrijeme je da tvoje stranice ožive. Živjeti priču koja

je napisana za druge, ostavit će ono što je Duh napisao za tebe neispunjeno. Svi i svatko od nas ima poseban smjer i sudbinu. Smjer Duha Svetoga je važan ako ćeš živjeti život bez suparništva. Ovaj Duhom vođen život nije samo koncept ili romantična nada to je izražaj duhovne discipline i osobnog čina obožavanja. Život predanosti, a ne ometenosti. Sa svakim činom poslušnosti i u tvome intimnom i javnom životu, Bog će odrediti njegovu svrhu za tvoj život i njegov glas će tebi rasti u jasnoći.

**TI NISI
STVORENA ZA
USPOREĐIVANJE...
TI SI STVORENA ZA
SINA BOŽJEGA.**

Tvoj život i sav njegov potencijal je Bogom-dano povjerenje. Bila bi šteta da sve što je u tebi, toliko blaga i talenata, zakopa se pod mišljenjima i očekivanjima stranaca. Ti nisi ovdje na svijetu kao gledatelj. Imaš puno važnijih i zanimljivijih stvari za činiti u svome životu. Vrijeme je da to znaš.

Tvoja budućnost je sada.

Imamo ovaj trenutak u vremenu. Nikome od nas nije obećano sutra, ali znaš da je ovaj trenutak tvoj. I moć tvojih izbora može otkupiti sve tvoje trenutke.

Ti si posijana s čudesnom pričom obećanja. Knjiga tvoga života može ostati zatvorena ili možeš nastaviti okretati stranice. Poslušaj Pavlovu poruku Galaćanima:

Pažljivo istražite tko ste i rad koji vam je dan, i udubite se u to. Ne uspoređujte se s drugima. Svaki od vas mora preuzeti odgovornost da čini stvaralački najbolje sa svojim vlastitim životom.

(Gal. 6:4-5, The Message)

Jako je teško znati tko si ako si prezauzeta traženjem tko nisi ili tko su drugi. Ti moraš znati tko si u ovome putovanju zvano život ako ćeš hodati i ne posustati.

Prema tome, pomno pazite kako živite! Ne kao ljudi, nego kao mudri; iskoristite vrijeme, jer su ovi dani zli.
(Ef. 5:15-16, KS)

Ako nemaš naum za svoje vrijeme, tvoji dani će otplutati od tebe dok si gurana i vučena zahtjevima i ometanjima. Kada odložiš ovu knjigu uzmi olovku i papir. Sortiraj što je mudro i što nije za korištenje tvoga vremena. Želim da otvoriš svoje dane tako da možeš opet sanjati.

Pažljivo poveži svoje ciljeve s tvojim snovima. Kćeri bez suparništva, što je tvoj san? Možeš smatrati da je tvoj život dosadan ili monoton. Nisam te pitala za izvještaj o statusu. Što je tvoja strast? Ako si ju izgubila, vrati se u Božju prisutnost sve dok je opet ne pronađeš. Očisti svoju glavu i srce. Idi u šetnju, slušaj glazbu obožavanja i prespoj se s izvorom svoje duše.

Ti nisi nikad prestara, nikad presiromašna, nikad prebogata, nikad preobrazovana i nikad preneobrazovana da bi postavila ciljeve ili sanjala snove. Ti također nisi nikada premlada.

Ponekad kada pogledam u pejzaž kršćanskih žena danas, ja sam skroz zapanjena s tolikima koje rade ovaj ples života i službe jako dobro. Ima toliko predivnih, hrabrih, pobožnih mladih žena na prvim linijama upravo sada za koje smatram da je moje srce puno nade. Počinjem se pitati da li da se pomaknem malo dolje ili u položaj sa strane. Nedavno, dok sam naglašavala upravo ovo, čula sam kako me Duh Sveti korigira. *Njihov dolazak gore ne znači da ti se povlačiš. Ti moraš nastaviti se kretati naprijed. Nikad nisam mislio da te gurnu sa strane; pusti da te gurnu gore.*

Moja putanja prema "gore" može izgledati drugačije nego do sada, ali nikada nisam čula da Bog govori da gledam dolje ili da spustim bradu. On govori podigni ju. Kada su njegove kćeri skupljene u jedinstvu, ja vidim njegovu slavu.

Tako, ljubljene, ja ću podijeliti s vama moju strast. To ste Vi. Ja molim da uvijek radim da Krist pomazanik se formira u vama. Moja čežnja je da vas vidim dobro opremljene i pozicionirane u njemu da pronađete ono što je originalno povjereno vama. Želim vam pomoći u vašoj najdražoj potrazi, da ga upoznate. Dok sam pisala ovu knjigu, shvatila sam da sam dotakla preveliku temu, jer živimo u danima ispunjenima suparnicima koji se natječu za pažnju. Pavao je živio u drugačijem vremenu i opet crkva koju je volio se suočavala sa sličnim borbama.

Da, ljubomorani sam na vas božanskom ljubomorom, jer sve učinih da vas zaručim s jedinim zaručnikom: da vas privedem Kristu kao čistu djevicu. Ali se bojim da se slučajno ne bi, kao što je zmija zavela Evu svojim lukavstvom, vaše misli pokvarile te se udaljile od Kristu dužne iskrenosti i čistoće. Jer ako zbilja bilo tko dođe i navješćuje vam drugoga Isusa, a ne onoga kojega smo mi propovijedali, ili ako primete drugoga Duha, a ne onoga kojega ste primili, drugo Evanđelje, a ne ono koje ste primili, vi to lijepo strpljivo podnosite.

(2 Kor. 11:2-4, KS)

Ili u The Message prijevodu stoji ovako:

Stvar koja me je tako uzrujala je da mi je jako stalo do vas – to je Božja strast koja gori u meni! Obećao sam vašu ruku za brak Kristu, predstavio vas kao čistu djevicu njenom mužu. A sada se bojim da upravo kako je Zmija zavela Evu s njenim laskanjem, vi ste se odmaknuli od jednostavne čistoće vaše ljubavi za Krista. Čini se da ako netko se pojavi propovijedati sasvim drugog Isusa od kojeg smo mi propovijedali – drugačiji duh, drugačija poruka – vi ga lijepo podnosite.

Poslušaj me kao majku, ne baku: Ti nisi stvorena za kompromis uspoređivanja. Stvoritelj je utkao svoju originalnost u tvoj DNA.

Samo ti možeš dati jedinstveni izričaj njegove ljubavi i slave, i plodovi i nagrade toga kako to radiš će putovati s tobom u vječnost.

Vječne krune

Započela sam knjigu raspakiravanjem tko si ti i tko je Bog i želim zatvoriti s onim što nam je dano. U dodatku prekomjerno velikih i dragocjenih obećanja koja nas pozicioniraju da budemo sudionici Božanske svete prirode, tu je ukras od autoriteta.

Ja volim nakit, ali ne bilo koji nakit. Volim nakit s pričom. Vjenčani prsten predstavlja priču o mome braku. Imam prstenje koje mi je dano na rođenju svakoga sina. Imam ogrlicu koja je mač, narukvicu strijela i još jednu koja predstavlja što znači boriti se kao djevojka. Imam komade koji su darovi od prijateljica ili oni koji su povezani s određenim razdobljima ili promjenama u mom životu. Značenje ili vrijeme iza dara je kako određujem da li je taj komad nakita ukras ili dodatak.

Volim priču *Hinds Feet on High Places* (Košutina stopala na visokim mjestima) od Hannah Hurnard. Ona je došla u moj život kada sam bila u srednjim dvadesetima i ostala je sa mnom sve do sada. Čitala sam ju svojoj djeci kada su bili mali i čitala sam samoj sebi kad god mi je trebalo da se podignem. U toj alegoriji, mlada žena ispunjena strahovima putuje od njezina doma prema visokim mjestima gdje savršena ljubav izgoni svaki strah. Tijekom puta ima puno okreta, obrata i bitki. Na svakom mjestu, junakinja, Much-Afraid (Jako Ustrašena), gradi oltar i pokupi kamen kao uspomenu koju nosi sa sobom u vrećici. Na jednoj točki, ona je tako obeshrabrena i obećanje djeluje predaleko da je u kušnji da baci u stranu to kamenje uspomena kao bezvrijedno podsjećanje na njeno razočaranje. Promislivši ona ih zadrži, što je dobra stvar, jer kasnije svaki kamen će biti transformiran u dragulj njezine krune.

Učenjaci vjeruju da je pet posebnih kruna spomenuto u Pismu. Tu je Kruna Pravednosti, koju primamo kada zamijenimo naš grijeh i sram za Kristovu pravednost i on nas okruni s njegovim spasenjem. Tu je i Kruna Radosti; ona je namijenjena za one koji obožavaju i slave Boga bez obzira na njihove okolnosti. Sljedeća je Kruna Slave za one koji čeznu za njegovim ponovnim dolaskom. Na ovih zadnjih par stranica želim naglasiti preostale dvije.

Neraspadljiva kruna

Neraspadljiva kruna je ona o kojoj se govori u 1 Korinćanima 9:24-27:

Ne znate li da u trkalištu svi trkači trče, ali samo jedan dobiva nagradu! Tako trčite da je odnesete! Svaki se natjecatelj uzdržava u svim stvarima. Oni da dobiju raspadljivi vijenac, a mi neraspadljivi. Ja stoga tako trčim, ne kao u nepouzdanu; tako dajem udarce, ne kao onaj koji mlati vjetar. Naprotiv, ja bijem svoje tijelo i vučem ga kao roba, da sam ne budem odbačen pošto sam drugima propovijedao.

Ova kruna je osvojena u utrkama, i način kako treniramo utječe na način kako trčimo. Trening nije zabavan, ali također nije zabavno biti diskvalificiran ili izgubiti utrku. Na toliko puno načina Duh Sveti je naš trener.

Ne žalostite Boga. Ne slamajte njegovo srce. Njegov Duh Sveti, gibajući se i dišući u vama, je najintimniji dio vašega života, čineći da vas prilagodi sebi. Ne uzimajte taj dar zdravo za gotovo.

(Ef. 4:30, The Message)

Sve stvari su zakonite, ali ne pridonose sve stvari pobožnosti i dobrobiti utrke. Bog zna koliko je potrebno. On zna kada trebamo ubrzati i usporiti. On zna s kime trebamo trenirati i od koga se trebamo odmaknuti. Mi smo oni koji imaju korist kada slijedimo

njegove upute. Mi se ne natječemo za nešto raspadljivo; mi smo u trci prema vječnosti.

“Ne sabirajte sebi blago na zemlji, gdje ga izgriza moljac i rđa; gdje lopovi prokopavaju zidove i krađu ga! Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne izgriza, gdje lopovi ne prokopavaju zidova i ne krađu! Jer gdje ti je blago, tu će ti biti i srce.”

(Mat. 6:19-21, KS)

Kada je tvoje srce u raju, ti ćeš naći put za tamo. Kako smo već istražili, blago se nosi u tvome srcu i njegov čuvar je ljubav. Mi živimo u svijetu trudnom s riječima, idejama, knjigama, mislima, društvenim vezama, ljepotom, kreativnošću i mudrošću. Toliko toga je predivno. Ali to je opasnost koja vuče u ovaj svijet koji te pokušava opteretiti tako da ne možeš trčati svoju trku. Mi smo upozoreni:

Nemojte ljubiti ni svijeta ni onoga što je u svijetu! Ako tko ljubi svijet u njemu nema ljubavi Očeve, jer ništa od onoga što je u svijetu – požuda tijela, požuda očiju, oholost zbog imetka – ne dolazi od Oca, nego dolazi od svijeta. A svijet sa svojom požudom prolazi; a tko vrši volju Božju ostaje zauvijek.

(1 Ivanova 2:15-17, KS)

To su stvari koje nas vuku i vežu njihovom privlačnosti načinima ovoga svijeta.

Strasti svijeta se dijele na tri kategorije:

1. Požude tijela ili željeti na svoj način
2. Požuda očiju ili željeti sve što vidiš
3. Ponos života ili željeti izgledati važan

Svaki od nas će se hrvati s najmanje jednim od ovih rivala ako ne i sa svih troje u različitim stupnjevima života. Postoje bezbrojni

načini kako mogu djelovati u našim životima, i svaka od ovih požuda može izgledati drugačije u različitim sezonama. Kada smo se tek vjenčali i bili bez djece, bila sam jako sebična. Mislim da bi bilo pošteno reći da sam željela svoj vlastiti način i željela sam mnogo toga što bi vidjela. Srećom nismo imali novaca da podržimo moje loše ponašanje, ali to nije značilo da nisam vidjela stvari i željela ih ionako. Kada sam dobila troje djece u pet godina, sve što sam željela je odspavati! Što se tiče želje za izgledati važno, što sam starija više sam zadovoljna da budem važna svojoj obitelji, prijateljima i puno kćerki koje su došle na moj put.

Ove strasti su povezane sa svijetom koji je predodređen da se raspadne pod težinom vječnosti. Sve od društvenih mreža do glazbe, reklama i zabave teži da nahrani ove požude. Nikada u povijesti čovječanstva nismo imali takav intimni pristup ljudima s kojima nemamo odnos. Kada ljudi imaju poteškoća da se povežu s ljudima koje mogu vidjeti (njihovi prijatelji i obitelji), ne iznenađuje da povezivanje s Bogom kojeg ne mogu vidjeti im predstavlja izazov.

...a tko vrši volju Božju ostaje zauvijek.

(1 Ivanova 2:17, KS)

Da bi se odvojili od ovoga svijeta, mi odlažemo svoju volju i prihvaćamo Božju. U njemu nalazimo lijek protiv ovih opasnih privlačnosti.

Moraš voljeti Gospodina Boga cijelim svojim srcem, svom svojom strašću, cijelom svojom energijom i svakom svojom mišlju. I moraš voljeti svoga bližnjega kao što voliš samoga sebe.

(Luka 10:27, prevedeno s TPT)

Kada ljubav Božja je obilna u tvome životu, ovozemaljska manje privlači. Kako razmišljam o Bogu i dopuštam mu da me voli, uočavam da sam blaža prema sebi. Kada sam blaža prema

sebi, više volim i druge. Kada sam fokusirana na Boga i volim, tada je manja vjerojatnost da ću slijediti isprazne stvari, jer taj odnos popunjava prazninu.

Preljubničke duše, zar ne znate da je prijateljstvo prema svijetu neprijateljstvo prema Bogu?

(Jakovljeva 4:4, KS)

Ponekad se pitam uzimamo li ove retke Pisma za ozbiljno ili zamišljamo da se to više ne odnosi na našu dispencijaciju milosti. Teško je za pretpostaviti da bi itko svjesno izabrao da se postavi u opoziciju svome Stvoritelju. Pavao se je suočavao s preljubničkim ljudima koji su željeli živjeti i pod zakonom i pod milošću, a Jakov se obraća onima koji imaju vječni savez, ali koji poput Lotove žene se bore s privlačnošću svijeta.

Primijetite, to skretanje započinje sa željom ili požudom da se sprijatelji sa svijetom. Na što točno ovdje Jakov upire? Imati prijatelje u ovome svijetu ili čak prijatelje koji su svjetovni nije ista stvar kao biti prijatelj sa svijetom. Mi smo za biti prijatelj u svijetu, ali ne prijatelji sa svijetom. Ovo prvo opisuje kako se odnosimo sa stanovnicima svijeta; drugo je prijateljstvo prema sistemu. Ti nikad nećeš imati autoritet nad onim pod čijim si utjecajem. Mi smo pozvani na djela suosjećanja prema svijetu, a ne da ga simpatiziramo. To znači:

Mi oblačimo gole u svijetu, a nismo goli sa svijetom.

Hranimo gladne u svijetu, a ne da gladujemo za svijetom.

Mi smo agenti iscjeljenja koji su pozvani da budu uz ozlijeđeni svijet, a ne da budemo u krevetu sa svijetom.

Čak i s pojedincima se povezujemo kao ambasadori drugoga kraljevstva gdje se Kraljeve zapovjedi časte. To znači da će doći dan kada će se ovaj odnos promijeniti.

Da bi osvojili ovu krunu, moramo ostaviti naše rivalstvo sa strahom i prihvatiti Božji poziv da volimo njega, druge i sebe.

Kruna Života

I evo zadnje krune... Krune Života. Pored svih naziva ona bi se mogla nazvati i kruna mučenika. Mnogi od heroja nabrojani u Poslanici Hebrejima "Predvorje Vjere" su našli ovu krunu poput Stjepana, Petra i toliko puno drugih sljedbenika Kristovih kojima nikad nećemo saznati imena s ove strane vječnosti. Ima onih koji su dali sve. Ova kruna je kupljena po cijeni bez suparništva.

Ostani vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac - život! Tko ima uho, neka čuje što duh poručuje crkvama! Pobjedniku sigurno neće nauditi druga smrt.

(Otk. 2:10-11, KS)

Sviđa mi se kako The Message citira stih 10:

"Imam Krunu-Života po veličini spremnu za tebe."

Živimo u danu i vremenu kada sve više i više srca popušta zbog straha. Nasilje, bolesti, glad i rat šire strah od smrti. Klevete, optužbe i progonstva stvaraju strah od ljudi. Tako je očito da nas Sotona želi preplaviti sve u reakciju ili nas ugurati u reakciju. Kao Neron, Sotona nas želi zaprepastiti s okrutnošću i strahom na jednoj strani i zavesti nas s bogatstvom i požudom na drugoj. Više nego išta drugo naš neprijatelj bi želio da ostanemo pored željenih izvora, da prevrćemo i bacamo novčiće. Ali mi trebamo dubinu da bi osvojile ovu krunu.

**MI TREBAMO
DUBINU DA BI
OSVOJILE OVU
KRUNU.**

Nedavno, tri strašne priče su došle do mene u jednome danu. Dvije od njih su došle preko web stranica moje duhovne kćeri. Ona i njezina obitelj vode organizaciju koja se bori protiv prodaje

ljudi za seks u Izraelu. Na prvoj stranici sam pročitala o tragičnom samoubojstvu 150 mladih djevojaka i žena koje su uhvaćene od ISIS-a i držane kao ropkinje za seks. Da bi se nadodalo na jačinu ove patnje, njihovi zarobljivači su njihovim tijelima nahranili pse. U nevjeri sam pročitala članak više puta. Može li ovako okrutno zlo zaista postojati? Iako znam tipkati ove riječi, prolazi mi slika kako psi pobjedonosno razvlače tijela ovih djevojaka. Dok pokušavam maknuti strahotu te slike iz mojih misli, vrate mi se riječi iz Otkrivenja 12:17:

Tada, obuzet gnjevom protiv žene, zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv onih koji vrše Božje zapovjedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo.

(KS)

Ova vrsta ponašanja je preokrutna za ljude... to je bijes zmaja.

Ova bijes je usmjeren na “Ženu” i na “djecu koja drže Božje zapovjedi i čvrsto čuvaju svjedočanstvo o Isusu” (Otk. 12:17, The Message). Tijekom zadnjeg desetljeća vidjela sam ovu tamnu sliku kako se povećava zlo i dolazi do nezamislivih proporcija.

Slijedeća stranica koju sam otvorila je govorila o nagrađivanju s ropkinjama za seks kao nagradu muškarcima koji su zapamtili Kuran. Također se je spominjalo silovanje nevjernika kao čin obožavanja. Tužno, bojim se da dok ova knjiga ode na tiskanje će još puno strašnih valova grozote pokopati ovakve priče u budućnosti.

Treća priča je došla direktno do mene preko pošte moga osoblja. Imamo ključnog čovjeka koji koordinira distribuciju besplatnih materijala u zemljama gdje progonstvo ili siromaštvo ograničava ljudima pristup kršćanskom materijalu. Jedan od naših hrabrih prijatelja na Srednjem Istoku je bio ubijen od artiljerijskog napada koji je bio usmjeren na kršćane u Siriji. Tijekom objašnjavanja okolnosti smrti ovoga čovjeka, naš kontakt je napisao: “Neki su pozvani da daju puno, a neki da daju sve. “

Bila sam zapanjena. Dok sam se vozila na sastanak, pokušavala sam u mislima sastaviti pismo njegovoj udovici. Osjećala sam da bilo što reći bi bila uvreda za njegov život i njezine okolnosti. *Oprostite* zvuči plitko, *hvala* djeluje pogrešno. Ja bih joj pisala iz sigurnosti doma koji nikad nije upoznao smrt mučenika. Imam glazbe slavljena kod sebe i više knjiga i Biblija nego što mogu pročitati. Moja ostava je puna hrane, ormar odjećom i večeras dok čuvam svoje unuke, oni će se smijati i igrati, nesvjesna da ta vrsta boli postoji u životima naših braća i sestara.

Osjećala sam se posramljeno. Odjednom sam osjećala kao da je moj život izolirana, prazna ljuska i sve sto sam znala i imala je bilo krhko kao baloni koje moja unučad puše. Željela sam nazvati nekoga. Ženu koja je bila starija i mudrija... koja bi jednostavno razumjela što prolazim iako ne bi mogla odgovoriti na pitanja koja bijesnu u meni.

Imala sam moje "zašto". Zašto imam toliko puno dok žene preko oceana su tako očajne da će si radije oduzeti život nego živjeti još jedan trenutak? Gdje je pravda? Htjela sam procesuirati očaj tjeskobe koji sam osjećala. Tad sam shvatila da se uspoređujem. Imala sam pravo osjećati razliku, ali uspoređivanje je beskorisno. Nije bilo odgovora. Bila je samo zmija koja se pretvorila u zmaja. Pod utjecajem zmaja muškarci i žene čine strašne stvari jedni drugima. Shvatila sam da imamo izbor. Mogla sam nastaviti ispitivati ljuta pitanja ili sam mogla dopustiti da upitnici u mome životu se promjene u ocijene ispita. Obrisala sam suze i odlučila da će njihovi životi služiti da otvrdnu moj.

Ove priče o progonstvima nisu novina – one dolaze u svakome dobu. Kao pedesetpetogodišnjakinja moram sazrijeti u ženu koja se ne hrva s pitanjima na koja ne mogu odgovoriti s ove strane vječnosti. Godine same po sebi ne mogu dati smisao besmislenom. Mi smo na brznoj stazi i događaji našega dana služe da učine vječnost puno privlačnijom. Što je još dodatni razlog da se trudimo dok još možemo. Samo u vječnosti će ove priče

imati smisla, ali ovdje i sada mi se možemo moliti i znati da nas se čuje kad su naša srca slobodna od natjecanja, ljubomore i uspoređivanja.

Vi ste pozvani da putujete na istoj cesti i u istome smjeru, da ostanete zajedno, i izvana i iznutra. Imate jednoga Gospodara, jednu vjeru, jedno krštenje, jednoga Boga i Oca sviju. Sve što jeste i mislite i radite je prožeto s Jedinštvom. Ali to ne znači da biste trebali svi izgledati i govoriti i ponašati se isto. Iz Kristove velikodušnosti, svakome od nas je dan vlastiti dar. (Ef. 4:4-7, The Message)

Živi svoj život!

Toliko puno nam je dano. Naša jedinstvena perspektiva je dar. Ono što smo vidjeli i iskusili je dar. Mi imamo izbor. Možemo prepustiti da nas to preplavi i učiniti ništa. Možemo to tretirati kao obično i dopustiti da nas preplavi. Ili možemo živjeti kao slučaj stalnoga čuda. Razmišljati o moći trenutka, i onda se kretati naprijed.

Tijekom zadnjeg desetljeća ja sam pisala o ženama lavicama i djevojkama s mačevima i križevima, o borbi kao djevojka i poljupcima koje čine da djevojke zaplaču, a nisam njegovala njihovu dušu. A sada pišem u nadi da sve što stoji u tebi je realizirano. Zato što:

Ti, kćeri, pozvana si da živiš život bez suparništva. Voljena od Oca bez suparništva. Živa u vrijeme bez suparništva. Pozvana iz nacije bez suparništva. Služiš Bogu bez suparnika. Otkupljena žrtvom bez suparništva. Povjerena imenom bez suparništva. Osnajena njegovim Duhom bez suparnika. Odjevena u jezik bez suparništva. Dio tijela bez suparništva. Dodijeljen ti je zadatak bez suparništva. Opremljena s oružjem bez suparništva. Uključena u rat bez suparništva. Pozvana u molitve bez suparništva.

Pred nama su prilike bez suparništva, jer smo

Pozicionirane za žetvu bez suparništva i

Predodređene za vječnost bez suparništva...

Idemo sada živjeti život koji je bez suparništva u ljepoti, moći, krotkosti i dosega...neki daju puno, a drugi sve.

Stani pred Boga, ozračena nadom, vjerna u služenju i u ljubavi u svemu što radiš. Jer za tebe, prijateljice i sestro, postoji sudbina bez suparništva. Sada kreni s hrabrošću rođenu u ljubavi i hrabro – drsko – ju živi.

Pitanja za diskusiju:

1. Što ti priča o Thecli govori?
2. Opiši razliku između prijateljstva sa svijetom i biti prijatelj svijetu.
3. Koja su područja tvoga života gdje trebaš promijeniti interpunkciju?
4. Što je slijedeći korak koji ćeš poduzeti prema životu bez suparništva?

BILJEŠKE

Poglavlje 3: Obećanje bez suparnika

1. Pravo značenje riječi *Selah* nije poznato, mnogi misle da je to liturgijska oznaka. The Amplified Bible prevodi *selah* kao „pauza, i razmisliti o nečemu“.

Poglavlje 5: Kada se tebe gleda kao suparnicu

1. A. L. Duckworth, C. Peterson, M. D. Matthews i D. R. Kelly „Grit: Perseverance and Passion for Long-Term Goals“ (Petlja: Ustrajnost i Strast za dugoročne ciljeve“), *Journal of Personality and Social Psychology* (Časopis o osobnosti i socijalnoj psihologiji) 91, no. 6 (2007):1087
2. Malcom Gladwell, *David i Goliath: Underdogs, Misfits, and the Art of Battling Giants* (David i Golijat: gubitnici, neprilagođeni i umijeće borbe s divovima) (New York: Little, Brown nad Co, 2013)

Poglavlje 6: Spol bez suparništva

1. Mark Driscoll, *On Church Leadership* (O vođenju crkve) (Wheaton, IL: Crossway, 2008).
2. Ibid

3. Kris Vallotton, *Fashioned to Reign (Stvoreni da vladaju)* (Grand Rapids: Chosen, 2013), poglavlje 7.
4. Gibert Bilezikian, *Beyon Sex Roles (Iznad spolnih uloga): What the Bible Says about a Woman's Place in Church and Family (Što Biblija govori o mjestu žena u crkvi i obitelji)*, 3. Izdanje (Grand Rapids: Baker, 2006).

Poglavlje 7: Rivalstvo straha i ljubavi

1. C. S. Lewis, *The four Loves (Četiri ljubavi)* (New York: Harcourt Brace Jovanovich. 1960)
2. Kent M. Keith, *The Paradoxical Commandments (Paradoksalne zapovijedi)* (Makawao, HI: Inner Ocean, 2001).

Poglavlje 9: Kćer bez suparnica

1. <http://oca.org/saints/lives/2015/05/10/39-sunday-of-the-samaritan-woman>
2. <http://www.pravoslavie.ru/english/print79178.htm>
3. Christopher Henry Dawson, *Religion and World History (Religija i povijest svijeta): A Selection from the Works of Christopher Dawson (Izbor radova Christopher Dawson-a)* (Garden City, NJ: ImageBooks, 1975).
4. Činjenice izvještaja u ovom odjeljku su odbrane iz sljedećih članaka: Robyn Dixon, „At Kenya College, Christian Students Foret old Massacre“, *Los Angeles Times*, April 5, 2015; „Gun men Kill 147 at University in Kenya“ (Napadač upucao 147 na Sveučilištu u Keniji), *Chicago Tribune*, April 3, 2015; „At Least 147 Killed in Islamic Terror attack at Kenya University Targeting Christian Students“ (Ubijeno najmanje 147 u islamskom terorističkom napadu na Sveučilištu u Keniji ciljajući kršćanske studente), *KTLA.com*, April 2, 2015.

Poglavlje 10: Život bez suparništva

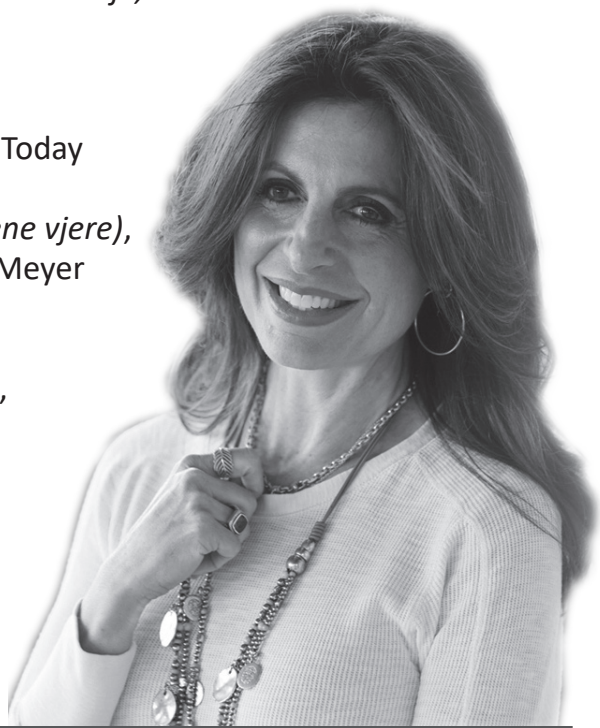
1. Za više o životu Thecle, potraži u ovim izvorima:
<http://pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/religion/maps/primary/thecla.html> (članak iz ApocryphalActs)
http://www.Antiochian.org/life_if_thekla;
<http://dce.oca.org/assets/templates/bulletin.cfm?mode=html&id=101>;
<http://www.newadvent.org/cathen/14564a.htm>
2. Henry Clarence Thiessen, Lectures in Systematic Theology (Grand Rapids: Eerdmans, 1979), 389.

LISA BEVERE je traženi međunarodni govornik, uspješna autorica i suosnivačica TV programa The Messenger, koji se emitira u više od dvjesto zemalja. Autorica knjiga *Kad lavica ustaje*, *Djevojke s mačevima* i *Bori se kao djevojka*.

Lisa je česti gost u Life Today i bila je govornik na *Women of Faith (Žene vjere)*, konferencijama Joyce Meyer i u Hillsong Church.

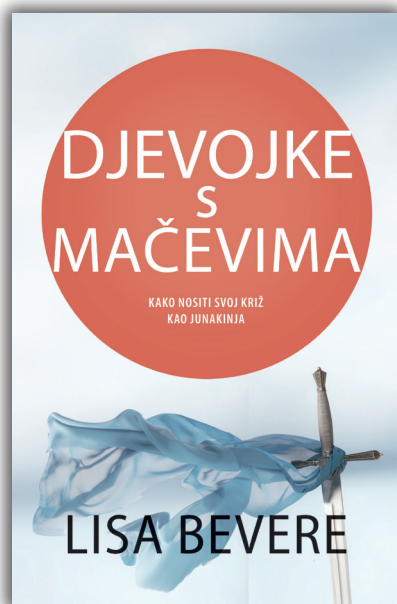
Ona i njezin muž, John, imaju četiri sina i žive u Koloradu.

Više informacija na LisaBevere.com

Djevojke s mačevima

Kako nositi svoj križ kao junakinja

Ako je ikada postojalo vrijeme da se žene naoružaju, to je sada. Širom svijeta, žene su predmeti predrasuda, trgovine ljudima, zlostavljanja i čak istrebljivanja zbog spola. Lisa Bevere piše da ovi napadi govore više o tome što bi žene mogle postati u budućnosti, nego što su bile u prošlosti. U knjizi *Djevojke s mačevima* ona objašnjava kako neprijatelj traži da razoruža žene na svakom nivou. Vrijeme je da žene postanu heroine kakvima ih je Bog stvorio i da stoje – hrabro, pronicljivo, praštajući i mudro.

Ovo poučavanje i druga učenja Johna i Lise Bevere dostupni su na:

www.CloudLibrary.org

Dodatni materijali na mnogim jezicima dostupni su za pregled i preuzimanje na stranicama YouTube.com & Youku.com i drugim mrežnim stranicama s medijskim sadržajima.

„Bez suparništva zauzima vrlo jedinstveni stav
u stalnom ratu koji bijesni
protiv našeg identiteta u Kristu.“

- JOYCE MEYER,

Učiteljica Biblije i uspješna autorica

Postoji razlog zašto gledamo jedni druge kao suparnike i ograničavamo se na uspoređivanje i natjecanje. Imamo neprijatelja koji napada naše misli, volju i emocije u nadi da ćemo se okrenuti protiv sebe i drugih. To je krug koji nas izolira od intimnih veza, stvara zbunjenost u našem identitetu i ograničava našu svrhu.

U Bez suparništva, uspješna autorica Lisa Bevere dijeli kako otkrivenje Boga slama ova ograničenja. Vi ćete naučiti kako prestati gledati druge kao suparnike i stvoriti duboku povezanost sa svojim Stvoriteljem za kojom čeznemo – povezanost koja sadrži obećanje istinskog identiteta i intimnosti. S biblijskom zdravim učenjem ispunjenim proročkim uvidom za naše doba, Lisa koristi humor i strast da nas izazove da:

- iskoristimo suparništvo da iznese ono najbolje iz nas
- prestanemo se skrivati od razgovora u kojima trebamo sudjelovati
- odgovorimo argumentima da su žene nesposobne, lake za prevariti i lakovjerne
- raskrinkamo suparništvo među spolovima i surađujemo s muškarcima u našim životima

Vrijeme je da zakoračimo naprijed u život bez suparništva.

LISA BEVERE daje autentičan, strastveni i zabavan pristup koji obiluje dubokim biblijskim istinama s praktičnom primjenom. Njezine knjige – među kojima su Bori se kao djevojka, Kad lavica ustaje i Djevojke s mačevima – su u rukama milijuna po cijelom svijetu. Lisa i njezin muž, John, su uspješni autori i osnivači Messenger International-a.

Možete saznati više na: **CloudLibrary.org**

OVA KNJIGA JE DAR AUTORA
I NIJE NA PRODAJU

SYLOAM
www.syloam.eu

M **MESSENGER**
INTERNATIONAL
MessengerInternational.org

HOĆETE DA SAZNATE VIŠE?
SKENIRAJTE OVDJE: